

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදන :

" ජ " සථාවර කාරක සභාවට නමිකිරීම
හාරිස්සන්තුට දෙවන මන්ත්‍රිතුමාගේ වෝදනා පිළිබඳ විශේෂ කාරක සභාවට
නමිකිරීම
කථානායකතුමාගේ සහතික

ශ්‍රී ලංකා ක්‍රිස්තියානි සංගමය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත :
දෙවන වර කියවා " ජ " සථාවර කාරක සභාවට පවරන ලදී.

කල්තැබීමේ යෝජනාව :

ජනාධිපති උතුමාණන් පාර්ලිමේන්තුව අමතමින් කළ කථාව

ဒုဂြိုဟ် ဂြိုဟ်စိစစ်ခြင်း

(ဂြိုဟ်စိစစ်ခြင်း)

ဂြိုဟ်စိစစ်ခြင်း

(အမိန့်အမတ်)

ဒုဂြိုဟ်စိစစ်ခြင်း အမိန့်အမတ်

အမိန့်အမတ် အဖွဲ့ (အမိန့်အမတ်) အမိန့်အမတ် အဖွဲ့ အဖွဲ့
၅၅ အမိန့်အမတ် အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့

အမိန့်အမတ် အဖွဲ့ ၂၆၅၆ အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့
အမိန့်အမတ် အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့

အမိန့်အမတ် အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့
အမိန့်အမတ် အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့

အမိန့်အမတ် အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့ အဖွဲ့

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை
(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்புகள் :

நிலக்குழு "ஏ" க்கு நேமகம்

ஹாஸில்பத்துவ இரண்டாம் அங்கத்தவரான குற்றச்சாட்டுக்கள்
பற்றிய தெரிவுக்கு நேமகம்

சபாநாயகரின் சான்றிதழ்கள்

இலங்கைக் கிறித்தவக் கூட்டவை (கட்டிணைத்தல்) சட்டமலம் :
இரண்டாம் படிமற்றை மதிப்பிடப்பட்டு நிலக்குழு "ஏ" க்குச்
சாட்டப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை :

மேன்மைதங்கிய ஐனாபதி பாராளுமன்றத்துக்கு நிகழ்த்திய
உரை

Volume 28
No. 4

Wednesday
7th March 1984

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENTS :

Nominations to Standing Committee "A"

Nominations to Select Committee on Allegations by Second
Member for Harispattuwa

Speaker's Certificates

2-A 075199-3,125 (84/03)

CHRISTIAN ASSEMBLY OF SRI LANKA (INCORPORATION) BILL :

Read a Second time, and allocated to Standing Committee
"A"

ADJOURNMENT MOTION :

Address to Parliament by His Excellency the President

පාර්ලිමේන්තුව

**பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT**

1984 මාර්තු 7 වන වැදද
புதன் கிழமை, 7 மார்ச் 1984
Wednesday, 7th March, 1984

අ. මා. 3 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [නෝමන් වේද්‍යරත්න මහතා] මූලාසනාදායී විය.

பாராளுமன்றம் 11. ப. 3 மணிக்குக் கூடியது. பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [நி. ப. வேத்யரத்னா] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 3 p.m. MR. DEPUTY SPEAKER (MR. NORMAN WAIDYARATNA) in the Chair.

නිවේදන

அறிவிப்புகள்

ANNOUNCEMENTS

I

"ජ" සථාවර කාරක සභාවට නම් කිරීම

நிலைக்குழு "ஏ" க்கு நேமகம்

NOMINATIONS TO STANDING COMMITTEE "A"

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

In terms of Standing Order No. 139, the Hon. Speaker has appointed Mr. Norman Waidyaratna, Deputy Speaker, Chairman of Standing Committee "A" for the consideration of the -

- (1) Polgahawela Young Men's Buddhist Association (Incorporation) Bill ;
- (2) Institute of Biology, Sri Lanka (Incorporation) Bill ; and
- (3) Ceylon Hotel School Graduates Association (Incorporation) Bill.

The Hon. Speaker has also nominated the following additional Members to serve on Standing Committee "A" for the consideration of the Bills :-

- Mrs. R. Pathmanathan
- Dr. P. M. B. Cyril
- Mrs. Renuka Herath
- Mr. M. Haleem Ishak
- Mr. R. M. Karunaratne
- Mr. Merrill Kariwasam
- Mr. Chandrakumara Wijeya Gunawardene
- Mr. Amarasiri Dodangoda
- Mr. Richard Pathirana
- Mr. Sarath Muttetuwegama
- Mr. Chandra Ranatunga
- Mr. Dayananda Wickremasinghe
- Dr. Wimal Wickramasinghe
- Mr. Asoka W. Somaratne
- Dr. S. Y. S. B. Herat

II

කාර්යපත්තුව දෙවන මන්ත්‍රීතුමාගේ චෝදනා පිළිබඳ විශේෂ කාරක සභාවට නම් කිරීම

ஹாரிஸ்பத்துவ இரண்டாம் அங்கத்தவரது குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றிய தெரிசூழுவுக்கு நேமகம்

NOMINATIONS TO SELECT COMMITTEE ON THE ALLEGATIONS MADE BY THE SECOND MEMBER FOR HARISPATTUWA

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

The Leader of the Opposition has written to the Hon. Speaker drawing his attention to the fact that there is no Member of the Opposition serving on the Select Committee on the allegations made by the Second Member for Harispattuwa and requesting him to nominate two Members from the Opposition. The Hon. Speaker wishes to remind the House that when the Members of this Select Committee were originally nominated by the Speaker, the Opposition did not wish to participate in this Committee. Since the Leader of the Opposition has made a specific request to the Hon. Speaker, he has now nominated Mr. Lakshman Jayakody and Mr. Anil Moonesinghe to serve on the Committee.

III

**කථානායකතුමාගේ සහතික
சபாநாயகரது சான்றிதழ்
SPEAKER'S CERTIFICATES**

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

I wish to announce that the Hon. Speaker has, under the provisions of Article 79 of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, endorsed the Certificate on the following Bills on 6th March, 1984.

Eighth Amendment to the Constitution
Ceylon (Parliamentary Elections) Order in Council (Amendment)

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැනවීම

**சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்
PAPERS PRESENTED**

Annual Report of the National Water Supply and Drainage Board for 1980.-(Mr. M. Vincent Perera, on behalf of the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways).

Annual Report and Accounts of the Development Finance Corporation of Ceylon for year ended 31st March 1983.-(Mr. M. H. M. Naina Marikar, Acting Minister of Finance and Planning).

සහ මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபிடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

தீயேர்சு கபாநாயகமு
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

There are two petitions to be presented.

The Member for Ambalangoda-(Pause). Not here.

The Member for Panduwasnuwara-(Pause). Not here.

ශ්‍රී ලංකා ක්‍රිස්තියානි සංගමය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත

இலங்கைக் கிறித்தவக் கூட்டமை (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்

CHRISTIAN ASSEMBLY OF SRI LANKA (INCORPORATION) BILL

දෙවන වර කියවීමේ තියෝගය කියවන ලදී.

இரண்டாம் உறுப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

Order for second Reading read.

එමී. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා (பார்லிமென்තු கட்டமை து கிழி) ඇමතිතුමා සහ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா — பாராளுமன்ற அலுவலர்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும்)

(Mr. M. Vincent Perera Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

I move,

"That the Bill be now read a Second time."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

පනත් කෙටුම්පත ඊට අනුකූලව දෙවන වර කියවන ලදීත්, 48 (3) වන ස්ථාවර තීරණය යටතේ තීරණය කළ බවට පවසන ලදී.

சட்டமூலம், இணைப்பு, இரண்டாம் படிநிலை உறுப்பிற்கான கட்டளை 49(3) இன்படி நீண்டகால "ஏ" க்கு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களால் சாட்டப்பட்டது.

Bill accordingly read a Second time, and allocated by MR. DEPUTY SPEAKER to Standing Committee "A" under Standing Order 48 (3).

කල්තැබීම

ஒத்திசைப்பு

ADJOURNMENT

වෛද්‍යවාර්ය රාජීන් අතපත්තු මහතා (සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා)

(டாக்டர் ரஞ்சித் அத்தபத்து — சுகாதார அமைச்சர்)

(Dr. Ranjith Atapattu Minister of Health)

"பார்லிமென்තුவு டுன் கல் துவிச யுதுவ" டி மம டேர்சுது கர்நலி.

Question proposed.

வினா எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

අතිරේක ජනාධිපති උතුමාණන් පාර්ලිමේන්තුව අමතමින් කළ කථාව
மேன்மை தங்கிய சனநாயக பாராளுமன்றத்துக்கு
நிகழ்த்திய உரை

ADDRESS TO PARLIAMENT BY HIS EXCELLENCY THE PRESIDENT

අ. හ. 3.06

වෛද්‍යවාර්ය රාජීන් අතපත්තු මහතා

(டாக்டர் ரஞ்சித் அத்தபத்து)

(Dr. Ranjith Atapattu)

ගරු තීරණය කළ බවට පවසන ලදී. අතිරේක ජනාධිපති උතුමාණන් මේ සභාවට සම්ප්‍රාප්ත වී කරන ලද කථාව ගැන අදහස් කිහිපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙමිනි. විශේෂයෙන් එතුමාගේ සමග, 1973 සිට බොහෝම කිවිටුවෙන් දේශපාලන කටයුතුවල යෙදී සිටි පුද්ගලයෙක් හැටියට මට පෙනී යන එක කාරණයක් තමයි. යම් අවස්ථාවකදී අවශ්‍ය කරුණ මොකක්ද කියා හඳුනාගන්න එතුමාට බුද්ධියක් හා ශක්තියක් තිබෙන බව. අපි දන්නවා එක මොහොතකදී රටක ජීවන වියදම් ප්‍රශ්න තිබෙනවා, රැකියා ප්‍රශ්න තිබෙනවා, වැඩ වර්ජන ප්‍රශ්න තිබෙනවා, හදිසි තීරී ප්‍රශ්න තිබෙනවා. මේ ආකාර තවත් කොයෙක් ප්‍රශ්න තිබෙනවා. මේ ආකාර විවිධ ප්‍රශ්න අද අප රටේ පවතිනවා. එතම පවතින අවස්ථාවකදී කායකයෙකුගේ මට්ටම මනින්නට පුළුවන්. තමන් යම්කිසි ප්‍රකාශනයක් වැදගත් සභාවකට කරන අවස්ථාවේදී, මේ ප්‍රශ්න අතුරින් මොන ප්‍රශ්නය මුල් කරගෙන කථා කළ යුතුද කියා ඇති කර ගන්නා අවබෝධය මතයි. ඒ අතින් එතුමාගේ ගැන මට වැටහුණු අදහසක් තමයි. විපක්ෂයේ සිටි කාලයේදී වුවත්, දැනට රටේ කායකයා හැටියට සිටියදී වුවත්, එතුමා යම්කිසි කථාවක් කලා නම්, ඒ කථාව ඒ අවස්ථාවට ඔබ්බ ආකාරයෙන්, ඒ කාල පරිච්ඡේදයට ඔබ්බ ආකාරයෙන් කළ බව. එසේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට ශක්තියක් එතුමාට තිබෙනවා.

එතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කායකයා හැටියට පත් වුණාට පසුව, අපේ පක්ෂයේ යම් යම් ප්‍රශ්න මතු වූ අවස්ථාවල, මමත් එතුමාට විරුද්ධව යම් යම් අදහස් ප්‍රකාශ කළ බව මට මතකයි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

හා හා! මේ වෙලාවේ මට ඇදලා ගන්න එපා

වෛද්‍යවාර්ය රාජීන් අතපත්තු මහතා

(டாக்டர் ரஞ்சித் அத்தபத்து)

(Dr. Ranjith Atapattu)

තමුත් එතුමා ඒ ගැන හොඳට දන්නවා. ඒ මොකද, අපි ප්‍රසිද්ධියේ ඒවා කරන්නෙ. අපේ පක්ෂයේ යම් යම් සභාවල් තිබෙනවා. අපි දෙරටල් වගගෙන නොවෙයි. ඒ සභාවල් පවත්වන්නෙ. ඒ සභාවල අපේ අදහස් හය නැතුව අපේ කායකයන්ට ප්‍රකාශ කරන පුරුද්දක් අපේ තිබෙනවා. කෙසේ වෙතත් අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් පසුව, එතුමා යම්කිසි තීරණයක් ගන්නාම ඒ තීරණයට එකඟව අපි ක්‍රියා කලා. එසේ ක්‍රියා කළ නිසා තමයි 1977 දී අපිට අති විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් ලබාගන්නට පුළුවන් වුණේ. අපි කායකත්වයට ගරු කරනවා. ඒ කායකත්වය ගන්නා තීරණවලට අපි අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා. එසේම කායකත්වය ගන්නා තීරණය අනුව අපි කටයුතු කරනවා. එසේ කළ නිසා තමයි එක්සත් පක්ෂයක් හැටියට, එක්සත් ජාතික පක්ෂයට 1977 දී ජයග්‍රහණය ලබාගන්නට පුළුවන් වුණේ.

එතුමා යම් යම් තීරණ ගත් අවස්ථාවලදී, මගේ හිතේ යම්කිසි අදහසක් තිබිලා ඊට විරුද්ධව අදහස් ප්‍රකාශ කලත් පසුව ඒ ගැන කල්පනා කලාම මට තේරුණා එද එතුමා අපට වඩා බොහෝම ඉහලින්. බොහෝම උරුම බලා කල්පනා කර තිබෙන බව. එතුමා මේ උත්තරීතර සභාවට පැමිණ කළ ප්‍රකාශය පිළිබඳව බලන විටත් පෙනෙනවා රටේ නොයෙකුත් ප්‍රශ්න තිබෙන අවස්ථාවක, හුඟ දෙනෙක් නොයෙකුත් අන්දමේ බලාපොරොත්තු තබාගෙන සිටින අවස්ථාවක, සංවිච්චිත මාධ්‍යයන්ගෙන් මේ විධියට කරන්න යනවා, අර විධියට කරන්න යනවා, මේ විධියේ කැපිලි තිබෙනවා, අර විධියේ කෙටිලි තිබෙනවා කියා ප්‍රකාශ කෙරෙන අවස්ථාවක, ලෝකයේ තිබෙන ආර්ථික ප්‍රශ්න උඩ අපේ රටේ ජීවන වියදම් ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී තිබෙනවායි කියා

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා නොවැම්බර් මාසයේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරදීමේ ඉන් පසුවත් ප්‍රකාශ කර තිබෙන අවස්ථාවක, ඒ ගැටළු, ඒ ප්‍රශ්න සියල්ලක්ම එසේ තිබේදී, ජනාධිපතිතුමා තෝරාගත් ප්‍රශ්නය කුමක්ද? මේ ඉදිරි අවුරුදු දහය තුළ මේ රටේ අනාගතය රඳා පවතින්නේ මේ ප්‍රශ්නය කොයි ආකාරයෙන් තීරාකරණය කරයිද නැද්ද කියන පදනම මතයි කියන ප්‍රශ්නයයි. මොකක්ද මේ ප්‍රශ්නය?

වැඩි ජාතිය වන සිංහල ජාතිය හා නමක්ගේ අයිතිවාසිකම් ගැන කථා කරන සුළු ජාතියක් වන ද්‍රවිඩ ජනතාව අතර තිබෙන ප්‍රශ්නය විසදීමත්, ඒ ප්‍රශ්නය මධ්‍යයෙහි පැන නැගීමෙන් එන තුස්තවැදී අදහස් මේ ප්‍රශ්නය විසදීමට කොයි ආකාරයෙන් බාධාවක් වෙනවාද කියන එකත් එද එතුමා තේමාව කරගත්තා. ඒ තෝරා ගැනීම ඉතාමත් කාලෝචිත බව මට මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවනි. අද අපේ ඇතමුත් වේදිකාවල විරයෝ වන්න බොහොම ලෙනෙයි. "අපි 1971 දී එක සතියකින් තුස්තවැදී වැඩපිළිවෙලවල් නැති කළා. මොකද මේ ආණ්ඩුව අවුරුදු හයක් තිස්සේ එනෙ මෙනෙ බලාගෙන ඉන්නේ" කියලා අහන්න ඒ අයට බොහොම ලෙනෙයි. 1971 දී මේ රටේ ඇතිවුණු සිද්ධීන්ගේ තත්ත්වය මොකක්ද, 1977 වර්ෂයේ මේ රජය බලයට ආවාට පස්සේ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් උග්‍ර වි ඇවිත් 1983 වර්ෂය පසුවන විට, අද දවස වන විට, මේ රටේ ඇතිවී තිබෙන තුස්තවැද්දේ තත්ත්වය මොකක්ද, මේවා අතරේ වෙනසක් තිබෙනවාද නැද්ද යන්න මේ රටේ කල්පනාකාරී බුද්ධිමත් ජනතාව තීරණය කරගෙන අවසානයයි.

1971 වර්ෂයේදී මොකක්ද වුණේ? අපි විකක් ඒ ඉතිහාසය ගැන බලන්න ඕනෑ. මේ රටේ මාක්ස්වාදී වාමාංශික දේශපාලනඥයන් එක්දහස් තවසිය තිස් ගණන්වල ඉඳලා එංගලන්තය, ඇමෙරිකාව ආදී රටවල විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගෙන ගෙන ඇවිත්, මාක්ස්වාදී අදහස් අනුව, මේ රටේ පක්ෂ පිහිටුවාගෙන වැඩකටයුතු කළා. විශේෂයෙන් වැඩ කරන ජනතාවත් සමඟ විප්ලව ගැන කථා කරමින් ක්‍රියා කළා. අපිත් විශ්ව විද්‍යාලයට යන කාලයේදී බොහොම සන්තෝෂයෙන් බොහොම ආධිමැරයෙන් ඒ නායකයන්ගේ කථා අහගෙන හිටියා. ඔවුන්ගේ රැස්වීම්වලට ගියා. ඔවුන්ගේ පත්‍ර අරගෙන කියව්වා. තරුණ හිත්වලට ක්‍රමයෙන් වාමාංශික නායකත්වය විප්ලවකාරී අදහස් මේ රටේ පතුරුවා ගෙන ගියා. මේ විධියට ක්‍රියාකරගෙන යන විට ඇමතිකම් තුනක් ලැබුණාට පස්සේ හිටි ගමන් විප්ලවයේ හුලෝ ගියා. 1964 දී පමණ, 1956 වර්ෂයේ සිංහල පනත ඉදිරිපත් කළාට පස්සෙන් තිදහස් අධ්‍යාපනයේ ප්‍රතිඵල බුක්ති විඳිනු බුද්ධිමත් පිරිසක් මේ රටේ හිටියා. දැන් විප්ලවය ගැන කථා කළ මිනිස්සුන් නැහැ. වාමාංශික අදහස් ගැන කථා කරන්න කෙනෙකුත් නැහැ. එමනිසා අපි කොගෙන් හරි නායකත්වයක් ගොඩගන්න ඕනෑය කියලා එද කොතෝදෝ හිටි ගමන් පැන නැගී ආ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ඔස්සේ මේ තරුණ තරුණියන් එක්සත් වුණා.

1970 වර්ෂයේ මැතිවරණයේදී මේ විධියේ සංවිධානයක් රටේ ඇති කරගෙන යනවාය කියලා අපි ප්‍රකාශ කළා. එද අපිට හිතා වුණා. 1971 දී ඇතිවුණු කැරැල්ලට මින්ත මෙන්ත කියා තිබේදී මේ උන්තරිතර සහායදීමත් ඒ ගැන අපි ප්‍රකාශ කරන කොට විපක්ෂයෙන් එද කීව්වේ "අපේ ළමයි කවදවත් අපිට විරුද්ධව එනෙම නැගී සිටින්නේ නැහැ" කියලයි. නමුත් එද ඒ බොහෝ නායකත්වය පිටුපස ගිය අහිංසක තරුණ තරුණියන් දහස් ගණන් කොටන තුවක්කු අරගෙන අපේ ගම්වල පොලීසිවලට ගහන්න විප්ලවයක් කළා.

මේ ලෝකයේ විප්ලවවලට ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. අපි ඒ විප්ලවය සාර්ථක වුණේ මොකද කියලා ඒ ඉතිහාසය ගැන දන්නා අපි දන්නවා. රුසියාවේ ඇතිවුණු විප්ලවය, චීනයේ ඇතිවුණු විප්ලවය ආදිය ගැන බලන කොට පේනවා. ඒ කාලයේ සිටි දරුදු පාලකයන්ට විරුද්ධව මුළු ජනතාවගේම සහයෝගය ඇතිව අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ සංවිධානය වෙලා කරගෙන ගිය විප්ලවයක් තිසා නමයි ඒවා සාර්ථක වුණේ කියා. මේ අහිංසක කොල්ලන්ට පක්ෂි පහක් දීලා, හිටි ගමන් ගමේ ගොඩේ තිබුණු කොටන තුවක්කු වික අරගෙන පොලීසිවලට ගහන්න කීව්වාම, ඒක විප්ලවයක්ද? එහෙත් ඒ ළමයි හිඟවා මේක නමයි විප්ලවය කියලා. දවස් තුන හතරක් ගිහිල්ලා බලනකොට, විප්ලවයේ හොඳම හුලෝ ගිහිල්ලා, එකකොට තුවක්කුත් නැහැ, උදව් කරන්න කෙනෙකුත් නැහැ. අහිංසක තරුණ තරුණියන් කොයිතරම් අතරමං වුණාද කියලා එද හිටි මන්ත්‍රීවරුන්ට වැඩිය අපි හොඳට දන්නවා. මම එද පොද්ගලික වෛද්‍යවරයෙක් ගැටියටයි සේවය කළේ. දවසකට පැය තුනයි මගේ බෙහෙත් සාප්පුව ඇරලා නියන්නට

පුළුවන්කම තිබුණේ. එක දවසක් තරුණ තරුණියන් පිරිසක් නිකම් පෝලිමේ ඉන්නවා. ඔය අතරේ බස් අල්ලාගෙන ඉක්මණට ගෙවල්වලට යන්න ඕනෑය කියලා, ලෙඩ්ඩු බෙහෙත් අරගෙන යනවා. එහෙත් මේ ළමයි නිකම් ඉන්නවා. මම ඇහුවා "මේ ළමයි බෙහෙත් ගන්නේ තැන්නේ මොකද" කියලා. ඒ ළමයි කියන්නට යෙදුණා, අනේ පර්, අපි බෙහෙත් ගන්න නොවෙයි ආවේ; ඉගෙන ගන්න වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවාය කියලා අපිත් මේ පක්ෂි වයනයට ගියා; වෙඩි ගබ්දයක් ඇහුණා; අපි ගෙදර ගැරලා ආවා. ආවාට පස්සේ අම්මලා කියනවා තුස්තවැද්දේ කියලා ඔන්න උඹලා පොලීසියෙන් ඇවිත් ගොයගවාය කියලා; කරුණාකරලා අපිට මෙතන විකක් ඉන්න දෙන්න, මේ ආදීර් නීතිය ආපු වෙලාවේ; අපි ගෙදර යන්නම්" කියලා ඒ විධියටයි, මේ අහිංසක කොල්ලෝ කෙල්ලෝ නොමඟ යැව්වේ.

මේ බාගයට නැම්බුණු වාමාංශික දර්ශනය අපේ ගම්බද කොල්ලන්ට, කෙල්ලන්ට උගන්වන්නට ගිහිල්ල දහස් ගණන් කොල්ලෝ කෙල්ලෝ අතරමං කළා. අපි ආයුධයක් හරියට නැතිව, කිසිම විදේශික බලපෑමක් උදව්වක් උපකාරයක් නැතිව ගමේ ගොඩේ කොල්ලෝ කරන්න ගැදු මේ බොහෝ විප්ලවය අපි සතියකින් මැඩපැවැත්වුවා කියා දැන් විරවන්නට කථා කරනවා. එම විප්ලවය සතියකින් මැඩපැවැත්වුවා නම් අවුරුදු හතක් තිස්සේ හදිසි නීතිය නියාගෙන හිටියේ මොනවද? ඒ සතියට පසුව කොයි තරම් අහිංසක කොල්ලෝ කෙල්ලෝ පොලීසිවලට අරගෙන ගියාද? හමුදාව අපේ ගෙවල්වලට ඇවිත් "තුවක්කු නියනවද, තුස්තවැද්දේ ඉන්නවද" කියා බලද්දී පොලීසිවලට හිඟින් ඒ අහිංසක ළමයින් බෙරාගන්න එද අපට නිතර සිදු වුණා. ඒ මන්ත්‍රීවරු එද පලාතෙවත් සිටියේ නැහැ. පලාතේ නායකයන් ගැටියට එද සිටි මිනිසුන් තමයි, එම විප්ලවය අපි සුමානයකින් නැති කළාය කියා දැන් කථා කරන්නේ. ඒ අවස්ථාවේදී තමුත්තාත්සේලාගේ ආසනවල සිටුවු දේ ගැන තමුත්තාත්සේලා දන්නවා, අපේ ආසනවල සිටුවු දේ ගැන අපි දන්නවා.

එක දවසක් පොද්ගලික වෛද්‍යවරයක් මගේ නිවසට දුටුගෙන ආවා "අපේ ගෙදර නම් තිදා ගන්න බැහැ" කියා. එකකොට මේ විප්ලවය ඉවරවෙලා සුමාන 2 ක් පමණ හිඟින්. මම ඇයගෙන් මොකද කියා ඇහුවාම කීව්වා, "අපේ ගෙදර ඉදිරිපිට පාලමක් තියනවා. ඒසේ රාත්‍රී කොල්ලො පස දෙකෙක් ඒ පාලම උඩ තියලා වෙඩි තිබ්බා. වෙඩි තියන විට ඒ කොල්ලෝ කැ ගහපු හඩ මට තවමත් ඇහෙනවා වාගේ. අද රැට මට එහෙ තිදා ගන්න බැහැ. අපේ කරුණාකරලා මේ නිවසේ මාව තියා ගන්න." කියා. මේ විධියට ගයාකාර පුගයක් එද ඇති කළා. තරුණයෙකුට පාරේ යන්න බැරි තත්ත්වයක් එද ඇති කළා. දරුදු පාලකයන් මේ රටේ පෙන්නුවා. ඒකාධිපති පාලකයන් මේ රටේ ඇති වුණේත් මේ රට පවතින්නේ මොන ආකාරයෙන්ද කියා එද හොඳට අපේ මිනිසුන්ට පෙන්නුවා. මේ විධියට අපටත් කරන්නද කියන්නේ කියලයි අපි අහන්නේ? ඒ ආකාරයෙන් තරුණ තරුණියන් බස කපලා, රටම බස කරලා, හමුදාවේ සාධාරණත්වය ගැන සොයන්නේ නැතිව වැඩකටයුතු කරන්න කියලද අපටත් කියන්නේ?

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එද සිදු වූ සිද්ධීන් ගැන කල්පනා කර බලන විට මට තවත් එකක් මතක් වෙනවා. මම එක දවසක් මගේ පියා සමග කොළඹ ආවා. එද මගේ මව නතියම ගෙදර හිටියේ. අද එතුමිය ලෙඩ ඇදෙයි ඉන්නේ. එද එතුමිය නතියම ගෙදර ඉන්න අවස්ථාවේදී හොඳටම මන්පැත් පාවිච්චි කළ හමුදා හටයින් දෙදෙනෙක් පැමිණි. ඇයගේ පිටුපසට තුවක්කුව තියලා ඇය කාමරයට එක්කරගෙන ගිහිත් අල්මාරිය ඇරෙව්වා අපේ ගෙදර තුවක්කු ආගලා තියනවද කියා බලන්න. ඒ වාගේම හමුදා හටයින් තුන් දෙනෙක් පැමිණි මගේ බෙහෙත් ගාලාවේ වැඩ කළ වෛද්‍යවරයා එක්කරගෙන ගිහිත් තුස්තවැද්දේ හැංගිලා ඉන්නවද කියා මගේ නිවස ඇතුළේ සොයා බැලුවා. මේ විධියේ වැඩද අපටත් කරන්න කියන්නේ? අහිංසක මිනිසුන්ට භාවිත පීඩන කරන්නය කියාද කියන්නේ? මොකක්ද එද කළේ? එද ඒ පලාතේ සිටි දේශපාලන බලවතුන්ගේ මිනෑකම උඩ හමුදාවෙන්, පොලීසියෙන් බලය අයුතු ලෙස පාවිච්චි කළ නිසා නමයි. එයට පිළිතුරු දෙන්නට 1977 වනතුරු ජනතාව බලාගෙන සිටියේ.

අද මේ තුස්තවැද්ද ගයානක විධියට අලුතින් බෝ වූ ලෙඩක්. මෙය ජර්මනිය, ඉතාලිය, ජපානය ආදී රටවල ඇති වෙලා, දැන් අපේ රටෙන් මෙය බෝවෙලා තියෙනවා. මේ අවස්ථාවේදී සාමාන්‍ය පොලීසියට, හමුදාවට, වෙනදා නීතිරීති අනුව, වෙනදා රෙගුලාසි අනුව, වෙනදා පුහුණු කිරීම් අනුව මෙය මෙල්ල කරන්න ලෙනෙයි පහසු දෙයක් නොවන බව අපට වැටහී තිබෙනවා.

[වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අතපත්තු මහතා]

ජනාධිපතිතුමා ප්‍රශ්න කළ පරිදි ද්‍රවිඩ ජනතාව ඉල්ලන විටයේ "ජලාම" ව්‍යාපාරයක් ඇති වූණේත් මේ රටේ ත්‍රස්තවාදය නැති වෙයිද? මෙය ඉතාමත් ගෞරවන තත්වයක් වන්නේ මේ ත්‍රස්තවාදීන් නිසා නීතිය ගැන සාමාන්‍ය ගැන කිසිම කල්පනාවක් නැති පිරිසක් බිහි වෙතොත් යන නිසයි. එය යාපනයේ "ජලාම" සිද්ධියට පමණක් සීමා කරගෙන ක්‍රියා කරන්නට මහත්සි ගන්නවා. එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රැස්වීමක් බෙලිඅත්තේ තිබුණා. ගරු විපක්ෂ නායකතුමාත් එදා එහි සිටියාය කිව්වා. එතැනදී, පසුගිය අතුරු මැතිවරණයේදී නිදසමහරාම ආසනය සඳහා ඉදිරිපත් වුණු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා කීවේ මොනකද? "යාපනේ බැංකු කඩත්ත පොලීසියට ඉඩ දෙනවා නම්, කිසිම සේවිල්ලක්-බැලිල්ලක් තැනිට පොලීසිය යාපනේ මිනී මරන්න ඉඩ දෙනවා නම්, නීතිය ක්‍රියාත්මක නොකොට යාපනේ තරුණ-තරුණියන්ට තොරකම් කරන්න පොලීසිය ඉඩ දෙනවා නම් දකුණු පලාතේ අපේ කොල්ලකටත් ඒ අවසරය දෙන්න මිනෑ" කියායි මතු කීවේ. එය වගකිවයුතු දේශපාලන පක්ෂයක සංවිධායක වරයෙක් විසින් කියනු ලැබිය යුත්තක්දැයි මම ප්‍රශ්න කරන්න කැමැතියි. මේ රටේ විශාල ප්‍රදේශයකට දැනටමත් ඒ පණිවුඩය පැතිරී තිබෙන බව අපට පෙනෙන්න තිබෙනවා. ඒ විධියේ වගකීමෙන් තොර ප්‍රකාශ ඇහෙන විට අපේ කොල්ලන්-කෙල්ලන් හිතනවා, "ඔව්, එහෙම නම් අපිත් ඒක කරමු, පාරේ යන බස් එකක් නවත්වා කොල්ලකන්න. බැංකුවට පැන තොරකම් කරන්න. රත්තරන් බඩු කඩයකට පැන මුදලාවට පිහිය පෙන්නා තර්ජනය කොට තොරකම් කරන්න අපටත් අයිතියක් තිබෙනවා" කියා.

මීට කලින් අප හිතුවේ නැහැ. සොබා දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් රෝහල්වල මය තරම් තොරකම් කරන්න බඩු තිබෙනවාය කියා, තමුත් ඒයේ රාත්‍රියේ දහ දෙනෙකුගෙන් පමණ සමත්වී තනිකිසිවක් කඩු-කිනිසි-පොලු අරගෙන හැදල ලාදුරු රෝහලට ඇවිත් කබල් ඇඳත් වගයක් ගෙන ගොස් තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] ඔව්, දාමරික පිරිසක්, දේශපාලනඥයන් වේදිකාවට නැගහැරී උතුරේ මිනිසුන්ට අර විධියට කරන්න ඉඩ දෙනවා නම් අපටත් එහෙම කරන්න ඉඩ දෙන්න මිනෑ" යි කියන කොට ඇති වන තත්වය මොනකද?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)
(නි.ඉ. අනුරා පණ්ඩාරනායක - எதிர்க்கட்சி முத்தவர்)
(Mr. Anura Bandaranaike - (Leader of the Opposition)
ඒයේ පෙරේද තමුත්තාන්දේලාගේ දිසා ඇමතිතුමෙක්-[බාධා කිරීම්]

වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අතපත්තු මහතා
(ලාක්ෂ් රණ්ඩුත් අත්පත්තු)
(Dr. Ranjith Atapattu)

ඒක නිත්‍යානුකූලව විසඳා ගනියි. ඒ සම්බන්ධයෙන් දැනටමත් නීතිය අනුව කටයුතු කෙරෙනවා ඇති. තමුත්තාන්දේලාගේ කාලයේ වගේ ගොවෙයි, ඒ පිලිබඳව නීතිය හරියට ක්‍රියාවේ යෙදෙයි.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ඉ. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)
අපේ කාලයේ මනෝම දේවල් වූණේ නැහැ.

වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අතපත්තු මහතා
(ලාක්ෂ් රණ්ඩුත් අත්පත්තු)
(Dr. Ranjith Atapattu)

ඒ සිද්ධිය ගැන අපි දැන් කථා කරන්න වුවමනා නැහැ. ඒක තමුත්තාන්දේලාට පුළුවනි. ඒ දිසා ඇමතිතුමාත් සමඟ බේරා ගන්න.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ඉ. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

මම මිනෑ නැහැ. ඒ දිසා ඇමතිතුමාත් සමඟ බේරා ගන්න. එතුමා අපේ පක්ෂයේ නොවෙයි. තමුත්තාන්දේලාගේ පක්ෂයේ නායකයෙක්.

වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අතපත්තු මහතා
(ලාක්ෂ් රණ්ඩුත් අත්පත්තු)
(Dr. Ranjith Atapattu)

තමුත්තාන්දේලාගේ අපේක්ෂකයෙක්-නිදසමහරාමයේ සංවිධායක මරවීන් සිල්වා-තමුත්තාන්දේලාගේ අම්මාත්, තමුත්තාන්දේලා වේදිකාවේ සිටිද්දී කළ කථාවක් ගැනයි. මම කීවේ.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ඉ. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

බොරු කියන්න එපා. මම හිටියේ නැහැ.

වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අතපත්තු මහතා
(ලාක්ෂ් රණ්ඩුත් අත්පත්තු)
(Dr. Ranjith Atapattu)

තමුත්තාන්දේ හිටියේ තැන්නම් ඒක වෙනම දෙයක්.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ඉ. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

තමුත්තාන්දේ ඒ දවස්වල ලංකාවේවත් හිටියේ නැහැ.

වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අතපත්තු මහතා
(ලාක්ෂ් රණ්ඩුත් අත්පත්තු)
(Dr. Ranjith Atapattu)

මම කියන්නේ තමුත්තාන්දේලාගේ වේදිකාවේ කෙරුණු කථාවක් ගැනයි.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ඉ. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

ඒක වෙනම වැඩක්.

වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අතපත්තු මහතා
(ලාක්ෂ් රණ්ඩුත් අත්පත්තු)
(Dr. Ranjith Atapattu)

එවැනි ප්‍රකාශ ගැන තමුත්තාන්දේලාගේ පක්ෂය වගකියන්න මිනෑ. [බාධා කිරීම්]

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ඉ. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

තමුත්තාන්දේලාගේ දිසා ඇමතිවරු දමරකම කරනවා නම්-[බාධා කිරීම්]

වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අතපත්තු මහතා
(ලාක්ෂ් රණ්ඩුත් අත්පත්තු)
(Dr. Ranjith Atapattu)

තමුත්තාන්දේලාගේ පක්ෂයෙන් පසුගිය අතුරු මැතිවරණයේදී නිදසමහරාම ආසනයට ඉදිරිපත් වුණු අපේක්ෂකයා එද කියා තිබෙනවා.

"යාපනේ ඒ විධියට වැඩ කරන්න ඉඩ දෙනවා නම් අපටත් ඉඩ දෙන්න මිනෑ බැංකු කඩත්ත; මිනී මරන්න" කියා.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ඉ. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

What are your District Ministers doing? What did the hon. Member for Kaduwela do? You are trying to accuse the SLFP here, but what did the hon. Member for Kaduwela go and do yesterday?

Order, please!

சிறு அனுர பண்டாரநாயக்க
(Mr. Anura Bandaranaike)

That is your Dharmishta society ?

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

That is not a party matter or a Government matter.

தியோசர் கட்டுப்பாட்டு
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! Please sit down.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා (නියෝජ්‍ය කණ්ඩායමේ සාමාජිකයෙක්)

(திரு. என். டென்சில் பிரதீரணநாயக்க) அங்கத்தொழில் விநியோக அலுவலர்கள் பிரதி அமைச்சர்
(Mr. N. Denzil Fernando Deputy Minister of Industries & Scientific Affairs)

Sir, I rise to a Point of Order. The hon. Member for Kaduwela's name has been brought in for nothing. It has nothing to do with this House.

தியோசர் கட்டுப்பாட்டு
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Please sit down. This is a very solemn occasion today. Hon. Members must understand that all party leaders and the Government have agreed to discuss His Excellency's Address to this House. So, let us limit ourselves to discussing His Excellency's Address. It is obviously possible for anybody to deviate from that. I think even the Hon. Minister of Health who opened this discussion has digressed a little bit beyond the Address.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

That is right.

தியோசர் கட்டுப்பாட்டு
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

So, I would request all hon. Members who are taking part in this discussion to limit it to comments, observations, appreciations and various other aspects of His Excellency's Address. Thank you.

உடையாராய் ராஜீவ் அடாபட்டி
(டாக்டர் ராஜீவ் அடாபட்டி)
(Dr. Ranjith Atapattu)

மேலும், தியோசர் கட்டுப்பாட்டு, இவ்வாறு தான் சரியாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசு மூலம் உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசு மூலம் உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

சிறு அனுர பண்டாரநாயக்க (Mr. Anura Bandaranaike)

சிறு அனுர பண்டாரநாயக்க (Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, I quote from the last page of the speech of His Excellency the President.

"I feel that the terrorist campaign has made agreement difficult. I wonder whether they want a solution. Some think that a solution will make terrorism wither away. Others think that any solution will be impossible unless terrorism is first eliminated."

சிறு அனுர பண்டாரநாயக்க (Mr. Anura Bandaranaike)

சிறு அனுர பண்டாரநாயக்க (Mr. Anura Bandaranaike)

சிறு அனுர பண்டாரநாயக்க (Mr. Anura Bandaranaike)

சிறு அனுர பண்டாரநாயக்க (Mr. Anura Bandaranaike)

சிறு அனுர பண்டாரநாயக்க (Mr. Anura Bandaranaike)

[වෛද්‍යවරයා රජයේ අතපත්තු මහතා]

රටේ ජනතාවට විකල්ප විනෝදය අඩු වූණයාම මේ දවස්වල මවුන් ඕවා අහන්න යනවා. රටේ පොඩි-පොඩි අමාරුකම් විකල්ප තිබෙනවා. ගොවතුරු කලබල තියනවා, පොල් ගෙඩියේ මිල විකල්ප වැඩිවී තිබෙනවා. මග නැතුවා, මාමලා, මස්සිනාලා බැහැරන්නවා අහන්න යන එක අර ප්‍රශ්න අමතක වෙන්නක් හොඳ දෙයක්. ඕවා අහගන්න අපේ මිනිස්සු බොහෝම සතුටුයි. කෙනෙක් පාරේ යන විට අම්මලා දෙන්නෙක් වැටට උඩින් පොඩි කාකව්නුවක් යනවා ඔහුට ඇහුණොත් එයාත් ඉබේම වාගේ ඒකට එකතු වෙනවා. ඒක අපේ පුරුද්ද. ඒවාගේම තමයි මේකත්. පවුල් අතර සටන්වන ඇති වන විට විශාල වශයෙන් සෙනඟ යනවා ඒවා අහගෙන ඉන්න. තමුත් එවැනි අවස්ථාවලදී අපි වැඩිය කලබල වෙන්න හොඳ නැහැ. එවැනි අවස්ථාවලදී අපි බොහෝම කල්පනාකාරීව කථා කළ යුතුයි. අපේ පාක්ෂිකයන් ඒ විධියට කථා කරනවා නම් අපි ඔවුන් මෙල්ල කර ගන්නට ඕනෑ. මා හැම තිස්සේම මගේ ආසනයේ ජනතාවට පෙන්වා දෙනවා, ජූලි මාසයේ 23 වැනිදා වූ දෙවලින් උක් විදින්නට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ ගෙවල් දොරවල් පිරිවුණු තමන්ගේ දේපොළ නැති වූ උර්ධ ජනතාවට පමණක් නොවෙයි. ඒ කිසිම දෙකට සම්බන්ධකමක් නැති ඇත පිටපර ගම්මානවල සිටින අභියසක සිංහල ජනතාවත් උක් විදින බව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ කුඩා රෝහල්, දිස්පෙන්සරි රාශියක් වසා දමන්නට අපට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒවායේ සේවය කළ උර්ධ වෛද්‍යවරුන් වැඩට එන්නට හයෙන් සිටින නිසා. ඔවුන්ට අපි කොයි විධියේ ලියුම් යැව්වත්, අපේ කරනවාය කියා තර්ජනය කර ලියුම් යැව්වත් රක්ෂාවට වඩා අපට අපේ ජීවිතය ලෝකය කියා ඒ උදව්‍ය වැඩට නැවිත් ඉන්නවා. එතකොට මේ සිද්ධිත්වලින් උක් විදින්නේ කවුද? කාටද පහර වැදුණේ? පහර වැදුණේ ගම්වල ඉන්න මේ එකම කලබලයකටත් කට්ටුවත් සහගාමී නොවූ කිසිම ත්‍රස්තවාදයකට සම්බන්ධ නැති අභියසක ගම්බද ජනතාවටයි. මේ රටේ අනාගතය ගැන අප තුළ කැන්කුමක්. ආශාවක් තිබෙනවා නම් අපි මොන දේශපාලන දර්ශනයක් ඔස්සේ ගමන් කළත්, අප අතර මොන පක්ෂ හේද තිබුණත් නායකයන් හැටියට කථා කරන අවස්ථාවලදී වගකීමක් ඇතිව කථා කරන්නට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. දේශපාලනයෙන් හැටියට අපි වගකීමකින් යුක්තව ක්‍රියා කළ යුතුයි. හැසිරීමේකුත් අපි ආදර්ශමත් විය යුතුයි. එදා මගේ ආසනයේ පත්සලේ උත්සවයට පැමිණි ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ සම්පූර්ණ කථාවම මේවාට වූයේත් එයයි. අපි දේශපාලනයට බසිනවා වාගේම අපේ පොද්ගලික ජීවිතයත් කොයි ආකාරයෙන් සකස් කර ගත යුතුද යි ඉගෙනගන්නට ඕනෑය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කළා. අපේ පාක්ෂිකයන් එවැනි වරදක් කර තිබෙනවා නම් ඔවුන්ට විරුද්ධව වැඩ කරන්නට අපි කිසිම කාලෙක මැළි නොවූ බව මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බලාපොරොත්තු වූණයා වඩා විකල්ප වැඩියෙන් කථා කරන්නට මට සිද්ධ වුණා. ඔබතුමාගේ මැදිහත්වීම නිසා ඔබතුමාත් විකල්ප ඒකට වැරදිකාරයෙන් වුණා. තමුත් කරන්නට දෙයක් නැහැ. මට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට මගේ සතුතිය පුද කරනවා. තව අවුරුදු පහක් හයක් ගත වන විට මේ රටේ ජනතාව සියලු දෙනාම ආපසු හැරී කල්පනා කර කියයි. එදා අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා මේ සභාව අමතා ප්‍රකාශ කළේ මේ රටේ අනාගතයට බලපාන ප්‍රශ්නය ගැන තමයි කියලා. රක්ෂාවල් සොයා ගන්නට පමණක් නොව වෙනත් කොයෙකුත් ප්‍රශ්න උඩ අපට හමුවන්නට එන ගම්වල වැඩි හරියක් ජනතාවගේ හිත තුළ පවතින්නේ මොන අදහසක්ද යි අපි දන්නවා. මේ රටේ කාමය කඩන්නට, අවුරුදු දෙදහස් පන්සියයක් තිස්සේ තිබෙන ශිෂ්ටාචාරය නැති කරන්නට උතුරෙන් හෝ දකුණෙන් හෝ කොහෙන් හරි තැනි ගෙන එන මේ ත්‍රස්තවාදය අපි කොයි ආකාරයෙන් මැඩපවත්වමුද කියන එක තමයි අද ඒ ගම්බද ජනතාවගේ සිත් තුළ තිබෙන දවෙන ප්‍රශ්නය. ගරු ජනාධිපතිතුමා ඒ අදහස මුල් කරගෙන කළ කථාව ගැන එතුමාට මගේ ප්‍රශංසාව පුද කරමින් මා හිතයි වෙනවා.

සරත් මුත්තේටුවටෙගම මහතා (කලවාන)
 (ශ්‍රී. ජාතික ආණ්ඩුක්‍රමලේඛනය — කලාවාන)
 (Mr. Sarath Muttetuwegama-Kalawana)

Mr. Deputy Speaker, I thank you for giving me this opportunity to speak in this Adjournment Debate. I also thank the hon. Member for Attagallawa who was

due to speak first from this side for giving me the opportunity to speak early as I have indicated to him that I have some other engagement later on in the evening.

Before I start, I would like to say something which really does not pertain to this Debate. That is, that I had given notice of an adjournment question which deals with the workforce at a factory known as "Blue Diamonds Ltd." situated at Seeduwa, but I have been informed by the staff of Parliament that they have written to the Hon. Speaker to the effect that this matter is now sub judice because they have gone to court, and in a sense they have pre-empted us from raising this matter in Parliament.

Getting on to the discussion under the adjourned Debate, the speech of the President when he declared open this session of this Parliament was certainly an unusual one. The speech was preceded by all the pomp and pageantry that normally accompanies the opening of a session of Parliament. It was preceded by a spate of rumours about what would happen when His Excellency makes his speech. There was a lot of expectations on the part of many people, and most of those people are on that side of the House, people who expected to occupy seats in the front bench, when the front bench was reshuffled.—(Interruption.) There were people who expected His Excellency the President to deal with the pressing problems of the people of this country in the speech that he was going to make. There were people who expected His Excellency the President to indicate what course of action his Government was going to take in regard to this or that matter that was before the country. But, strangely—and I say strangely because His Excellency is very capable of making a speech on all those matters; he is not only capable of making such a speech, I am sure that he has some particular line on each one of these matters—but it is passing strange that he came to this House and chose to speak about history, both remote as well as recent history, and ended his speech with a prayer, with a hope that other people will have the courage to solve the problems of the minorities in this country.

This reminds me, Sir, when I was a student, a school boy attending a Christian school, I used to often listen to the prayers that were said by Protestant students and teachers in that school. They used to pray to "Our Father who art in heaven" for various things. His name was hallowed and they prayed for various things, for deliverance from day to day problems. In this particular case, when His Excellency made the speech, it was as if our father was praying, because the people who should pray are the people of this country and they should pray to him to solve this problem. But he

was praying to the people, praying to the leaders of parties.—(Interruption.) Is that so? Oh! I see. The Hon. Minister of Health says that the prayer included himself. Very well, even if it included himself I want to ask this simple question. He is the executive President. He is the head of a government which is numerically strong. Within this House he has got five-sixths of the membership of this House.

He has a responsibility to govern, and above all he has a responsibility to prevent the kind of thing that went on in this country all this time under the pretext of various brands of chauvinism. There is not a word about all that from His Excellency the President.

He spoke some very relevant things. For example, he told us that Mr. Ponnambalam Ramanathan's carriage was drawn by some men from the harbour to Ward Place. Now, Sir, in the context of what is happening today, since those Benz cars have been returned, it might be that he was giving the Ministers a lesson that they will also have to find some bearers to pull their vehicles. It may be that. Otherwise, I found it very difficult to understand the relevance of all that. The history is good.—(Interruption) Who were the people who were going in Benz cars? Who ordered the Benz cars? The Minister, of all things, the Coconut Industry—it is a very sensitive subject nowadays—says that the people who were due to go in Benz cars will be going in palauquins.—(Interruption.) I did not say it. It is the Hon. Minister who says that. I said that the relevance of the portion about Mr. Ponnambalam Ramanathan's chariot being drawn in the President's speech was probably an indication to the Ministers who have lost their Benz cars that they have to find some bearers—not pall-bearers—

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. අනුර බණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Pall-bearers!

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා
(ති. சரத் முத்தேவகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Not pall-bearers. Anyway, the point is this. I want to ask, Sir, what is happening in this country? Have we all lost our will to govern? Has the Government lost its will to govern? Has it lost its capacity to govern? That is the question before the country. I do not think, Sir, at any time within the recent history of this country we have come to such an impasse as today. On every front the Government has shown itself incapable of governing.

I say that His Excellency the President should have made a speech indicating what he proposes to do about the stagnant situation in which this Government now finds itself. I say, Sir, that all these can be traced back

to one faithful decision that you took. I do not know who takes decisions. I do not think there are any collective decisions taken by this Government. But whoever took the decision to hold a Referendum, instead of holding a General Election on the due date, has put this Government into the trouble that now it finds itself in, because the people would have accepted any Government that they elected and would have allowed them to try to govern the country whatever the problems there were. You are a Government of usurpers. The Government has finished its course of time. You are seated on those benches by a fraud which you practised in this country, by a deception which you practised and by a massive rigging of the Referendum which you say has enabled you to sit there in office for another six years.

I mentioned on another occasion, Sir, earlier that the "End of the year Review" by the BBC on South Asia — they had a review of 1983 — (Interruption) කවුද ඒ? My God! (Interruption) — He is a Minister or some person who is holding a portfolio. And for Higher Education at that!

ඒ. එම්. ආර්. ඩී. අත්තනායක මහතා (නියෝජ්‍ය උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)
(ති. ආ. ආ. ආ. ආ. අත්තනායක — උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයා)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake Deputy Minister of Higher Education)

ගරු නියෝජ්‍ය කාර්යාලයකුමනි, මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්නයක් ඇසිය යුතු වීමට. අපි ජනතා බලය පැහැර දැමූ අතර අපු ජනතාව මේ ගරු සභාවේ ඉක්බිතිව කියා කලවා ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේවෙගම මහතා) එතුමාගේ කතාවේදී ප්‍රකාශ කළා. තමුත්තාගේ ඒක අනුමත කරනවාද?

නියෝජ්‍ය කාර්යාලයකුමනි
(පිරිනිසුණු ජනාධිපතිවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)
Order, please! නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කතාවේදීම ඒකට පිළිතුරක් දෙන්න.

ඒ. එම්. ආර්. ඩී. අත්තනායක මහතා
(ති. ආ. ආ. ආ. අත්තනායක)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)
එනම නම් මිලඟට කතා කිරීමේ අවස්ථාව මට අවශ්‍යයි.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා
(ති. சரத் முத்தேவகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

That will certainly be a very interesting speech. I hope I will be here to listen to it. (Interruption.) I do not run away after my speeches. I have explained. You came late. I have a problem at 7 o'clock in the evening where I have to attend a function in a temple. You also must be having a problem at 7 o'clock in the evening of a different nature.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අනුකූලතාව 9 වැනි)
(A Member)
At sundown we have problems.

மேன்தேடி ரமீன்து மதனா (ராரா பரீபாலன டீமீன்து) டன பீபீபீ
கரீமீன்து டீமீன்து)

(திரு. மொண்டரேகு ஜயவிக்ரம — பொது நிர்வாக அமைச்சரும்
பெருந் தோட்டத்தொழில் அமைச்சரும்)
(Mr. Montague Jayawickrema—Minister of Public
Administration and Minister of Plantation Industries)

Will you please listen to me? There is the hon.
Leader of the Opposition. I have never seen him
leaving the Chamber until he hears the replies to his
speeches. I must pay that tribute to him. But what is
our Friend the hon. Member for Kalawana doing? I
have seen him every time bolting away from this
House after his speech. He never listens to the
replies.—(Interruption.)

கியேபர் கபீனாடின்து
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

He has every right.

மேன்தேடி ரமீன்து மதனா
(திரு. மொண்டரேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Strangely, Sir, he says he is going to a temple.

கியேபர் கபீனாடின்து
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

That is his preference.

மதநிபீரமீன்து
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

“Religion is the opium of the masses.”

டரன் மூன்தேடிபீலமீன்து மதனா
(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Never mind about religion being the opium of the
masses.—(Interruption.)

மேன்தேடி ரமீன்து மதனா
(திரு. மொண்டரேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)

I have replied you after obtaining permission from
the Deputy Speaker. I will tell you something more
about it.

டரன் மூன்தேடிபீலமீன்து மதனா
(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

After sundown we have all got
problems—sundowner. I do not want to say what
engagements we have. Anyway, Sir, that is quite all
right.—(Interruption.) Why should you not? Quite all
right. What I was going to say was—now I have got
completely distracted by all these interruptions. I
think the Hon. Minister deliberately distracted my
attention. I was concentrating on a certain—

மேன்தேடி ரமீன்து மதனா
(திரு. மொண்டரேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)
Those are tactics.

டரன் மூன்தேடிபீலமீன்து மதனா
(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

As I said, this Government has come to a total
impasse and shown itself incapable of governing this
country any longer. As far as His Excellency the
President’s speech was concerned, it was what one
might describe as a non-event because, as I said, we
expected many things. We expected the reshuffle. I
am glad to see all the Ministers still intact. I do not
know for how long though. And the Hon. Minister of
Health—I was really getting nervous when he talked
about how he was opposed to His Excellency the
President in the old days. Fortunately, he recovered
his position by saying that now he is in full agreement.
Otherwise, with all these letters of resignations that
are floating around—(Interruption). Does not matter,
you have said it for the record.

வேடாபாரீய ரமீன்து மதனா
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

I must put the record straight. What I said was that
I disagreed with His Excellency on a particular
matter. I expressed to him openly and when he took a
decision we all backed him and because we stood
unitedly we won the 1977 elections.

டரன் மூன்தேடிபீலமீன்து மதனா
(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Very good! I am glad that he is not disagreeing with
the President now. I am very glad about that because
it ensures his repeated stay in this House and in that
office.

வேடாபாரீய ரமீன்து மதனா
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

No; at the correct place I disagreed with him.

கியேபர் கபீனாடின்து
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)
Order, please!

வேடாபாரீய ரமீன்து மதனா
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

Even now, Sir, at the correct place I disagree with
him. We are free to express it. So, we do not have to
come here and talk. We do not talk about it on public
platforms unlike some other people.

சுரன் இன்னைப்போல உதன

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I would only advise my good Friend not to disagree too often.

சுவேட்ச கபாநாயகர்

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Please continue with your speech.

சுரன் இன்னைப்போல உதன

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Last year, at this time what happened to my Friend? He did not know what happened! There was a letter sent here — (Interruption). You have not written another letter, is it not? That letter had already been used.

இந்திரசெவகி

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Disposed of.

சுரன் இன்னைப்போல உதன

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Then all right. His letter has been used. Now, Sir, the point is, when His Excellency the President spoke, we expected him to say something about the cost of living today, to tell us that the cost of living was in the regions that it was, that he has some solutions for it and what the solutions were. But what happened? Not a word; not a word about the cost of living.

The speech by His Excellency the president opening a Session of Parliament is a policy statement. I mean that is the tradition of the House. It is the tradition of any House, the tradition which we follow. It is the statement of policy of this Government. Now we have a situation where the prices have run haywire. I do not want to quote the price of each commodity. I do not want to embarrass anybody by saying that the price of coconut, for example — (Interruption). It is going up to Rs. 35. A nut one of these days and not 35 cents. — (Interruption).

சுவேட்ச கபாநாயகர்

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

சுரன் இன்னைப்போல உதன

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I have had Interruptions enough now. All these gentlemen can reply later. Please let me speak. I have given way to the Hon. Minister and all these Members. I have given way to the Deputy Minister of Higher Education. What more do you want? — (Interruption).

Yes, there are more of it in the coconut than in his nut!

Sir, what I was saying is that it is useless quoting prices. The fact is that prices have run totally haywire. I do not know, Sir, what there is to laugh about. It is impossible for a family to live now; it is absolutely impossible for anybody to live, eating three nutritional meals a day. And this Government, through the President, totally ignores it.

What is the position today? Today, with the recent floods, with the destruction of the crops, that is going to compound the situation. Without any doubt, Sir, the price of rice will go up in the next month or two to the range of about Rs. 12 to Rs. 15 per kilogramme. Vegetables are practically unobtainable at a reasonable price. Coconuts, we have had that story! Not a word from His Excellency the President about the policy of your government on this matter. Are you going to reduce prices, are you going to re-introduce subsidies, are you going to subsidise certain foodstuffs? Not a word about it. And the people who were expecting some relief after the prorogation are left with a lesson in history. That is all.

What is the economic position of this Government? The Minister of Finance wants a loan of 210 million SDRs from the International Monetary Fund. He wants a much larger sum from the World Bank as a loan this year. Both are still under consideration.

You know the pathetic situation of your financial field. There is no liquidity. This Government has no liquidity. The classic example is the advertisement that was recently put in the newspapers by the people's Bank. I have never seen a thing like that. The People's Bank announced for deposits certain interest schemes. It says that for a three month deposit they are going to give 24 per cent interest, for a six-month deposit 20 per cent and for a one-year deposit 10 per cent. Why? Because they want hard cash now. There is no liquidity. You have scraped the bottom of the barrel from the EPF, you have scraped the bottom of the barrel of the National Insurance Corporation. You are taking every cent that comes into anything, because you have no liquidity. And now you have the biggest, most comic episode of all — giving 24 per cent on a three-month deposit, because you are broke. In short, simple language, you are broke.

How can this Government carry on? There is no way in which this Government can carry on except by printing money. And there is not the slightest doubt that you will come here now and ask for an increase in the ceiling. What is going to be the result? The cost of living, the cost of goods, the cost of essentials all that is going to sky-rocket because you are going to resort

[සරස් මුත්තෙට්ටුවෙහි මහත]

only to inflationary methods. And yet not a word in the speech, because there is nothing optimistic that could have been said. That is the only reason why His Excellency the President left all those things out of his speech, because there was nothing he could say which gave even a glimmer of hope to those people of our country who are now suffering under the cost of living which is unparalleled in the recent history of our land. So that is the position, Sir, as far as money is concerned.

Today, Sir, as far as private interest is concerned, it has become absolutely extortionate. I was told that after the recent floods in Jaffna, the cultivators have lost their crops and they have no way of raising money or getting even seed paddy or anything like that with interest now running at something like 60 per cent for a loan. It is not much better in the South, in the Pettah or even in the rural areas. Interest rates of private money lenders are very, very high and extortionate. There is nothing you are doing about it because your Government has given the most open door to this kind of transaction.

Now, Sir, about two or three months ago, after the last budget debate, the certificates of deposit schemes were closed or stopped by the Ministry of Finance. The certificates of deposit scheme is something that does not exist even in Switzerland. In Switzerland the secret bank accounts have at least got a number. The certificate of deposit is a totally anonymous thing. You can send your driver and deposit money, keep the certificate with you and then send your peon to collect the money. You will not have to be anywhere near the scene. So that people who are having black money can deposit that in certificates of deposit. That was stopped, and, I believe, it was stopped on the advice of the Central Bank. Has it been restarted? Why was it restarted? Because there is tremendous pressure on this Government from racketeers who were present at its birth and who will be there at the death but still making a kill. That is the position. You are completely subservient to a set of racketeers who are squeezing this country dry and making money while they can. That is the position as far as absolute racketeering is concerned.

Then, Sir, I want to ask this question. What is the position today regarding waste and corruption? The latest song in the repertoire of this Government is waste and corruption. They are against waste and corruption. Having encouraged it for the last six years, having actually been the cause of waste, and having turned a blind eye to corruption, suddenly they have woken up and said, "We are eliminating waste and corruption."

The Hon. Minister of Finance made a speech in which he said that the Ministry of Trade and the Ministry of Industries are the prime centres of waste and corruption. They, of course, have replied.

I heard a story the other day about this big campaign against waste and corruption. All the Ministers have been going from Department to Department, from Ministry to Ministry, explaining the campaign against waste and corruption, and they were very well received at all these places. Apparently, on their way, during the course of these rounds against waste and corruption, they had gone to Mulleriyawa, and all the Ministers had been affectionately and respectfully received by the inmates of Mulleriyawa. They had garlanded them and they had all stood up, and speeches had been made by the Ministers—I think the Hon. Minister of Health also must have taken a prominent part—and all the people had given a very respectful and patient hearing to the Ministers when they lectured on waste and corruption. Thereafter they left the place, and the Superintendent of the Mulleriyawa Mental Hospital had asked just one solitary man who ignored the whole proceeding and sat on a bench with his legs crossed, smoking a cigarette, showing scant regard for all that went on. He asked that man, "When all these people showed such concern and respect for the Ministers who came here, why did you behave in this manner?" He said, "I am not a patient, I am working here." And he further said, "It is only these patients who have shown some regard for these people."

As far as waste and corruption are concerned, I do not want to say anything more.—(Interruption)

Then, Sir, I want to raise the problem about the co-operatives that come under the Ministry of Food & Co-operatives. The Government having run the co-operative movement in the course of its seven-year rule, has now come to the situation where it is successfully killing the co-operative movement. The co-operative movement is now breathing its last. Earlier, a four per-cent BTT was levied on commodities sold by co-operatives excluding rice, flour, and fertilizer. The Government, in what was a seeming concession to the co-operative movement, said that it was reducing the BTT to one per cent but charging it on the sale of all commodities. Now, as a result, a co-operative that was paying between Rs. 5,000 and Rs. 10,000 BTT a month has got to pay—the co-operative that I know of within the Ratnapura Electorate which is a very well run co-operative and that is the Kuruwita co-operative—a sum of Rs. 33,000 as BTT per month. This is not something that the co-operatives can afford. They cannot also afford the wages.

This is not something that the co-operatives can afford. They cannot also afford the wages. They are keeping their books accurately, so they cannot compete with the private trader next door, and there are no sales from the co-operative outlets—there are no sales of anything other than the rationed goods. I do not know whether it is a deliberate policy, but the co-operative movement is breathing its last. If the Government does not look sharp it will find itself in the position of having to close one co-operative after the other. The MPCS of the Colombo North area, which was a profit-making co-operative in 1977, has been closed from the 1st of this month. That co-operative is liquidated from the 1st of this month. It will be the same with all the other co-operatives. I think hon. Members know the situation. They each have the experience of having co-operatives in their electorates and realize that they cannot run these any longer.

So I want to ask the Government what their policy on co-operatives is. Are you against the co-operatives? Are you going to let them breathe their last, let them die? Or are you going to give them the relief that is necessary to make them viable organizations which can work as profit-making organizations in the future?

Then, Sir, the most curious thing that has happened is this so-called rehabilitation tax that is now being levied. I have had occasion to refer to it earlier. The rehabilitation tax has been opposed by the majority of the trade unions in the country. It was only as recently as the 23rd of last month that all the trade unions other than the JSS and the CWC got together in Colombo and expressed their opposition to it. As I said earlier, there was not even a quorum of this House when the Rehabilitation Levy Bill was passed, and it was passed by a very slender majority of 13 to 8. It is time that the Government reconsidered this question because in a situation where the cost of living is so high, where people cannot meet their obligations to their families, at least some relief will be granted to them if you remove the levy of the rehabilitation tax.—(Interruption.) One per cent is bad enough. The other 99 per cent is also not enough to live on.

There is another matter which His Excellency the President refrained from referring to, and that is the perennial question that we have been raising in this House from 1980 about the strikers. Recently there was a discussion between the hon. Leader of the Opposition and His Excellency the President on the question of the remaining strikers. There are, as far as my information goes, about 12,000 remaining strikers who have to get their jobs back. According to the newspapers—I do not know; the hon. Leader of the Opposition will be able to tell us—His Excellency the President is supposed to have said that he will see that they are re-employed. But nothing has happened.

Earlier also these undertakings were given. On an occasion like this His Excellency the President had a duty to tell us what he proposes to do in regard to these 12,000 strikers who are left.

I want to say that certain Ministries are particularly bad in this regard. The Ministry of Public Administration is very bad in regard to the reinstatement of strikers. Even the strikers who were reinstated in the morning were dismissed again in the evening by a directive of the Hon. Minister. This is nothing to laugh about.—(Interruption) You told us why, but I am telling you that it happened, and you are one of the Ministers who is dragging your feet about re-employing the strikers. Even when you have vacancies you do not take them in terms of the Cabinet directive. The Ministry of Labour is the same, also the Ministry of Local Government and the Ministry of Social Services, which is supposed to be doing charity. They cannot even take the strikers back. The Minister does not know what is happening in his Ministry.—(Interruption.) It is the same with the Ministry of Plantation Industries and the Ministry of Education. Two districts are being discriminated against—the Ratnapura District and the Horana District. The teachers of these two districts are not being re-employed. I had occasion to ask this as an Adjournment question in this House. In other districts teachers are being reinstated.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

There is no Horana District!

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேவகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Sorry, Kalutara. Because the Member for Horana is the District Minister for Kalutara I naturally confused Kalutara and Horana. He is the *Disa Adikari*.—(Interruption.) So, that is another matter on which he remained silent.

I want to also raise briefly the question of flood relief, now that I am on the subject of social services. It is totally inadequate. Floods have ravaged areas in this country which have never been ravaged by floods. Your Ministry does not have money. You must start a lottery. The Social Services Ministry must start a lottery. What is happening today? The ethnic problem is being compounded by the fact that proper relief is not being granted to the people of that area. The people in that area think that they are being discriminated against because they are Tamils.

I know a case. I wonder whether the Hon. Minister of Health knows it? Do you know what is happening in the Jaffna hospitals? There are no drugs in the Jaffna

[மேலும் இவற்றைப்பற்றி உரை]

District. Anaesthetizing drugs are not being sent there. A number of times operations have been put off. It is not your fault, but orders that are sent are not fulfilled.

மேற்கூறிய உரையின் காலத்தில் உரை
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

Last night there was a robbery in the Jaffna Hospital where Rs. 20,000 worth of drugs was lost.

மேலும் இவற்றைப்பற்றி உரை
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am not talking of what happened in the last 24 hours. I am talking of what happened in the last 24 months. The Government is so confused, its priorities are confused. The Hon. Minister of Health has been saying recently he cannot find blood donors because there is no money.

மேற்கூறிய உரையின் காலத்தில் உரை
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

That is all wrong.

மேலும் இவற்றைப்பற்றி உரை
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

It was reported in the papers.

மேற்கூறிய உரையின் காலத்தில் உரை
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

That is all nonsense. You have not read the report.

மேலும் இவற்றைப்பற்றி உரை
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

What did you say?

மேற்கூறிய உரையின் காலத்தில் உரை
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

I will give you a lecture since you have asked for it. There is a particular radio active test which has been newly discovered in 1981, and trials have been carried out on one thousand patients. We have the equipment and the trained staff but we do not have the funds to carry out that test on an Island-wide basis in this country for sixty thousand pints of blood that we collect annually. That is to test whether the blood is infected with Hepatitis B or not. Of the one thousand trials that were done six were found to be infected. So we are doing another test, which is not so good as this test. To do this test we are looking for some money. We will find it. Therefore you have missed the bus completely.

[மேலும் இவற்றைப்பற்றி உரை]
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

But the fact remains that we cannot have more blood because there is a shortage of money for research.

மேற்கூறிய உரையின் காலத்தில் உரை
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

There is no shortage of blood. There is any amount of blood, but we are unable to do this test.

மேலும் இவற்றைப்பற்றி உரை
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Now that he says that, he must come to a rural hospital and see the situation there. There they say, "You bring the blood ; otherwise we are not going to give the transfusion". That is what they say.

மேற்கூறிய உரையின் காலத்தில் உரை
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

District hospitals do not give blood transfusions, for your information.

மேலும் இவற்றைப்பற்றி உரை
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

No. The general hospitals in the outstations do not give a blood transfusion until the recipient provides a donor. That is the position.

மேற்கூறிய உரையின் காலத்தில் உரை
(டாக்டர் ரஞ்ஜித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

That is not correct. Whenever a patient has to get blood, if blood is available it is given and the patient is told that if there are any relations who want to donate blood they should please bring them so that we can restock the blood.

மேலும் இவற்றைப்பற்றி உரை
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

That is not the case. In my experience, patients are told, "Find the donor and bring the blood ; then you will get the blood". One man had to wait six days because he took some person and they could not take blood out of him because he was so under-nourished. There is so much malnutrition in this country. Anyway what I was going to say was that the Government does not have money to do research in blood transfusion. Their priorities are so confused that they have put Rs. 280 million into a fish market. That is the position. The last Minister of Health, Mr. Gamani Jayasuriya, said that they did not have paper to write

prescriptions. Have you seen the invitations that have been printed for your *bajawus*? They have been printed and sent haphazardly. Some of those invitations cost Rs. 25 each! That is the position.

The last matter is the only matter on which the President spoke – the ethnic problem in a historical perspective. I say that speech was totally inadequate even on that. And what is worse, the subsequent statements made cast doubts on the whole process that is going on now. The round table conference is going on. I am not going to speak about what is happening there. But yesterday the President has spoken to the Government Parliamentary group. There is an authorized version of it published in the newspapers. And what has he said in that? He says, “Even if the round-table-conference is successful...” The President, who invited these people to the round-table, who initiated the process of the round-table talks, has cast doubts about the success of the round-table talks when he said:

“Even if the round-table Conference is successful, terrorism cannot be wiped out.”

I ask you, what is the position of this country? What is the image of our country? Since the events of July 1983, we have an image which is not worth talking about. This is a pathetic situation. If you go to any country and say that you are from Sri Lanka they think that you are some sub-species of cannibal. – (*Interruption.*) wherever I was. I am talking in general. I do not know what they said where you were!

වෛද්‍යවරයා රුපීන් අතපත්තු මගනා

(டாக்டர் ரஞ்சித் அத்தபத்து)

(Dr. Ranjith Atapattu)

I was in New Delhi.

සරන මුත්තමුදෙගම මගනා

(திரு. சரத் முத்தொடுவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

What I say is that the image of this country is poor. Can we afford a repetition of the events that occurred in July 1983? What is this Government doing? you have a censorship on. What are you doing under this censorship? I suppose the censor is still the famous coup suspect, Mr. Liyanage. He censored one newspaper, the “Saturday Review”. Why? I suppose it was because it was published in Jaffna. It is quite an innocuous newspaper, edited by a Sinhalese at that. He censored that newspaper. But what do you find in the newspapers which are not censored? The most glaring publicity is given to events in Jaffna just as it happened before July – publicity which can only be designed to whip up communal feelings in the South.

This happened before July. I can bring the newspapers and show them one by one. I have had occasion to refer to them in this House. The newspaper

publicity was so slanted that people would have got a feeling of hatred towards the Tamils. The same thing is being done now. Not only is that being done but you are also displaying your helplessness in regard to the situation in the North. I think this is not some midsummer madness. There is a method in this madness, and the method is that you have come to the end of the road as far as democratic rule is concerned. You now need an excuse to get into martial law, dictatorship and the liquidation of Parliament and the democratic process, and you are finding that excuse by giving publicity to all sorts of happenings in the North and the East. Otherwise, lurid details of people being killed and hung on lamp-posts are not things that need necessarily be published in a newspaper under Emergency with a censorship on.

I charge that this Government is deliberately doing that to use it as an excuse to lapse into a dictatorial, authoritarian regime. You are doing this deliberately and consciously and that is the whole purpose and object of this exercise. You are moving towards a Latin-American type of puppet dictatorship, completely under the patronage of the United States of America.

Now the process of travel is becoming two-way. The Weinberger-Schaffer travel is now moving the other way around. The President himself is going to America in June. – (*Interruption.*) Definitely! We are definitely worried, because this is not a joke. We are on the foothold of India, we are on the doorstep of India, and India has expressed its concern saying that they will not tolerate a foreign power in Sri Lanka which is inimical to their interests.

I would also like to ask for the meaning of the Hon. Prime Minister’s speech at Polgahawela which was reported in yesterday’s “Daily News”. In that speech he comes back to an old theory which we thought was dead. He says that all these communal troubles are the result of a foreign power interfering in our internal affairs. The foreign power has not been named by the Hon. Prime Minister, but the foreign power has been named by the Hon. Minister of Industries and Scientific Affairs as being India and has been named by the Hon. Minister of State as being the Soviet Union. So, when the Hon. Prime Minister says that and leaves it open, there can only be speculation arising out of that and it is not a good thing for Sri Lanka to just make statements, which have no basis in fact, that here is a foreign power behind this. If there is a foreign power, at least make it clear. If you have evidence of a foreign power make it clear that it is this foreign power, without leaving it open for speculation.

I want to ask the Hon. Prime Minister, does he mean India, which is next door? Does he agree with the Hon. Minister of Industries and Scientific Affairs who

[பரன் இன்டெர்புட்டெனெ மொன]
gave an interview to the "Illustrated Weekly" or does he agree with the Minister of State who gave an interview to the same "Illustrated Weekly" It is not good for the Government to leave it open to speculation like that. I read the "Illustrated Weekly" in which he says that it is the dirty hand of India that was responsible for the events of July. I do not know. That is what was reported. I read it out in this House in your presence.

சிரீல் மூதிர் மொன (கர்மொனெ ஹ ரீடெர் கெட்டெ ரூமெரினெ)
(திரு. சிறீல் மத்திவ் — கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(Mr. Cyril Mathew—Minister of Industries & Scientific Affairs)
That is not what I said.

பரன் இன்டெர்புட்டெனெ மொன
(திரு. சாரத் முத்தெட்டுவெகமா)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)
Well, I do not know. That was what was reported. He has not corrected it. I read it out in this House when the Hon. Minister of Industries & Scientific Affairs was present, and the Hon. Minister of State was also there. The Minister of State said "KGB" and he said "India" and the Hon. Prime Minister leaves it as an unknown foreign power. I say that this is a very bad situation. (Interruption.) I know what you get excited about! I know what he gets excited about! I do not want to say what he gets excited about. What I am saying is, we get excited about one country and that country is Sri Lanka and when the interest of Sri Lanka is being jeopardized and being sold lock, stock, and barrel to America, then definitely we will oppose it.

சியெர்சு கப்தொவெனெ
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)
Order, please! The Hon. Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries.

மொனெடு ரெயினெ மொன (பரன் பர்பொலெ ரூமெரினெ ஹ ரீடெர் கெட்டெ ரூமெரினெ)
(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம — பொது நிர்வாக அமைச்சரும் பெருந் தோட்டத்தொழில் அமைச்சரும்)
(Mr. Montague Jayawickrema—Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries)

In replying to my good Friend the Communist Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) I should say that a good part of his speech looked like a reply to the Finance Minister's Budget Speech. He started by discussing the cost of living and tried to make out that His Excellency the President did not make reference to the cost of living. Now, this is unheard of. If my good Friend looks up the Throne Speeches of the previous Governments, including the Government of which he was a party, I have still never read any speech of the Prime Minister at that time referring to the cost of living, other than in the

broadest possible terms.—(Interruption.) No, I am telling you it is not the Prime Minister, but the Governor-General. the Governor-General reads the Prime Minister's speech. Surely, does he not understand this? And the funniest thing is this. I was amazed at what he said. When I said that he generally bolts at 7 o'clock without listening to the replies made to his speeches, he said that he was going to the temple. (Interruption.) Whether he is going there for meditation or to get the blessings of the priests, we do not know. We do not know what temple it is, Sir! Generally, I would expect him to be an atheist. I am sure you are an atheist. You do not believe in religion. Do you believe in religion? Please answer me. He cannot say he does, because he will be sacked from the Communist Party. There is not the slightest doubt. If he says that he believes in religion, tomorrow he will be sacked from the Communist Party!

மென்செர்மென்
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)
Even without a letter!

மொனெடு ரெயினெ மொன
(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Yes, there is no necessity for you to give a letter to your boss. Where your boss is nobody knows.—(Interruption.) I understand that now you have a boss who is not in Parliament, who was defeated. You have another boss who is the Secretary-General, who is related to Kumaranatunge. Whether you are listening to Kumaranatunge, whom you now may be professing as your boss, or you are listening to Pieter Keuneman, nobody knows.

Now, Sir, a good part of his speech was a figment of his imagination. He has such a tremendous sense of imagination and I must say that he makes a very eloquent speech. But whether he makes such eloquent speeches in the Court of Law and whether he is properly fed for them, I do not know. I think the accused go so disgruntled, or the people whom he appears for, that he is now appearing more in this House rather than in the courts of law.

Now, Sir, he related a story about Angoda-Mulleriyawa. He said a group of Ministers went there and they were received by the inmates of Mulleriyawa. Now, I do not know whether any minister went. I would ask the Minister of Justice whether he went? He has not gone. You have not gone. I think the Minister of Lands is here; he has not gone.—(Interruption.) I do not think my good Friend the Minister of Industries went, but I can tell you something about Mulleriyawa, Sir. During the war, Sir John Kotelawela was in the War Council. At that time Admiral Layton was Admiral-in-charge of the Defence in Sri Lanka, of

course under the South Asian Commander Lord Louis Mountbattan. So the Japanese had bombed Angoda and there were a whole lot of inmates hovering about, walking about aimlessly for days and days until they were moved to some other place. So when Admiral Layton went to a group and asked them, "How long have you been here?". An inmate turned round and said, "Who are you?". The Admiral said, "I am Commander-in-chief". "Oh! how long have you been here?" he asked. Now, Sir, that was said by an inmate. Now our Friend tried to make out that our Ministers went to Mulleriyawa and that somebody has said something and that he was a labourer, but did not mention what Admiral Layton heard from one of the inmates.

Now, Sir, our Friend, the only Communist Member of his party -

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Not for very long!

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(ති.රු. මොන්ටේගු ජයවික්‍රම)
(Mr. Montague Jayawickrema)

I do not know. I wish him well. I truly wish him well. I hope he will remain with us, because he will give us a lot of entertainment when he speaks. We cannot do without that. So as somebody said, the sundowner would be complete. Because what he says after the sun goes down, Sir, we do not know. Whether he takes any liquid or whether he satisfies his energy and his energetic nature has to have some satisfaction of some kind, I do not know.

I am not going to say anything more on that, but, Sir, I must reiterate and read what His Excellency the President said, "Many promises in our manifesto have been implemented." Are you denying that? See the work that the Minister of Lands and Land Development is doing. He said that within a matter of months Kotmale and Victoria will be functioning. He knows it. Even you must have gone. So you are a frequent visitor. And what is more, Sir, within these few months you will find Kotmale and Victoria functioning. You will also see yourself that we are throwing into the grid in Victoria alone over 200 megawatts of electricity - 210 to be exact. Well, Maduru Oya is functioning now. What about Kotmale? I am asking you one straight question. When your party was a component part of the Sri Lanka Freedom party, what was your concept for the completion of the Mahaweli Project? Thirty years! Not even you would survive those 30 years. But, thanks to His Excellency the President, Sir, he made this important remark. I was there, and so were the

rest of the Cabinet. He said, "Most of us will not be here on the completion of the Mahaweli Project if it goes on for as long as 30 years." Sir, leave alone that, what will be the cost if we delayed this scheme? I imagine Kotmale, Maduru oya, Victoria and all the other schemes would have cost us three times more, or maybe much more. Now, that was one promise that we made, to make this country worthwhile living in. Can you deny that?

Now, he was referring to the Referendum. He thinks that the Referendum was a fraud. But what happened? Even your erstwhile Friend, the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) lost both times.

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා
(ති.රු. සරත් මුත්තේටුවෙගම)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)
Why "erstwhile"?

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(ති.රු. මොන්ටේගු ජයවික්‍රම)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Erstwhile because you were arm in arm with him in the coalition government.

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා
(ති.රු. සරත් මුත්තේටුවෙගම)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Ah!

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(ති.රු. මොන්ටේගු ජයවික්‍රම)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Why do you say "Ah"? Have you forgotten what happened seven years ago?

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා
(ති.රු. සරත් මුත්තේටුවෙගම)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I said he is still my friend.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(ති.රු. මොන්ටේගු ජයවික්‍රම)
(Mr. Montague Jayawickrema)

You were, until he made an application and was admitted to the Sri Lanka Freedom Party. Yes, you were very anxious that he opposes the hon. Leader of the Opposition. You were taking sides in these matters. You preferred him to the hon. Leader of the Opposition.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)
Shame! Shame!

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம்)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Yes. Now, we know that. It is not only that, Sir. Look at all the other schemes intiated by this Cabinet, on the advice and inspiration of His Excellency the President. Also, look at some of the housing schemes initiated by the Hon. Prime Minister. But, what did your leader, Mr. Perter Keuneman do? How many houses did he build? Please tell me. Be honest about it and tell me. He did not believe in housing!

பரந்த உறுதுமெய்து அன்று
(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

He was the Minister. The Buildings Department built some houses.

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம்)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Do you know what he liked? Shall I tell you? He went to the circuit bungalow that I built in Arugam Bay!

உறுதுமெய்து அன்று
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

Shame! Shame!

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம்)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Sir I like Peter Keuneman. He is a good friend of mine. But he attacked me when I built that circuit bungalow, a beautiful building in Arugam Bay. But I can tell you this. I was in Arugam Bay when he married for the second time and went there for his honemmoon. In fact, I was there and he called on me at my house. I have a little hut there. When I say "hut", I mean it is a little cottage. He called on me there with his newly wed bride, and I said, "I must congratulate you on your second marriage and what a charming woman you have married!". This is a true story that he called on me. When you go back you could ask him whether it is true. That is in banter, but you say he did not believe in building houses?

பரந்த உறுதுமெய்து அன்று
(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

It is not relevant to the speech.

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம்)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Whether that is relevant or not, my speech is with regard to what we have done. I am trying to tell you that these are the things we did. The Mahaweli

Scheme is going to be completed in six to seven years. Then, the housing schemes of the Hon. Prime Minister and the industries that my Friend the Hon. Minister of Industries and Scientific Affaris is starting and everything else—

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(திரு. அனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

What about your work?

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம்)
(Mr. Montague Jayawickrema)

My work? I will tell you about that. My work is like this. Sir, every time my Friend speaks—

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 5 p.m.

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(ச. பி. சேனநாயக அன்று) அன்று
(S. P. Senanayake)

அன்று அன்று பி. பி. 5 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. சி. எல். சேனநாயகர்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 5 p.m. and then resumed, MR. SPEAKER (MR. E. L. SENANAYAKE) in the Chair.

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

The Hon. Leader of the Opposition will start speaking at 6.15 p.m. and the Hon. Prime Minister will start replying at 7 p.m. The other hon. Members who speak before them must limit their time.

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(திரு. அனில் முனிசிங்க)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Sir, ample time should be given to the Opposition rather than for the Government because the Government has—

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I wish to remind the hon. Member that the Government should also reply. You do not expect the Government Members to keep அன்று and wait. The Government must also reply.

சென்றேன் சட்டமன்ற உறுது
(திரு. அனில் முனிசிங்க)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I am not against the Government replying. That was never my position. My position is that the Government should give a greater part of the time in this debate to the Opposition.

කථනායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I do not agree with you. All your arguments must be rebutted by the Government.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(திரு. மொண்டேரேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Hon. Speaker, Sir, I must tell you that the hon. Member for Kalawana devoted lot of time—I think he must have spoken for 45 minutes or more—And he made such virulent attacks on the Government that I think it is my duty to reply to them.

කථනායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Certainly, go ahead.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(திரு. மொண்டேரேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Sir, I have been on my feet only for 20 minutes, but I have to say much more. For instance, he turned round and asked, what have you done? —(Interruption)? If you stop interrupting me I will finish soon.

Sir, I was reading from the speech of His Excellency the President. I have told the House what this Government has achieved under the inspiration and guidance of His Excellency the President.

His Excellency the President in his Speech said :

“Many promises in our manifesto have been implemented.”

I mentioned the Mahaweli scheme, the industries, the housing and what every Minister today is doing in keeping with our manifesto to create a better future for our people.

Now His Excellency said :

“Some still need consideration. Even if we implement every word and syllable in the manifesto the problems that face us today, which we face together with the entire developing and developed nations will remain, and we have to face them together.”

The hon. Member was telling us that the interest rate has gone up. He was trying to make a point that the interest rate is going up so that the people would deposit their money in the banks for the Treasury to make use of it. You know, Sir, to keep inflation down, every country resorts to high rates of interest. The United States did that, Britain did that, and India did that. The only way to stop the inflationary trend in the economy of the country is to take the surplus money in the country into the coffers of the bank and pay them high interest.

Then His Excellency said :

“There is a recession among the developed nations ;”

Are we denying that? Can the hon. Member for Kalawana or anybody in the Opposition deny that?

“rising unemployment ; continuing high energy costs and interest rates ;”

Look at the position that we are in vis-a-vis yourselves, your government. What was the price of petroleum when you were in power? Can the hon. Member tell me. (Interruption). How much? “What is the taxation duty on petrol?” you ask.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

What is the duty on petrol?

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(திரு. மொண்டேரேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Can you please tell me what it was. Shall I tell you, Sir? When they were in power a barrel of dieseline was round about Rs. 7 to Rs. 14.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

What is the CIF value of petrol that you import today?

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(திரு. மொண்டேரேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)

It is not only in Sri Lanka but everywhere in the world it has gone up.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

You are robbing everything from the people.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(திரு. மொண்டேரேகு ஜயவிக்ரம)
(Mr. Montague Jayawickrema)

The Cost of a gallon of petrol is now running into Rs. 60. What is the price in India, a country that produces petrol? For instance, what is the price of petrol in England? Sir, if you work out the price of petrol in Britain where they have the North Sea oil it is about the same. We are helpless in this matter. If not for the fact that petroleum has gone up in price we would have got on quite nicely without the impediments we have at the moment. There is a recession among the developed nations, raising unemployment, continuing high energy costs and

[මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා]

interest rates. It is still a recession. Volatile exchange rates, inflation, low growth of world trade and declining price of primary products. The only salvation here is that the tea market has shot up to unprecedented heights, and this is what the Hon. Minister of Finance said. Sir, if these prices continue we may have a trade surplus and I think that at the end of this year we shall have a trade surplus, which would help the economy of the country and new measures can be brought forward to alleviate, the conditions of certain classes of people.

Now here His Excellency the President says ;

"trade and declining prices of primary products other than petroleum produced in developing nations"

So, in other words the differences between ourselves, and the developing nations is that most of them have petrol, but we as a developing nation is finding it very difficult to manage with the prices we have to pay. There is not much hope for optimism. His Excellency admits it. His Excellency does not come and tell you, "Do not bother, everything is rosy. We are in the garden of Eden". No Sir, he has told the country the truth and covered every aspect. I am going to ask the hon. Member for Attanagalla, "what was your ratio of unemployment when you gave up power? What was it?" You were not worried about unemployment. You were very satisfactorily employed. You were all right. You were well employed. You got a high salary. You were not bothered about the poor unemployed. Sir, as you know, 1.2 million were unemployed when they gave up power.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ල. ලක්ෂ්මන් ඉයාච්චොදා)
(Mr. Lakshman Jayakody)

How many have you employed in Sri Lanka? How many have you employed abroad?

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(ති. ල. මොන්ටේගු ඉයාච්චොදා)
(Mr. Montague Jayawickrema)

We have brought it down to almost half. In my electorate alone, Sir, as in your own electorate, the situation is the same. We have given employment to ten thousand people. I have given employment to ten thousand people. I have not the slightest doubt, Sir, in your own electorate it is the same. That is why we have been returned without any problems.—(Interruption)

කථානායකතුමා
(ආචාර්ය ආචාර්ය)
(Mr. Speaker)

Hon. Member for Attanagalla, please do not disturb the speaker. You can have your say when it comes to your turn. Do not disturb. This is a very serious Debate. Please do not treat it with levity.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ල. ලක්ෂ්මන් ඉයාච්චොදා)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Yes, Sir.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(ති. ල. මොන්ටේගු ඉයාච්චොදා)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Never mind about all this. I will tell you a story which the former Secretary-General, Mr. Wijesinha told me. He told me that on one occasion, not so long ago - he comes from the deep South, I think beyond Walasmulla, from Getamanne - he was going on a village road - I am telling you hon. Leader, this is the truth ; I am quoting what he told me - and he stopped his car by a village boutique and in that boutique there were television sets, radio sets, wrist-watches and so many other goods. So he called the keeper of the boutique and said :

"මෙවිට වටිනා බඩු මෙහේ ගෙනේ නිසා ගත්තේ මොකටද ?"

It is a cadjan boutique. He did not know Mr. Wijesinha at all. He said :

"මහත්මයා! අපි සල්ලි වියදම් කරලා මෙහාට බඩු ගෙනෙව්වාද විකුණන්න බැරි නම් ?"

In other words, he said : "Why am I keeping all these television sets, transistor sets and wrist-watches if I cannot sell them." And this is what the former Secretary-General told me. So, Sir, when you go to any part of our country this is what the people say.

They were grumbling about coconut prices. The same thing is prevailing in Malaysia. I returned from Malaysia. It is the same thing there. They are short of coconuts. Fortunately, they have palm oil. But everywhere in the world the same thing has happened. Droughts have taken place. There are droughts in Sri Lanka. There are droughts in India. There are typhoons. We have been subject to the vagaries of the weather. Look at what happened in the Eastern Province and in the Northern Province. There are floods. Can we stop them? Naturally, the price of rice is going up. But the Hon. Minister of Agriculture mentioned only this morning that it will stabilize itself very shortly. We cannot help it. Fortunately, the price of tea is holding on. The price of rubber is fair. People are earning money from coconuts. The rural folk are quite content. The people that are affected most severely is the urban population. That is the truth. That is the story. We admit it. What are we going to do? We are trying to do our best within the resources that we have to ameliorate the conditions of the urban folk plus the rural folk where necessary.

I also want to mention a very important fact. We are a democratic party. We will never resort to dictatorship. I am glad I read a speech made by my

Friend Hon. Leader of the Opposition which appeared today in all the papers, where he has said there is true democracy in Sri Lanka. There is not the slightest doubt about it. We do not intend going in for dictatorship, as my Friend the hon. Member for Kalawana said, we believe in democracy, we maintain democracy, and the day the people do not want us we will go happily. We will go happily contented that we have done our best. Everywhere in the world when a party is in power there are certain factors it has to face. And if the party loses, well, that is the will of the people, and this Government under the leadership of His Excellency the President, will bow to public opinion and without a doubt we will maintain and sustain democracy in this country.

Now they are attacking us on the terrorist movement, that we have not been able to settle it. Everyone knows that when the insurgency started last time, coming from the South myself, I can tell you, that beyond Akuressa right up to Rakwana along the Deniyaya Road there was no government. I have seen it with my own eyes, the devastation caused by the insurgency. There was no police station at Akuressa, there was no police station at Morawaka, there was no police station at Deniyaya. The police evacuated to Rakwana. The insurgents took over the entire area. The same thing happened in Elpitiya and Uragasmanhandiya and so forth and, I believe, in the Gampaha area, round about Alawwa and so forth. But we gave you the fullest support. His Excellency the President as the Leader of the Opposition gave you the fullest support. He said, "We are against any rival organization that would destroy democracy". We gave Mrs. Bandaranaike the fullest support during that period. What is it today? This is not a problem of the destruction of democracy; this is an ethnic problem. And everything is being done. Do not have any doubts in your minds. This Government is going all out to settle this problem, because we are governing.

It is true that these things are happening in the North. But what can You do? Look at Ireland, where Mountbatten lost his life! They bombed Harrods. They killed somebody. This has gone on for 100 years. Are we to shoot these people in cold blood? That, Sir, this Government is not prepared to do. So these are situations that are arising every day. Look at Lebanon! What is happening? Look at the War between Iraq and Iran! I mean, with all the goodwill in the world, it is difficult to curb human nature and when they want to destroy, it takes a lot of effort to stop that destruction. But all I can say is that this Government is doing everything possible within its power to come up with a settlement so that peace will prevail in the near future.

Sir, I am going to wind up. I have taken 15 minutes. It is 5.15, so I do not propose to speak any longer. I conclude with these words which His Excellency quoted :

"The key to our remarkable achievement in the economic sector has been without doubt our ability to maintain political stability and law and order from 1977 to 1982".

(Interruption). Even you are safe; very affectionately, Sir, I call my Friend, Kalu Albert. Very affectionately we call him Kalu Albert and I must respond to his irrelevant remarks when he makes them.

Thank you, Sir, for your indulgence. I think I have spoken enough and there are certain other speakers to follow.

කථනායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

The hon. Member for Gampaha has asked for five minutes.

අ. න. 5.17

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා (ගම්පහ)
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க — கம்பஹ)
(Mr. S. D. Bandaranayake - Gampaha)

ගරු කථනායකතුමනි, මෙවැනි අවදියකදී මේ ගරු සභාවට ඇවිදින 1912 සිට තත්වය ගැන හා ඇති වී තිබෙන ප්‍රශ්න ගැන පැහැදිලි විස්තරයක් මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ රට ඉදිරියේ තැබීම ගැන අපි ගරු ජනාධිපතිතුමාට ප්‍රශ්න කරන්නට ඕනෑ. මට හිතෙන හැටියට මේ රටේ ජනතාවත්, මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ විස්තරය පළමුවැනි වතාවට දැන ගත්තේ එද ගරු ජනාධිපතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තු සැසිවාරය ආරම්භ කරමින් කතා කළ අවස්ථාවේදීයි.

ගරු කථනායකතුමනි, අද පවතින මේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය තුළින්— "වෙස්ට් මිනිස්ටර්" ක්‍රමය තුළින්—පක්ෂ දේශපාලන ක්‍රමය තුළින් රටේ ජාතික අතරත්, කුල අතරත්, ආගම අතරත් විශාල අරගල ඇති වී තිබෙන බව අපට පිළිගන්න සිදු වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය සිද්ධාන්තයක් වශයෙන් මේ රටේ ඇතිවී තිබෙනවා. දේශපාලන නිදහස ලැබී අවුරුදු තිස් පහකට පසුව පක්ෂ දේශපාලනය නිසා මේ රටේ ඇතිවී තිබෙන සිද්ධාන්තයක් හැටියට මෙය හඳුන්වන්නට පුළුවන්. විශේෂයෙන් අද ඉන්දියාවත් ලංකාවත් දෙස බැලුවාම මේ රටවල් දෙකම පක්ෂ දේශපාලන ක්‍රමය නිසා— "වෙස්ට් මිනිස්ටර්" ක්‍රමය නිසා—එක්තරා ගෞරවක සන්විස්ථානයකටයි ඇවිදින තිබෙන්නේ. ඉන්දියාවත් ලංකාවත් අනුගමනය කරන්නේ මේ ක්‍රමයයි. එම නිසා ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඉතාමත් ගෞරවක සන්විස්ථානයකට අපි දැන් ඇවිත් තිබෙනවා. එම නිසා මේ පක්ෂ දේශපාලන ක්‍රමය අපට මීට වඩා කිසියේත් අනුගමනය කරන්නට පුළුවන්කමක් තැනෑ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. அனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

එහෙම නම් මොන ක්‍රමයද පුළුවන්?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

මේ ක්‍රමය අපේ රටට මරොන්තු දෙන්නේ නැහැ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. அனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මොකක්ද මරොන්තු දෙන ක්‍රමය?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(ක්‍රි. අ. අ. 14. පණ්ඩාරනායක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

අද සෑම දේශපාලන පක්ෂයකටම මේ කාරණය ප්‍රධාන වශයෙන් පිළිගන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ලෝකයේ තිබෙන සමාජවාදී රටවල් දෙස පොඩ්ඩක් බලන්න. මේ ගරු සභාවේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන් ඇමතිවරුන් දෙපැත්තේම සිටින උදවිය බොහෝමයක් ඒ රටවලට ගිහින් තිබෙනවා. රුසියාව වැනි රටක් ගෙන බැලුවොත් ලෙහිත් ආරම්භ කළ ක්‍රමය අනුවම කටයුතු කරගෙන ගිය ස්ථාලිකවත් පුළුවන් වුණ පසුගිය මහා යුද්ධයේදී අමෙරිකා එක්සත් ජනපදය, එංගලන්තය, ප්‍රංශය ආදී රටවල් සම්පූර්ණයෙන්ම එක්සත් පෙරමුණකට ගෙනැවිත් ගිවිලිප්තේ තවසි ආක්‍රමණයට විරුද්ධව මුහුණ දීමට සාර්ථක වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන්නට ඒ වගේම විදේශ ආක්‍රමණයකට මුහුණ දීම සඳහා 1935 දී විශාලකොට්ඨාසයක් සමග එක්සත් පෙරමුණකට එක් වීමෙන් මාමිදේශයට පුළුවන් වුණා. එම නිසා අපි එක් දෙයක් ඉගෙන ගන්න ඕනෑ. මන්ත්‍රීවරුන් වන අපිත් මේ රටේ අතිකුත් ජනතාවත් එක් දෙයක් ඉගෙන ගන්න ඕනෑ. ඒ සමාජවාදී රටවල්වල ඒ ආකාරයට විද්‍යාත්මක සමාජවාදී පදනමක් මත ආරම්භ කර තිබෙන ක්‍රම නිසා උපරිම මට්ටමේ ජාතික සමගියක් එම රටවල ගොඩනැගී තිබෙනවා. අපේ රටේ එක් එක් මේ සමගිය කැඩීලි කැඩීලි යනවා.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අභ්‍යන්තර ඉරුවා)
(A Member)
පෝලන්තයෙන් එනමද ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(ක්‍රි. අ. අ. 14. පණ්ඩාරනායක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

පෝලන්තයේ නොයෙක් නොයෙක් ආගන්තවර්ත ප්‍රශ්න තිබෙනවා. මොකද ? පෝලන්තයේ නිදහස ලබා ගත්තේ වෙන ආකාරයකටයි. 1952 දී මය රටවල්වලට යන්න මට පුළුවන් වුණා. මම ගිහින් ඒ ක්‍රම ගැන සොයා බැලුවා. අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා ඒයේ කීවා වාගේ පළමුවැනි වතාවට 1956 දී රුසියාව සමඟ මිත්‍ර සම්බන්ධකම් ඇති කරගන්න අපට පුළුවන් වුණා.

කථානායකතුමා
(ආචාර්යවරුන්)
(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉල්ලුවේ මිනිත්තු පහයි. තව මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම කථා කරන්න බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නවා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(ක්‍රි. අ. අ. 14. පණ්ඩාරනායක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

ගරු කථානායකතුමා, මම එය පිළිගන්නවා. මම මේ කියන්නේ මේ ක්‍රමය තුළින් අද මේ රට පුරාම ක්‍රමානුකූලව ගින්නක් පැතිරීගෙන, පැතිරීගෙන යන බවයි. රට පුරාම ක්‍රමානුකූලව නම් ගින්න පැතිරීගෙන යනවා. අපිත්, තමුත්තාත්යේත්, විශේෂයෙන්ම තමුත්තාත්යේට උපදෙස් දෙන මේ ලේකම්තුමන්ල 'අර්ස්කීන් මේ' පෙරල පෙරලා බලනවා. මේ සම්ප්‍රදාය මොකක්ද කියලා අවුරුදු 35 ක් තිස්සේ අපි මේ සම්ප්‍රදාය අනුගමනය කරනවා. මේ රටේ ක්‍රමානුකූලව නම් ගින්න පැතිරීගෙන යන අවස්ථාවේදීත් තමුත්තාත්යේට උපදෙස් දෙන මේ ලේකම්වරු 'අර්ස්කීන් මේ' පෙරලනවා.

කථානායකතුමා
(ආචාර්යවරුන්)
(Mr. Speaker)

තව මිනිත්තු දෙකයි තිබෙන්නේ. 'අර්ස්කීන් මේ' නොවෙයි කොයි 'මේ' වුණත් තව මිනිත්තු දෙකයි තිබෙන්නේ.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(ක්‍රි. අ. අ. 14. පණ්ඩාරනායක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

ගරු කථානායකතුමා, අවුරුදු විසිපහකට කලින් එක් අවස්ථාවකදී මට කියන්න සිදු වුණා, අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් අපට මේ දී තිබෙන සම්ප්‍රදාය ගෞරවන සම්ප්‍රදායක් කියා. අවුරුදු විසි පහකට කලින් පාර්ලිමේන්තුවේදී මට එනම කියන්න සිදු වුණා.

එම නිසා අවසාන වශයෙන් මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතු එක් කාරණයක් තිබෙනවා. අපේ රටේ අවුරුදු 2500 ක ශිෂ්ටාචාරය පදනම් කරගෙන, අපේ ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් පදනම් කරගෙන අපේ රටට ගැලපෙන ආකාරයේ ව්‍යවස්ථාවක්—ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්—අපි සකස් කරගන්න ඕනෑ. අපේ ජාතීන්, අපේ ආගම්, අපේ කුල ගැන කල්පනා කරමින් ජාතික සමගියක් ගොඩනැගෙන ආකාරයට අපේම ව්‍යවස්ථාවක් අපි එකතු වී සම්පාදනය කර ගනිමු. මම කියා සිටින්නේ එයයි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අභ්‍යන්තර ඉරුවා)
(A Member)

හැමදම පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(ක්‍රි. අ. අ. 14. පණ්ඩාරනායක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

හැමදම පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න ඕනෑ. මහජනතාව විසින් තමුත්තාත්යේට අයිති කළ දුටු තමුත්තාත්යේ අයිති වෙන්න ඕනෑ. එම නිසා මගේ කථාව තවත් දීර්ඝ කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නෑ. මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

කථානායකතුමා
(ආචාර්යවරුන්)
(Mr. Speaker)

අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) කථාව පටන් ගත්ත ප්‍රථමයෙන් මතක් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. මහජන එක්සත් පෙරමුණේ නායක මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථා කරන්නට කාලය ඉල්ලා තිබෙනවා. ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා කථා කරන්නට කාලය ඉල්ලා තිබෙනවා. තව තිබෙන්නේ මිනිත්තු 45 ක් පමණයි. අත්තනගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා කොයි තරම් වේලාවක් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාද ?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)
(ක්‍රි. අ. අ. 14. පණ්ඩාරනායක) — අභ්‍යන්තර ඉරුවා
(Mr. Lakshman Jayakody-Attanagalla)

මිනිත්තු පහෙන් තවත්වන්න කියනවා නම් මම මිනිත්තු පහෙන් තවත්වන්නම්. මිනිත්තු විසි පහෙන් තවත්වන්න කියනවා නම් මිනිත්තු විසි පහෙන් තවත්වන්නම්. මොකද ? අපි දන්නවා. මෙතැන සිදු වෙන්නේ වෙන සෙල්ලමක්. ඒ නිසා තමුත්තාත්යේ කියන වේලාවක් මම කතා කරන්නම්. තමුත්තාත්යේ කියන වේලාවට මම තවත්වන්නම්.

කථානායකතුමා
(ආචාර්යවරුන්)
(Mr. Speaker)

Ten Minutes.
දත් වේලාව 5.25 යි.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)
(ක්‍රි. අ. අ. 14. පණ්ඩාරනායක) — අභ්‍යන්තර ඉරුවා
(Mr. Lakshman Jayakody-Attanagalla)

Sir, I am first and foremost thankful to the Government at least for taking the first step, namely, whenever His Excellency the President comes to this House and makes an Address, making available to us

the opportunity of having it debated. I think this request was made by the hon. Leader of the Opposition and it was accepted by the Government. But I must say that though this is the first time that we are doing a thing of this nature, the importance of this is now known to the people and this is going to be a very serious debate in the future. I would therefore be grateful to you, if you could at least on the next occasion suspend the Standing Orders to have a free debate on the Address, because this is a very important subject. Whatever the irrelevancies that are discussed, let us be serious about it.

While I am on this note, I would like to say that I think His Excellency the President made the same speech that he made here about one and a half months ago—there was a slight difference—when he spoke on the occasion of the Fifth Convocation at the Bandaranaike Centre for International Studies at the BMICH. I have the relevant report with me; he has made the identical speech. So perhaps it has been in his mind to make this identical speech, and ultimately one has to take note of it. At the same time we who are in the Opposition feel that there is a question that looms in our mind every time: Is the President serious? This is the question that is important in this whole exercise. Was he serious? If he was serious, would he have made this speech? If he was serious, why did he include so many irrelevant passages in his speech? Secondly, why were not relevant matters included in the speech? What is irrelevant is the entire history.

Sir, the people of this country wanted certain pronouncements on new thinking, on new strategy.. After all, this Government is going to carry on for another six years. But nothing came out of it. The strategy should have been of how we are going to combat the sufferings that we are undergoing, how we are to overcome them. Nothing has been mentioned. At the same time, people wanted some sort of dynamic procedures to be adopted in this country; that is, political, social, as well as economic dynamism in this whole exercise. But nothing has happened. People wanted relief in regard to the cost of living and the economic strangulation which is day by day taking place in the country. Ultimately, this speech boiled down to a short essay on ethnic history.

I do not want to go through the whole thing. But I want to take only one subject to which I think the hon. Members should give a hearing: it is the main problem which he was dealing with, and that is with regard to the Indian problem that is going to be carefully studied at the time it comes up at the All Party Conference.

I do not want to say anything on what he spoke about our leader Mrs. Bandaranike or about Mr. G. G. Ponnambalam. I am very sorry to say that he tried to make them communalist, and certain statements have been made. I think those are irrelevant in the sense that he has got his history wrong in some places. I do not want to table those documents even at this time, but I would like to bring to the notice of this House the grave situation with regard to th Indian problem.

If what His Excellency the President is going to do is to absorb all the Indians in this country, what is going to happen to the Kandyan areas as well as the other areas in the country is something that we have to take note of.

We know that when His Excellency the President met Mr. Reddy in 1982, he gave an indication there that he was prepared to solve this problem. After the Referendum, I think Mr. Thondaman, when he went to India, made certain statements saying that the President promised that this problem would be solved in a manner where they were going to absorb all the Indians into our body politic.

Thirdly, Sir, he went to Delhi somewhere in April 1983 and met Mr. Rao, and Mr. Rao made a statement in the Lok Sabha saying that the President has decided that he would absorb all the Indians. Now, Sir, I would only deal with this subject. In the President's speech the main thrust has been in regard to how he is going to solve the ethnic problem.

He has a problem with regard to the Tamils of this country. In fact, there is one problem with regard to the Indian Tamils and a separate problem with regard to the Ceylon Tamils. Let us not join them together. Let us separate those two problems.

If the President is going to confer citizenship on all the people who are stateless in this country it is going to open a new page in our history. Let us remember the reason why—and I hope someone in this Government will mention it today—after 1949 Mr. D. S. Senanayake made all the Indians stateless in this country. That is something that the Government should answer.

පර්සි සමාරවේර මහතා (නියෝජ්‍ය සංරැක කටයුතු ඇමතිතුමා)
 (திரு. பேரணி சமரவீர — உள்நாட்டினுலக அமைச்சர்)
 (Mr. Percy Samaraweera Deputy Minister of Home Affairs)

අපේ ජනාධිපතිතුමා ඉන්දියාවේදී කළ සාකච්ඡා ගැන කියන්න ඉටුයන නැමැති සිරිමා-ශාස්ත්‍රී හිටියුම මොකක්ද කියා මේ මන්ත්‍රීතුමාට අද මේ ගරු සභාවේදී කියන්න පුළුවන් නම්, ඒකම ජනතා සඳහන් කරන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු කියා එතුමාට මම මතක් කරනවා.

525,000 people to be made citizens of this country was the Sirima-Shastri Pact, if you remember correct.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Yes, I know this subject. I think it is the duty of the Government to let us know why Mr. D. S. Senanayake did this. Next, Sir, under the Sirima-Shastri Pact today about 288,000 people of Indian origin have yet to go to India—(Interruption).

පර්සි සමරවීර මහතා
(ති. පෙරේ සමරවීර)
(Mr. Percy Samaraweera)

600,000 had to be made citizens under that pact.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Now wait.

පර්සි සමරවීර මහතා
(ති. පෙරේ සමරවීර)
(Mr. Percy Samaraweera)

What is there to wait ?

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

He is wrong.

පර්සි සමරවීර මහතා
(ති. පෙරේ සමරවීර)
(Mr. Percy Samaraweera)

I am not wrong.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

The total number of Indians here was 975,000, of which under the Sirima-Shastri Pact 525,000 were to be sent to India and 300,000 were to remain here. Then there was a balance of 150,000. It was split fifty-fifty. That is, 75,000 were to be absorbed here, and 75,000 were to be sent to India. The total came to 600,000 to be sent to India and 375,000 to be absorbed here, and it was to be done over 15 years. We have now sent away 313,000 people. We have absorbed 182,000 people and given them citizenship. According to this, 288,000 people of Indian origin have yet to go to India. In fact, if the pact had been properly implemented most of these people would be in India by now. However, Mr. Thondaman was able to prevail over the President and prevent all these people being sent to India after 1977. I have been asking the Deputy Minister to give us the figures. He has not done so up to date. These people are still in the country.

It has been reported in the "Island" that in an interview His Excellency the President had with Mr. Mervyn de Silva he had said that he intends ending the stateless status of the Indian residents by accepting all the stateless people.

There is a very important question in regard to these figures. India says that they have taken 419,000 ; we say we have sent only 312,000 ; so there is a difference of one lakh. But let us remember this. 975,000 was the original figure. Only 312,000 have gone plus their natural increase, and there is a balance of 663,000. Are we going to absorb these 663,000 completely ? Can we withstand that ? There can be figures given on this side and figures given on that side. Whatever the figures, I would request the Government not to change the ratio of 7 to go to India and 4 to be in Sri Lanka. Whatever the figures are – it may be in lakhs, it may be in thousands, there may be a difference of figures – let us not change that ratio of 7 to go to India and 4 to be absorbed here.

කථානායකතුමා
(ආචාර්යතුමා)
(Mr. Speaker)

Your ten minutes are up.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

This is one point that I would like to speak on. I have so many other things to say on this subject, which I have studied, about which I have documents and which I really implemented for seven years. Therefore, I hope the Hon. Deputy Minister will excuse me if I say that I know something about this subject.

Secondly, I would like to refer to certain passages in the speech of His Excellency the President. One is where he said that Mrs. Bandaranaike was the person who occupied Jaffna. That is not correct. I can remember there was a Major Montague – Monty.—(Interruption). In 1952 in Mannar there was a unit. I can remember the Kallady unit which was started in 1955. The Palaly unit was started in 1959. Then two soldiers of the Gemunu Watch were killed and hidden under the sand during the time of Mr. Dudley Senanayake. I think that is a very important factor because His Excellency in his speech said that the first time a murder took place where a person was killed by terrorists was the murder of Mr. Durayappah. It is not so. Before that in 1959 two soldiers, V. J. Perera and Morseth, were killed, and their bodies were found under the sand. I think that was during the time of John Halangoda. That was a pure act of terrorism. They were hacked to death and buried in the sand. I remember that the Karainagar unit was started in 1965 – not during the SLFP time. That happened long before Mrs. Bandaranaike came to power. That was during HMS Elara's time and the Commanding Officer was Mr. Rajan Kadirgamar. During that time there was a Commander by the name of Dhirass. He was a Britisher. If Trincomalee was not taken in 1957 what do you think would have happened now ? What if

it was in the hands of foreigners today? Some of you are thinking in terms of getting foreigners down here. Just imagine. If Trincomalee was in the hands of foreigners today do you think you would have been able to contain these areas even to this extent? It would have been a very sad situation then.

I would have liked to have more time to speak on this but I have to give way to the hon. Leader of the Opposition as well as other hon. Members.

I think if we had more time it would have been better. There is one point with regard to the problem of economics. I want to ask a question from the Hon. Minister of Public Administration. According to the Review of the Economy, we have borrowed money—

කථානායකතුමා
(ආරාධනාකරු) (ආරාධනාකරු)
(Mr. Speaker)

I have given you 15 minutes. There are three more speakers.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ල. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Just one minute more, Sir. We have borrowed money, but we have not collected that borrowed money. The utilization rate in 1970 was 95 per cent. The utilization rate in 1979 was 33 per cent only. We borrow Rs. 100 and spend only Rs. 33. The next utilization rate is 27 per cent. The next is 20 per cent. In other words, we borrow Rs. 100 and spend Rs. 20. What are we doing with the other money? Why are we going on borrowing spree? These are figures in the Review of the Economy, 1982, of the Central Bank, at page 286.

කථානායකතුමා
(ආරාධනාකරු) (ආරාධනාකරු)
(Mr. Speaker)

I must ask you to kindly stop.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ල. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I would kindly ask the Hon. Minister to reply the question, why did Mr. D.S. Senanayake take away the franchise of the Indians? I hope that will be answered.

කථානායකතුමා
(ආරාධනාකරු) (ආරාධනාකරු)
(Mr. Speaker)

We have exactly 35 minutes, and I have promised to give the hon. Member for Maharagama a chance. The Hon. Minister can speak now.

මාමිණි දිසානායක මහතා (ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධන පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(ති. ල. ගාමිණී දිසානායක — කාණි, කාණි අධිවැරදි අනුමැතියට මහා වැව් අධිවැරදි අනුමැතියට)

(Mr. Gamini Dissanayake—Minister of Lands & Land Development and Minister of Mahaweli Development)

Sir, the hon. Member for Attanagalla asked the question, was His Excellency the President serious when he made his statement to Parliament? What is relevant for me to ask is, is the Opposition serious in the way they have conducted themselves in the Adjournment debate? Are they serious at all on any matter that they profess to canvass here, save and except very frequently the hon. Member for Maharagama and the hon. Member for Kalawana?

Now, Sir, let us take the President's statement to Parliament. What is a statement of that nature? He is not going to refer to the Budget Debate. He is not going to refer to all the achievements of the Government. He is not going to refer to all the failures of the Government. He is not going to speak on every subject that you think that he should speak on. That statement to Parliament is an indication of the areas which he considers to be important at a particular time, which he considers to be relevant and important and in relation to which he wants the thinking of the House, the thinking of hon. Members and of parties, so that jointly there might be an effort to resolve some of those problems.

I want to ask the hon. Member for Kalawana and the hon. Member for Attanagalla, who has just sat down, can you deny, can anyone deny, that the problem that is worrying the people from different perspectives in this country today is the racial problem and the problem of terrorism. It is not that there are no other problems to worry about. There are a lot of problems to worry about. Now, frankly, I am very concerned about the plight of the SLFP. I mean, we want a democratic Opposition. But is that a matter which His Excellency the President is going to refer to in his Address to this House? No, Sir. He refers to problems which he considers relevant and problems which are contemporary and problems in relation to which he wants the nation alerted through this House. So, if those two problems, the problem of terrorism and the problem which arises as a result of the tension between the two major communities of the country, are being discussed today in every boutique, in every corridor, in every parlour, and is uppermost in the mind of every person in this country what is wrong if it is uppermost in the mind of His Excellency the President? Do you want him to refer to citizenship problems and all that? They could be discussed and I welcome the suggestion of the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) that there should be a fuller discussion on that. Take the necessary procedural steps and we will discuss the matter fully.

[මාමිණි (සාකච්ඡා මතකය)]

The problem arises in relation to the matter His Excellency the President referred to. How are you going to solve this? I do not know. This has been a problem handed down from Independence up to now from one generation to another, each generation inheriting a more serious problem. It is, frankly, a problem for the Hon. Leader of the Opposition also. I think that chair was much more comfortable to sit down 15 years ago. Today, as Leader of the Opposition in a Parliamentary democracy, he cannot, like Lord Salisbury, say "My duty is only to oppose." That is not what the country expects from him.

We want a solution to this problem and that is why I would like to tell the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama)—who thought that this was like some school day experience of his where people were praying to Almighty God—that this is a subject on which some prayers are necessary because human beings have not been able to solve this problem.

We summoned an All-Party Conference, but what happened? The first dramatic exit was by the hon. Member for Maharagama (Mr. Dinesh Gunawardena). We thought that the SLFP would at least stay there, but they also made an exit. (*Interruption*) In the twilight you also quietly vanished. I am asking you this simple question; What is your answer to this problem?

Now let us look at the question of international terrorism. Are we the only country where there is terrorism today? Great Britain, which went to war with the most powerful war machine in the history of the world created by Adolf Hitler, defeated Hitler but they have not been able to come to terms with the Irish terrorist movement! They have not been able to do this.

I think the person most possessed of knowledge on this, through authority, is the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) who at one time was the trusted lieutenant and Deputy Minister of the former Prime Minister of this country. Do you think this is an easy problem?

I remember the night when Mr. Alfred Duraiappah was shot. That night I received a phone call from my Friend, the present Leader of the Opposition. He was so worried about that dastardly crime and he had his own thinking as to who did it. He said "We are going to utilize all the machinery at our command to see that the people who did this are brought to book." Were you even able to find a witness? Were you even able to file a 'B' report in Court. No! It is a systematic growth of a cancer that is eating into our body politic. All of us who are here—because there are innocent people

who do not believe in terrorism, who are masters of the greatest weapon that democracy has evolved, the cross of the ballot, we who are representatives of that process—must get together and see that this cancer to wiped out. That is what His Excellency the President tried to alert the nation and for it to come to terms with.

I want to ask the Opposition whether there could have been any other issue on which the President could have addressed the House? My respectful answer is, No.

The hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) keeps on referring to this matter in a broader context, and I agree with him. My own view is that our whole society is in crisis, not just because there had been the Presidential Election or a Referendum, but because we have not come to terms with the processes that have been developing in our society after 300 years of colonialism, our people did not have land sometimes to bury the dead. Let us face it. We have got false values where everybody wants to be a supervisor or a bus conductor. Those days, a former Minister of Finance, the late Mr. U. B. Wanninayake used to say that if every one who wanted to be a bus conductor or a bus driver was recruited there would not be room for passengers to go in a bus, and, I think, the hon. Member for Matugama knows the pressures that are there amongst our people for the limited number of white-collar jobs that are available in our society. Why is that? It is because we have false values. Those are not dead, and I think the hon. Member for Gampaha Mr. S. D. Bandaranayake is quite right in saying that we have been putting sticking plaster. We have not yet come to terms with some of these very, very fundamental issues in relation to which a poor Third World country like Sri Lanka must come to grips with immediately. We do not want to blame anybody. The hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) said that an accusatory finger was pointed at the late S. W. R. D. Bandaranaike, Mrs. Bandaranaike, X, Y and Z. My own view is that we are all to be blamed—all the political parties—the S.L.F.P., U.N.P., T.U.L.F., Federal Party and the Tamil Congress.

I pointed out to a delegate at the All Party Conference in the Lobby that when the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact was signed, the first group to oppose it was not the U.N.P. but the Tamil Congress, amongst their own group, for they said "These people went and asked for Federalism. Now, see what they have got. They have signed a scrap of paper and surrendered the rights of the Tamils". So, the political process has taken its toll. We have been pulling strings. That is what His Excellency the President referred to. Let us come to terms with the

reality and find a solution to this problem. So, you say that he did not mention other problems. He is not going to mention every problem. I think, we must realize it. We must come to terms with this.

You have your grievances. You say the Presidential Election was held by amending the Constitution before the constitutional period. All right. You say that a Referendum was held and by-elections are not held sometimes and by-elections are held sometimes. That is the gravamen of the charge of the hon. Member for Kalawana. I want to tell this. These are all valid democratic devices. Do you say that the Presidential Election was a fraudulent one? Do you say that the by-elections conducted in the South were fraudulent ones? No, you cannot say that, but your problem is something very different. You are not in a position to manifest yourself through this democratic process because your own parties are in crisis. Now, my good Friend the hon. Member for Matugama (Mr. Anil Moonesinghe) left the L.S.S.P. and joined the S.L.F.P. Do you say that the L.S.S.P. is a party that is alive and kicking and is in touch with contemporary realities? No. That is why he took that decision. The S.L.F.P. is in crisis. You go to some of the meetings addressed by Mr. Illangaratne and so on. What do they say? We are not saying those things. You are saying those things.

We propose to hold two by-elections, one in Minneriya and one in Kundasale. Join forces with us and we will see who comes through. You cannot say that that is not democracy. Let us go to the polls. We need not have held those polls. The hon. Member for Maharagama (Mr. Dinesh Gunawardena), Mr. Vijaya Kumaranatunge, hon. Leader of the Opposition Mr. Anura Bandaranaike can all come and address, and the hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) can come and address on our side.—(Interruption)—Let us fight it clean and see what the public thinking is. If we are defeated we will understand that there is public thinking on these public issues which are not aligned to our way of thinking, and may be we will rectify our thinking on those matters.

Now, Sir, I was listening to His Excellency the President's speech. My only thought was that it must be deeply worrying a person who holds those values and grown up in an age in which racial and communal strife was unknown, to preside over the destinies of this country at a time when that is burning our society to pieces. Can you deny that? So I think he communicated those sentiments in this House, not because he did not have anything to say but because he deeply felt that this was the burning issue of the day. He did mention, of course, that the bulk of the economic platform on which we came to power or

came to office, have been fulfilled. But, I am asking you, the hon. Members of this House who have visited these development projects, are you asking us—are you asking His Excellency the President to boast about it that we have done this and that? I mean, must we boast about it? They have happened and they are happening. The Mahaweli is being built, houses are being built, trade and exports are being developed. The Port has been made to become one of the finest ports in Asia. The Airport is going to be developed to cater to 1 1/2 billion passengers every year. The rehabilitation of the plantations is going to cost 10,000 million rupees. Do you want His Excellency the President to come and itemise all these one by one and say "We have done this, we have done that", and walk out of this House? Would you be happy about that statement? No, Sir. These are matters for the people to see.

I am telling you that His Excellency the President quite correctly drew the attention of this country to the economic, social and judicial matters which go beyond the economic development. At this moment, there are problems about the inter relationship of human beings. Mr. Amirthalingam is saying that he cannot come to Colombo and our officers say that they cannot go to Jaffna. You just ask the Hon. Minister of Health about what has taken place in Jaffna yesterday. Some people have come and robbed some beds from the hospital. Sir, I think this is a malaise which is burning our society.

I would congratulate His Excellency the President for focussing the attention of the hon. Members of Parliament to this burning problem. I congratulate him for focussing the attention of the whole country through this House on this burning problem and I for one would like to direct my mind towards those forces at which he looked at the hope that we would have the wisdom to resolve this problem because, without that solution, Parliamentary Democracy will become meaningless in this country. Without the resolution of those problems as my hon. Friend the MP for Kalawana said, I cannot prophesy where we will drift ourselves into.

අ. න. 5.57

දිගේගොඩ මහතා (මහරගම)

(திரு. திணைஞ் குணவர் தன — மஹரகம்)

(Mr. Dinesh Gunawardene—Maharagama)

ගරු කථානායකතුමනි, ජනාධිපතිතුමා විසින් පවත්වන ලද කථා වැදගත්කම ඉතා කෙටියෙන් අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට පලමු කොටස මම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ප්‍රධාන වශයෙන් ජනාධිපතිතුමාගේ කථාවේ අඩංගු වූයේ, මේ ආණ්ඩුව ඉදිරියට පවත්වා ගෙන යාමට දෙන ලද මාර්ග, ආර්ථික පිළිවෙත සහ උතුරේ ඇති විනිශේඛන තත්ත්වයන්, පිළිබඳවයි. අන්ත වශයෙන්ම 1977 මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වන විට, එසේ බලයට පත් වීම සඳහා ජනාවට දුන්නා වූ ප්‍රතිඥාව පිළිබඳව 1983 වන විට ඉෂ්ට කර තිබෙන්නේ කුමක්ද කියා අප දන්නවා. අපට ආර්ථික වශයෙන් ඉතාම ප්‍රයෝජනවත් ඉලක්කම් රාශියක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවනි. නමුත් අද මේ වන විට රටේ

[දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා]

ජනතාවගෙන් අති මහත් බහුතරයක් එදිනෙදා ජීවිතය ගෙන යාමට බැර තත්ත්වයකට පත් වී ඇති බව අප පිළිගන්න ඕනෑ, කොට්ඨාශ ජනාවාස ද්‍රව්‍ය පවා මිලයට ගත්තට බැරි ආදායම් තත්ත්වයකට පත් වී සිටින අති මහත් බහුතරයක් තමයි අද අපේ රටේ ජීවත් වෙන්නේ. ඒ යථාර්ථය කරා එසේ නැතිනම් ඒ යථාර්ථ තත්ත්වය ඇති වීම කරා අවුරුදු හතක වැරදි ආර්ථික පිළිවෙතක ගමන් කළාය කියන විකසි විශේෂයෙන් මම මෙහිදී කියා සිටින්නේ.

විවෘත ආර්ථිකය සහ විදේශිකයන්ට ලංකාව ක්ෂේම භූමියක් බවට පත් කර රටේ සම්පත් උරා ගැනීමට සහ ඔවුන්ගේ සියලු ජාවාරම් කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් බවට අපේ රට පත් කිරීම නිසා අපේ රට ආර්ථික බංකොලොත් භාවයකට අද පැමිණ සිටිනවා. අපේ මුදල් ඇමතිතුමාම කීප අවස්ථාවකදී පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, ලෝකයේ ණය දෙන ආයතනයන් අපේ ආර්ථික ශක්තිය ඉතාම පහත් තත්ත්වයක පවතින බව පිළිගෙන ඇති බව, ලෝකයේ දුප්පත් රටවල් කීපය අතුරින් ලංකාවද එකක් බවට පත් වී තිබෙනවා. එම නිසා මේ ගමන් කරන ආර්ථික පිළිවෙතේ වාසිය උදව් තිබෙන්නේ අපේ රටේ ජනතාවට වඩා විදේශික සමාගම්වලට සහ විදේශික මහ කොමපැනිවලටය කියන වික අප තේරුම් කර ගන්නට ඕනෑ. මෙන්න මේ තත්ත්වයේ වෙනසක් ඇති වන තුරු ලෝකයේ ණය ලබා ගන්නා රටක් හැටියට අපේ රට ණය ලබාගෙන ණය ගෙවීමේ නොපෙනෙන ගමනකට ඇදී යනවා. එම තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ආණ්ඩුව නොයෙක් පියවර ගෙන තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වන්නට කලින්, ඒ කියන්නේ 1976 දී, විශේෂයෙන් සකැන්ඩිනේවියානු රටවල්—නෝර්වේ, ඩිනමාර්කය, ස්වීඩනය, නෙදර්ලන්තය සහ ඕස්ට්‍රියාව වාගේ රටවල්—පැවති ආණ්ඩුවල ස්වභාවයන් අනුව තීරණය කර තිබුණා. මේවාගේ දුප්පත් රටවලට ආධාර සපයන්නට, ඒ 1976 දී ගෙන තිබුණු තීරණයක්, ලෝකයේ දියුණුවන රටවල්, දියුණුව කරා ඇදෙන්නට උත්සාහ දරන රටවලට තමන්ගේ ජාතික ආදායමෙන් සියයට එකකින් ආධාර සපයන්නටය කියන එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලය අනුමත කළ ප්‍රතිපත්තිය අනුව මේ රටවල් තීරණයක් ගෙන, ඊට ලංකාවද අත්තර්ගත කර තිබුණා. ඒ අනුව තමයි විශාල ආධාර ප්‍රමාණයක් ඒ රටවලින් ලැබුණේ. ඒ ආධාර, ණය ගරියාකාර ආයෝජනය කර එහි ප්‍රතිලාභ රටේ ආර්ථික ඉදිරිගමන සඳහා ලැබුණාද කියන ප්‍රශ්නයයි ආර්ථික විශේෂඥයන් අතර අද විවාදණයට ලක් වී තිබෙන්නේ. තීරණයක් ගන්නට අප කාටත් තිබෙන මිනුම් දණ්ඩ මෙකයි. අපි අද වැටී තිබෙන ආර්ථික බංකොලොත්භාවයත්, රටේ ජනතාවගේ අතිමහත් බහුතරය ජීවත් වන්නට නොහැකි තත්ත්වයකට පත්වීමත් තුළ අපි ආපසට ගැරී බලමු. මේ කාලපරිච්ඡේදය තුළ දේශපාලන ස්ථාවරයක් තිබුණා යයි ගරු ජනාධිපතිතුමා කියනවා. 1982 අවසානය දක්වා මේ තරම් දුරට ආර්ථික ප්‍රගතියක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණේ ඒ නිසා යයි කියනවා. එහෙත් දේශපාලන ස්ථාවරයක් ඇති කර ගත්තේ කෙසේදැයි අපි ප්‍රශ්න කරන්නට ඕනෑ.

තමන්ගේ ප්‍රධාන විපක්ෂයේ නායිකාවගේ ප්‍රජා අයිතිය අහෝසි කර පාර්ලිමේන්තුවෙන් දෙට්ට දමා, මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාව විසින් ලෝක කමිකරු සංවිධානයේ භක්තිවිදින ලද අයිතිවාසිකම් සියල්ලම පාහේ අහෝසි කර ඔවුන් මර්දනය කර, මේ රටේ ශිෂ්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම් අහෝසිකර ඔවුන් මර්දනය කර, රාජ්‍ය සේවකයින්ගෙන් සහ පරිපාලන සේවයේ අයගෙන් දැවැන්ත දේශපාලන පළිගැනීම් කර, සම්පතයක් වශයෙන් කියනවා නම් තමන්ගේ විපක්ෂයේ ජනතා කොටස් දරුණු මර්දනයකට ලක් කර, දේශපාලන ස්ථාවරයක් තිබුණා යයි අපට කියනවා. මෙය දේශපාලන ස්ථාවරයක් නොවේයි. තමන් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙලට විරුද්ධ මත ඇති වීමත් ඒවා විවේචනය කිරීමත්, ජනතාව ඒවාට විරුද්ධව පෙළගැසීමත් බලාත්කාරයෙන් වැළැක්වීම සඳහා 1977 පසුව අනුගමනය කර තිබෙන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී වැඩ පිළිවෙලක්ය කියන එක අපට පැහැදිලිව පෙනී යන කරුණක්.

ඊට අමතරව තවත් එකක් කියන්නට ඕනෑ. එක්සත් ජාතික පක්ෂ නායකත්වයේ මුළු මහත් බලයත් රාජ්‍ය බලයත්, ආණ්ඩු බලයත් එක් කර ජනාධිපතිවරණයෙන් ජයග්‍රහණය කළා. ඒ අවස්ථාවේදීවත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකත්වය මේ රටට ප්‍රකාශ කළේ නැහැ. 1977 දී තමන්

උත්තරීතරව ආරක්ෂා කරන්නට බැඳී සිටි පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලධර්මයක් අහෝසි කරනවාය කියා. එහෙත් ජනාධිපතිවරණයේ ප්‍රතිඵලවලින් පසුව තමන්ගේ දේශපාලන හා ආර්ථික ගමනට විරුද්ධව මේ රටේ ජනතාවගෙන් අති මහත් කොටසක් කීටනවාය කියන යථාර්ථය පිළිගන්නට මේ ආණ්ඩුවේ නායකත්වයට සිදු වුණා. ඒ නිසා ඔවුන්ගේ භාමිපුතුන්ගේ හෙවත් මේ රටේ සාරය උරා බොන්නන්ගේ ආරක්ෂාව සලසා දීම සඳහා මේ රටේ මහා ජනතාවට හිමි මහා මැතිවරණය තවත්වන්නට ඔවුන්ට සිදු වුණා. ඒ අනුව ඔවුන් ක්‍රියා කළා. තක්සලසිට්ටාදීන් පාර්ලිමේන්තුවට එන නිසා මැතිවරණයක් තබන්නට බැරී යයි යථාර්ථ සත්‍යය වශයෙන් අපට කිව්වා. එහෙත් තක්සලසිට්ටා චාරිතාවෙන් ඒ කිසි දෙයක් ඔප්පු වී නැහැ. එවැනි කුමන්ත්‍රණයක ස්වරූපයක්වත් තිබුණා යයි ඔප්පු කර නැහැ. එහෙමනම් වෝදකාවක් වශයෙන් ජනතාව ඉදිරියේ මවා පෑ පළමුවන කරුණම ජනතාව රැවටීමේ අසත්‍ය කුමන්ත්‍රණයක්. එමෙන්ම 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ 157 වන වගන්තියේ ලැබෙන බලතල ආරක්ෂා කර ගෙන මේ රටේ සාරය සහ සම්පත් විදේශිකයන්ට උරාබීමට ඉඩදීමේ ප්‍රතිඥාව ඉටු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වන පාර්ලිමේන්තුවේ අද භූක්ති විදින 2/3 ක බලය මැතිවරණයක් තබා එයින් දිනුවත් අහෝසි වූ යෑම අතිවාරයයෙන්ම සිදු වන බව දැනගෙන තමයි, මැතිවරණය කල් දීමේ උත්සාහයකට ආණ්ඩුව විසින් ජනතාව පෙළඹුවේ. මෙන්න මේ තත්ත්වයයි මම මේ කියන්නේ.

මේ ආණ්ඩුවේ කාලසීමාව දික් කරන්නට ජනතාවගෙන් වරමක් ලැබුණා යයි ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ කථාවෙන් කියනවා. එහෙත් වරමක් ලබා ගැනීම සඳහා ජනතාවට ඉදිරිපත් කළ කරුණුටල කිසිම සාධාරණත්වයක් ඇති බව ආණ්ඩුව විසින්ම කරන ලද පරීක්ෂණ තුළින් ඔප්පු වී තිබෙනවා. අපේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදාමය වේගයෙන් කඩා වැටී තිබෙන බව මේ තත්ත්වයන් තුළින් අපට පෙනෙනවා. මේ රටේ ගම් නියමිතවල ක්‍රියාත්මක වූ ගම්සහා ක්‍රමය තුළින් සුළු වශයෙන් හෝ මේ රටේ ජනතාවගේ එදිනෙදා ප්‍රශ්න විසඳීමට තිබුණු ආයතන සියල්ලම අහෝසි කර ලංකාවේ ග්‍රාමීය සහ ඇත එහිට ප්‍රදේශවල එදිනෙදා පාලනය සංවර්ධන සහා තමන් වූ එදිනෙදා ප්‍රශ්න විසඳන්නට නොහැකි අවුල් ජාලයකට පත්කර තිබෙනවා.

මෙය එක්තරා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදාමයක අහෝසි වීමක්. මහජනතාව භූක්ති වින්ද සමාජ සංරක්ෂණ අයිතිවාසිකම්වල අහෝසි වීමක්. මූලික ආහාර ද්‍රව්‍ය ස්ථාවර මිලකට ලබාගැනීම, සෞඛ්‍ය සේවයෙන් භූක්ති වින්ද අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීම, නිදහස් අධ්‍යාපනයෙන් භූක්ති වින්ද අයිතිවාසිකම් ලබාගැනීම, වැනි සමාජ සංරක්ෂණ සහතිකය වේගයෙන් පරද වී ගොස් තිබෙනවා. මේ තත්ත්වයන් තුළ අපේ සුභසාධක ආණ්ඩුවක මානීය අහෝසි වී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදාමයන් ඇදහැළී තිබෙන බව පැහැදිලිවම අද ඔප්පු වී තිබෙන සත්‍යයක්.

උතුරේ ජනතාවට අද මැතිවරණයක අයිතිය අහෝසි වී තිබෙනවා. උතුරටත් දකුණටත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අහෝසි වී තිබෙනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැවත ස්ථාපිත කිරීමේ උත්සාහයක අපි යෙදුණේ නැත්නම් මේ යන ගමන තවතින්නේ කොතැනින්ද කියා කාටත් පැහැදිලි වන පෙර නිමිති අද මතු වී තිබෙනවා. බලය එක්තරා ස්ථානයකට සීමා වෙමින් පාලනයට ජනතා සහභාගිත්වය ඉවත් කරමින් ඉතාම ගංගකර මාවතකට අපි අද අවතීර්ණ වෙලා තිබෙනවා. මේ තමයි, අද ඇති වී තිබෙන යථාර්ථ තත්ත්වය.

මුදල් ඇමතිතුමා පිළිගෙන තිබෙනවා ආර්ථික වශයෙන් බලත විට නාස්තිය දුෂණය වැඩව අතිකුත් දවසකට වඩා අද ප්‍රධාන තැනක් අරගෙන තිබෙනවාය කියා. ඒවා වලක්වා ගැනීමට කිසිම පැහැදිලි පිළිවෙතක් හෝ බංකොලොත්භාවයෙන් රට ගොඩ ගැනීම සඳහා කිසිම පැහැදිලි පිළිවෙතක් හෝ ජනාධිපතිතුමාගේ කථාවේදී එළිදරව් වූණේ නැහැ. මූලික වශයෙන් අවුරුදු 7 ක් තිස්සේ ගමන් කළ මාවත වැරදි බව පිළිගන්නට සිද්ධ වන නිසා ඒ බංකොලොත්භාවයෙන් ගොඩ ගැනීමට හැකි මාර්ගයක් ජනාධිපතිතුමාගේ කථාවෙන් රටට ඉදිරිපත් කිරීමට අපොහොසත් වුණා. ඒ වාගේම ජීවත්වීම අතින් අද රටේ ජනතාව වැටී සිටින ගංගතක අමාරුකමට ස්ථිර විසඳුමක් තබා තාවකාලික විසඳුමක්වත් ඉදිරිපත් කිරීමට මග පෙන්වන්නට තිබුණු මේ අවස්ථාවේදීවත් ජනාධිපතිතුමා එය කළේ නැහැ.

විශේෂයෙන්ම මාගේ ආදරණීය පියාණන්ගේ නම ඒ කථාවේදී සඳහන් වුණු නිසා සිංහල ගාභාව රාජ්‍ය ගාභාව බවට පත් කිරීමෙන් තොරව ධනත් රාජ්‍ය ගාභාවක් ඇති කිරීම සඳහා කිසිම අවස්ථාවක පාර්ලිමේන්තු

නියෝජිතයෙකු හැටියට හෝ ඉන් බැහැරව හෝ කිසිම අවස්ථාවක මගේ ආදරණීය පියා වැඩ කටයුතු කර හෝ යෝජනා කර හෝ නැති බව මා විසින් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. ජනාධිපතිතුමා සමහරවිට ඉදිරිපත් කරන්න උත්සාහයක් දරන්න ඇත්තේ 1937 ජනවාරි 29 වෙනිදා රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා වාර්තාවේ සඳහන් වී ඇති සංශෝධනයක් සම්බන්ධ කාරණය වෙන්න ඇති. එය එද සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සමයේ පහළ උසාවිවල නඩු විභාගවලට අදාළ වූ. මේ රටේ ජනතාවට තමන් තොදන්න භාෂාවකින් වෙනුවට දන්නා භාෂාවකින් පොලීසිවලට ගිහින කටඋත්තර සහ සාක්ෂ්‍ය දෙන්නට අවස්ථාව දෙන්න ඕනෑම කියා ඉදිරිපත් කළ සංශෝධන යෝජනාවක්. එය කිසිදේනම් රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තියක් පිළිබඳ කාරණයක් නොවෙයි.

මේ වික මම කීවේ එද 1956 දී සිංහල භාෂාව මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත්කිරීමට බණ්ඩාරනායක ශ්‍රීමතාණන් සමග මගේ පියාත්, ආචාර්ය දහනායක මහතාත්, තවත් පක්ෂ ගණනාවකුත් එකතු වී-මහජන එක්සත් පෙරමුණු ආණ්ඩු කාලයේදී-එය මේ රටේ ප්‍රධාන නීති පද්ධතියට ඇතුළත් කර ඒ ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා කරන්න ක්‍රියා කළ බව තහවුරු කිරීමටයි. මහජන එක්සත් පෙරමුණ හැටියට මම කියන්න ඕනෑ බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම ඇති කළ වෙලාවේ එයට විරුද්ධව අගමැතිතුමාගේ ගෞරව වැටලූ ස්වභාවික වගකීමේදී සමග ගිය නායකයන්ගෙන් එක්කෙනෙක් හැටියට ඔහු එද ඒ ගිවිසුම අවලංගු කිරීමට හවුල් වුණු බව. 1965-70 ආණ්ඩුවේ ඩබ්ලිව් සේනානායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමේදීත්, ඊට සහා පතන සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නට ඔහු ක්‍රියා කළා. රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය අනුව වැඩ කිරීම සඳහා ඒ වැඩ පිළිවෙලට අපි මහජන එක්සත් පෙරමුණ හැටියට ක්‍රියා කර තිබෙන බව මම කියන්න ඕනෑ. ඒ නිසා වර්තමානයේ අපි අනුගමනය කරන්න බලාපොරොත්තු වන දෙයක් පිළිබඳව ජනතාව ඉදිරියේ කරුණු වැරදි ආකාරයෙන් මවා පෑම ගැන අපි කණගාටු වෙතවා.

අවසාන වශයෙන් මම කියන්නට ඕනෑ අප වටමේස සාකච්චාවෙන් ඉවත්වීම ගැන. ආණ්ඩුවට හෝ වෙන කිසිම සංවිධානයකට හෝ අපි අද වනතුරු විවේචනාත්මක දෝෂාරෝපණයක් කළේ නැහැ. එයින් සමීකීසි ප්‍රතිඵලයක් ඇති කරන්නට පුළුවන්ය කියන විශ්වාසයක් තමුත්තන්ගේදී තවමත් ඇතිකරගෙන තිබෙන නිසා. නමුත් ඉතාමත්ම කණගාටුදයකට කියන්නට, ඊට වඩා පවත්වන රැස්වීමවලදී වටමේස සාකච්චාව ගැන සඳහන් කරමින් ගරු අගමැතිතුමා දෝෂාරෝපණය කර තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයටත්, මහජන එක්සත් පෙරමුණටත්, අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ මේ වාගේ දෙයක්. තමන්ගේ වටමේස සාකච්චාව පිළිබඳව අනෙක් පක්ෂවලට දෝෂාරෝපණය කරගෙන යෑමෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ, සමහරවිට වටමේස සාකච්චාවේ ඇතුළේ කෙරෙන දේවල් ගැන අප ප්‍රකෝප කරවීම වන්න පුළුවන්. මම ඉතාමත්ම වැදගත් ලෙස කියනවා. අප ප්‍රකෝප කිරීම සඳහා ගරු අගමැතිතුමා මොන ආකාරයෙන් උත්සාහ දැරුවත්, අපි ඒකට පැවැදෙන්නෙ නැහැ කියා. මම ඒට වඩා මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ.

1983 අගෝස්තු මාසයේ 4 වැනිදා, තොන්ඩමුත් ඇමතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී කීව්වා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, උච්ච එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණත් අතර සන්ධානය ඇති කිරීම සඳහා 1977 මැතිවරණයට කලින් තමන්ගේ ගෞරව කළ සාකච්චාව පිළිබඳව. මේ සභාවේ වාර්තා වෙලා තිබෙනවා, ඒ සාකච්චාවල් හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක නොවීම නිසා යම් යම් තත්ත්වයක් උදාවෙලා තිබෙන බව. ඒ නිසා අපි කාටත් පැහැදිලි වන්නෙ 1977ට පෙර, අමර්තලිංගම් මහත්මයා එදා වෙනම ඊටක් ඉල්ලීම සඳහා මැතිවරණයට යන අවස්ථාව වන විට, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකත්වය මෙවැනි සාකච්චා පවත්වා තිබෙන බවයි. නමුත් ඒ පැවැත්වුණු සාකච්චාවල සැබෑ තත්ත්වය මොකක්ද කියා අද වනතුරු ඊට දන්නේ නැහැ.

අන්න ඒ වික කියන අතර, අපේ ඊට අද ආර්ථික වශයෙන් වැඩ තිබෙන බැකොලොන්ගාවයත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස අහෝසි වීම නිසා ඇති වී තිබෙන තත්ත්වයත්, පිළිබඳව පැහැදිලි විශ්වාසයක් රටේ ජනතාව තුළ ඇති කරන්නට තම කථාවේදී ජනාධිපතිතුමා අපොහොසත් වුණු බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க — எதிர்க்கட்சி முத்தலவர்)
(Mr. Anura Bandaranaike (Leader of the Opposition))

Sir, may I make a request ? I have been given time from 6.15 p.m. to 7 p.m. and I believe the Hon. Prime Minister is starting at 7 p.m. I was wondering whether I might be able to give ten minutes of my time to the hon. Member for Matugama on the understanding that he will wind up at 6.25 p.m. and I can start at 6.25 p.m.

අනිල් මුණසිංහ මහතා (මතුගම)
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ — மதுகம)
(Mr. Anil Moonesinghe - Matugama)

I wish to thank the hon. Leader of the Opposition for being so kind as to give me the time to participate in this Debate. Since the time is limited I do not want to go into great deal but I would like to refer the House to article 33 of the Constitution where it says :

"the President shall have the power-
(a) to make the Statement of Government Policy in Parliament at the commencement of each session of Parliament :"

In addition article 32 of the Constitution says :

"The President shall, by virtue of his office, have the right at any time to attend, address and send messages to Parliament."

With the Presidential system we have to build up new conventions in this House to see that not only the trappings of democracy but the real content of democracy are observed.

Referring to the speech of my good Friend the Hon. Minister of Mahaweli Development who is always a very good speaker, I must state that as far as the Opposition is concerned, we do not say that his Excellency the President should not have adverted to the main problem that exists in this country, namely, the ethnic crisis. This is not the gravamen of our position. Our position is that there are equally difficult problems facing particularly the people and the hon. Members opposite must understand -

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please ! The Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත්වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [නෝමන් වොයිදරත්න මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அந்நன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பது ரீதியாக, பிரதீச் சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நெர்மன் வாய்டியரத்நா] இடத்தை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY SPEAKER (MR. NORMAN WAIDYARATNA) took the Chair.

අ. හ. 6.15

අතිරේක මහලේකම්
(திரு. அனில் முனிசிங்கம்)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Mr. Deputy Speaker, I was speaking about the problems that face the people in this country and what they expect.

Now, His Excellency the President opened a new session of Parliament after a period of years—1977 to be exact—since the first address to Parliament was made under the UNP Government and I hasten to read some of the paragraphs of that speech. I refer to HANSARD of 4th August 1977, Columns 93 and 94, which state :

"The country has experienced an unprecedented escalation of prices in the past six years. The rupee has brought less and less of the same commodity during this period. People have been subjected to pain of mind and the humiliation of being unable to provide their families with essential nourishment, due to the high cost of living, corruption and monopoly of State Corporations and Co-operative Societies.

My Government will give the utmost priority to bringing down the Cost of Living which has reached Himalayan heights, by reducing the artificially increased prices of imported and local goods in day to day use"

Therefore Sir, that was the aim of the Government in 1977? Today I repeat those same words to you — to the honourable gentlemen opposite. If the prices were Himalayan in our time, today they are up in the heavens and the ordinary people are suffering.

I would like to read in the very little time I have for myself, some of the ideas that are expressed in the newspapers. I have taken this from the "Island" :

"A seminar was told by Mr. Sriyan Weerasinghe, Deputy Director, Food and Nutrition Policy Planning Division of the Ministry of Plan Implementation that acute under nutrition was remarkably higher in the six to thirty-six month old age group. That strongly suggested the need to target nutritional programmes to those children."

Sir, "six to thirty-six months"—within these last three years that is what has happened to children. It goes on to say—

"The amount of calories has come down. The intake of calories in the rural sector where over 70 percent of the country's population resided has come down."

Sir, my good Friend the Hon. Minister of Rural Industrial Development will also agree with this :

"He also agreed that sector-wise the estate sector was one of the worst hit. The number of households in this sector with inadequate means per capita intake of calories has risen from zero in 1969 to 1970"

That is, when we came into power in 1969-1970 it was zero. Now it has gone up to 54 per cent. This report says—

"Mr. Ratnayake revealed that of the total expenditure the food share has increased"—

That is in a family.

"from an average of 52 per cent in 1969-1970 to 70 per cent today."

Sir, I can keep on reading like this. I would like to read one more report about the situation in the General Hospital—

"Overcrowding is another major problem in Colombo hospitals. Except for the very sick patients, often the others have to sleep on the floor. A sick person is not strong enough to withstand infection."

Then, there is another bit of news about some lady who was interviewed in Anuradhapura. P. R. Piyaseeli is the name of the lady. She is a mother of three children.

"Piyaseeli said that Mr. Chandra Bandara, the District Minister and the Anuradhapura Government Agent had recently visited the piriwena and seen for themselves their desperate plight. They had promised to try to get them some food. How could our children survive on promises?"

"Women storm welfare offices"—that is the headline. Sir, the same news item says—

"Some of the children could not wait till the rice was fully boiled. They devoured the par-boiled rice with only salt scalding their lips and tongues in the process," Mr. Jayawardena said."

I can go on reading like this about the situation of the poorer one-third of the people of this country. That is why we say that His Excellency's Address was directed to one of the main problems in this country. There is no doubt about it, and we are not opposing it. All we are saying is that the hon. Members and the Hon. Ministers seated opposite, who, when they came into power sold the Benz cars of the previous government, have now ordered Benz cars. While they are going in Benz cars today, the poor third of the people of this country are unable to live. Today, in Colombo a cup of plain tea costs Re. 1.00, and if you want a cup of tea with milk it would cost you about Re. 1.45. The situation is desperate as far as some of the people are concerned. Therefore, what we expected from His Excellency's Speech was an addressing of the mind to these problems, to the economic crisis that we are in. Sir, the Budget has been cut, 'Welfare' has been cut, 'Development' has been cut. The open economy is playing havoc with the standard of living of the people. So, it is these things that we thought His Excellency would deal with, as the Leader of the people, the Leader of the Government and the Leader of the UNP.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහලේකම්
(திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Mr. Speaker, we have been debating this afternoon the Address made on the Floor of this House by His Excellency the President on the 23rd of February,

1984. What amazed me today is the total lack of enthusiasm and interest on the part of the Front-Benchers of the Government, as well as the back-benchers of the Government. The very emptiness of the row upon row of seats that are unoccupied in this House today is, I think ample demonstration of the lack of enthusiasm and the lack of interest -

காப்டர்சு காதன்குறியடிசு டு ருலீயிட (ரூரக ரும்கிதமு)
(கலாநிதி ஆனந்ததிஸஸ் த அல்விஸ் — இராசாங்க அனமச்சர்)
(Dr. Anandatissa de Alwis - Minister of State)

Mr. Speaker, before the hon. Leader of the Opposition develops his theme on a mistaken basis, may I please explain that we have just finished a conference presided over by His Excellency the President, where all the District Ministers and certain Ministers needed for such discussion had to be present. That explains the emptiness of the House.

ரஜுர் வசெவிர்தாயக மததா
(திரு. அனுரா பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

At what time did the conference start?

காப்டர்சு காதன்குறியடிசு டு ருலீயிட
(கலாநிதி ஆனந்ததிஸஸ் த அல்விஸ்)
(Dr. Anandatissa de Alwis)

It started at 5 p.m.

ரஜுர் வசெவிர்தாயக மததா
(திரு. அனுரா பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

But we have been going on from 3 p.m.

Anyway, Sir, the total lack of interest and enthusiasm, however much my Friend the Hon. Minister of State might try to explain away, is unexplainable. The emptiness shows the absolute lack of enthusiasm on the part of the Government.— (Interruption). It is not our speech, but it is your speech. We are all here. All of us have spoken. In fact a number of other members were ready to speak but lack of time has not given them the opportunity.— (Interruption). Not of speaking, I am talking of presence.

மததிரிபுரமேவ
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

Presence of the Opposition? Two parties are not here.

ரஜுர் வசெவிர்தாயக மததா
(திரு. அனுரா பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Two party leaders have already spoken.

மததிரிபுரமேவ
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

They have gone.

ரஜுர் வசெவிர்தாயக மததா
(திரு. அனுரா பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

That is all right. I cannot keep them. They have spoken and they have gone. But the enthusiasm should have been on your side and not ours.

மததிரிபுரமேவ
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

They only want to get their names in the papers.

ரஜுர் வசெவிர்தாயக மததா
(திரு. அனுரா பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

So why do your members not come and sit down and listen? I just came into the Lobby and there was not a single member in the Lobby. I certainly could not have missed at all the Hon. District Ministers for Anuradhapura being seated in the Lobby.

Now the Government decided to herald the President's speech on the 23rd of February with a great deal of pomp and pageantry which has now become part and parcel of this Government's activities because this Government can do nothing without pomp and pageantry. Even the smallest function, the smallest opening ceremony has to be accompanied by the sound of trumpets and the maximum pomp and pageantry. And, Sir, this ceremony or Ceremonial Opening of Parliament on the 23rd of February 1984 went on the usual accepted path of a lot of sound and a lot of fury. There was the 21-gun salute, there was a horse-escorted motorcade and very well dressed officials, and this country has awaited this grand ceremony to be followed in the speech of His Excellency the President by issues, as the hon. Member for Matugama (Mr. Anil Moonesinghe) correctly said, which concern the people because the very press that is being orchestrated by the Government has been for days giving a massive press build-up to something which was going to be said by his Excellency the President about a change of direction, a new thinking on the existing problems. This is what was built up over days and days and the very pomp and pageantry that heralded the occasion convinced the entire country that there was going to be a major policy statement.

Now, Sir, this would have been the ideal opportunity for such an occasion. You have now reached the mid-point of your period of governance. You are on your seventh year.

Today the Government is faced with two major unprecedented problems. First of all, it is the economic problem not only for the Hon. Minister of Finance who is unable to balance his budget at all, but

[අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා]

for the ordinary man in this country who lives in the towns and in the villages, whose voice is unheard in this House, who goes unnoticed in this country and who is finding it totally impossible to balance his daily budget. That is the fundamental problem that the people of this country and the Government have got to face.

The second major problem is the unsolved ethnic problem. More than the unsolved ethnic problem, it is the question of a total breakdown of law and order, a total crisis of confidence. As the President had rightly remarked sometime earlier, it is a crisis of civilization. It is more than that, Sir. It is a total crisis of confidence in the body politic of this country.

Now, at time like this, when this Government is faced with two major, seemingly insurmountable problems, the nation had a right to expect that the policy statement of the Government was going to deal with these two major areas. But, unfortunately, that was not to be. The people of this country expected some ray of hope, that there was going to be some kind of light, however faint that light was going to be, at the end of the tunnel. The American Secretary of State, Mr. George Shultz, had made a very interesting remark recently, where he said that when one expects to find even a ray of hope at the end of a long dark tunnel, all one sees is a train travelling at uncontrolled speed hurtling at you from the opposite direction. This remark made by the Secretary of State, Mr. George Shultz, is appropriate to the very situation that we are faced with today. When we look for some faint ray of hope at the end of the tunnel, all we see is one problem after the other in the form of a train travelling at uncontrolled speed with no guidance, with no direction, hurtling at us. That is what the people of this country are experiencing today.

Mr. Deputy Speaker, my Friend the Hon. Minister of Mahaweli Development was talking about people running away after speaking. He made a very eloquent plea on behalf of the Government. But unfortunately he had not the patience to listen to the eloquent plea of the Members on the opposite side. However, what did my Friend the Hon. Minister of Mahaweli Development say? He told us, how can the President come to this House and talk about the Mahaweli, how can he come here and talk about the housing projects, how can he come here and boast about the development of the port—the greatest port in South East Asia—how can he come and talk about the airport where they are going to bring in about one and a half million tourists? I agree with him that the President cannot talk about that and should not talk about that. But the President could have talked and should have talked on the two major problems that the people of this country are experiencing today—the impossibility to live and the total breakdown of law and order.

Now, Sir, this speech delivered by His Excellency is really, in Shakespearean jargon which my Friend the Hon. Minister of State will understand, much about nothing. I have no right here to tell His Excellency the President what he should say and what he should not say. That is a matter entirely within the purview of the President. But I think I have a right here as Leader of the Opposition to make an observation on behalf of a large number of people who had voted for your party and who had voted against your party who expected something real, something tangible, something substantial to come from his speech, not only because it was preceded by unprecedented pomp and pageantry but because the people are in fact gravely concerned about the direction this country is taking today. And as the great helmsman, as the person who is in charge of directing the course of the nation, I would have liked very much to have seen, with all respect to His Excellency the President – and I have my highest respect for him as an individual even though we disagree politically – I would have expected him to have set the right course, to have set the right direction at this point of time.

Now, Sir, I made the remark that there are two major areas in which there is in fact great concern. Firstly, it is the financial and economic mess in which Sri Lanka finds itself. I do not wish to delve into the various aspects of the economy because we have done so at the last Budget Debate and I have no doubt we will have ample opportunity of doing so in many of the Debates in the near future. Therefore, I do not wish to convert this Debate into a long analysis of the economic mess we are in. I think it would suffice to say that the gravity and seriousness of the economic mess with which Sri Lanka is faced today is amply demonstrated not only by the ever expanding, yawning gap in balancing the Budget, the debt ratio or the balance of payments crisis or anything like that. The real crisis must be measured, and the only barometer by which we politicians can measure this is the barometer of how the average man in this country is able to live day by day. That is the only barometer with which we politicians can measure the economic stability of a country. I can come here, I can quote economist upon economist, I can quote the Central Bank Reports, I can quote the IMF survey on the Sri Lankan economy, but that is only to prove a point. How does the average man, the common man in Sri Lanka, look at all this? How is he able to meet the difficulties which he has in his day to day existence, where he finds it difficult to find even the next balanced meal? I can speak about how 50 per cent of this country is living below the poverty line, how half a million people have been rendered homeless.

Now, Sir, the Hon. Minister of Finance quite correctly has been coming to this House and telling us from time to time that if the economy is not readjusted

now the picture is going to be gloomier and gloomier. I admire him for the simple reason that he has had the courage to come into this House – and even sometimes on public platforms – and publicly castigate some of his own Cabinet Colleagues for their wanton extravagance and unlimited waste. He has had the courage to do this. And he has even had the courage to say something beyond that. He has said that if some of the Government-sponsored corporations had paid their due amount to the Treasury they would have played their national role so that the Government need not have increased the price of bread, the bus fares and the price of rice.

Now, Sir, this is a most serious indictment. All of us in the Opposition can condemn the Government, but the most damning condemnation of your entire economic policy has come from none other than the Minister of Finance himself. If his Cabinet Colleagues had tightened their belts, if they had been more aware of the problems of the average man who voted them into power, if they had made their redundant corporations workable, then the rise in the cost of living could have been in fact controlled. That, Sir, in my view, is a stronger condemnation than that of all the Opposition Members speaking all the time that the House sits.

I have brought with me a very interesting article. I need not read it because there is a lack of time. It appeared in last Sunday's "Riviresa". The headline is : " මිල ගණන් ඉස්සෙයි. කුසසිය හිස්වෙයි "

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අங்கඡ්ඡවාර් ඉරුවාර්)
(A Member)
ඒ. ඒ කාලේ.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Anura Bandaranaike)

This was not ඒ කාලේ. මේක 1984 මාර්තු 4 වෙනි ඉරිදා රිවිරසා පත්තරයේ තිබුණේ. එහි මෙතෙම තිබෙනවා :

" තාල, පොල්, එළවළු, මාරු, කරවල ඇතුළු ආහාර පිළියෙල කිරීම සඳහා එදිනෙදා අවශ්‍ය වන ද්‍රව්‍ය දිනෙන් දින, ඉහල යාම නිසා සාමාන්‍ය ජනතාවගේ දිනපතා ආහාර වේල සකස් කර ගැනීම අසීරුපත්වී ඇත. "

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අංකඡ්ඡවාර් ඉරුවාර්)
(A Member)
පියසා.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Anura Bandaranaike)
පියසා කවිද නිසා ජනතාව හින්දා කරයි. හරිවෙලාවට.

Then this goes on to speak about the rise in the price of rice –(Interruption). Then it goes on :

පොල් කෙසිය රුපියල් 6.00ක් 7.00ක් අතර මිලටත්, සමහර දිනයන්හි එට වැඩියෙනුත් විකුණනු ලබයි. "

Then :

" බඩුමිල ඉහලයාම නිසා පෙබරවාරි මාසයේ ජීවන අංකය 533.6ක් විය. එය කලින් මාසයට වඩා 9.8කින් ඉහලයාමක් බව සංඛ්‍යා ලේඛන අංශ සඳහන් කරයි. "

4-A 075199 (84/03)

Then it goes on to list the price of vegetables. I brought this article not to score debating points over you but to show you what a non-Opposition paper says. This is not a pro-SLFP paper, this is not a pro-Opposition paper. This is presumably an independent newspaper which has supported your Government from time to time, which supported you all out in 1977. I am glad they have got the pulse of the people right. They have had the courage to admit this, and this I think is sufficient for me. I do not want to read the list of items. It is not relevant to this debate. This is enough to show-

පර්සි සමරවීර මහතා (නියෝජ්‍ය ස්වදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා)
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Percy Samaraweera - Deputy Minister of Home Affairs)

The former now buys two measures of rice after selling one kilogram of beans. (Interruption.). After selling a kilogram of tomatoes he buys four measures of rice.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Correct. How much does a man in Colombo and other areas pay for a pound of beans cultivated in Welimada ?

පර්සි සමරවීර මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Percy Samaraweera)

In urban areas you cannot help it.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I would have replied to my Friend the hon. Member for Welimada by proving to him the amount of real wages earned by the industrial worker, the agricultural worker-

පර්සි සමරවීර මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Percy Samaraweera)

Are you very happy about it ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I would have proved to you how it has dropped in every sector.

පර්සි සමරවීර මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා පොදුජනතාන්තරවාදී පක්ෂය)
(Mr. Percy Samaraweera)

Your are very hppy about it. You are very happy and you are asking for relief.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

No. I would have proved to my Friend the Deputy Minister from Welimada that the real wages earned by every wage-earning sector have decreased. I did so in the Budget Debate. I have not brought the figures now. But I think it is sufficient to say that most of the wage earners are earning decreased amounts since your Government came into power.

Now, Sir, the other question which His Excellency the President himself has correctly focussed on and even the Hon. Minister of Finance has correctly focussed on is the unprecedented and phenomenal waste and extravagance indulged in by some Ministers. The waste and extravagance is now symbolic of the policies of this Government. I do not want to list the various Ministries or the various Departments because I do not have the time to do so now. I think it would be sufficient for me to say that the speech of His Excellency did not make any reference to a fact which the entire nation is aware of — the unprecedented extravagance, the unprecedented waste, and living way beyond our means.

Take for example the matter of Benz cars which I think was referred to by my Friend the hon. Member for Matugama. I do not want to labour that point because I have mentioned it before. It is really out of tune with what the people are suffering in turn. The Benz car may be a car which is a status symbol, It has become a status symbol, fortunately or unfortunately. But when the Ministers had to be told by His Excellency the President not to use the cars which have been got down by them, I think it is a sufficient indication that at least there is one person who is aware, at least one person who is substantially aware, of the thinking of the people of this country.

ඒ. ඩී. පුච්චිලමේ මහතා (නියෝජ්‍ය චරිතා කටයුතු හා ශික්ෂණ රෝහල් පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(திருமதி சனேதிரா றணசிங்கம்—மாதர் அலுவல்கள், பொது வைத்தியசாலைகள் அமைச்சர்)

(Mr. G. V. Puchinilame Deputy Minister of Women's Affairs and Teaching)

It is your own paper which says that.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, we are discussing a very serious issue. I would have taken on the hon. Member for Ratnapura on a less serious occasion. I would have given him a proper reply which would have forced him to sit down. This occasion is far too serious—and the Hon. Prime Minister is making his reply at seven—for me to be diverted into useless inanities.

Sir, at least His Excellency the President was sufficiently aware of the sensitivity of the people, not to the fact that some Minister will be going in a Benz

car but that there is an ever growing discrepancy in the manner in which some people live and the manner in which the majority live.—Therefore, in all sincerity I expected that the speech His Excellency the President made in this House on the 23rd of February last month would have dealt with this kind of aspect where he would have really put a Government that has gone off rails back on to the rails, for it is only he who can do it, because he has been given full executive powers. The people have reposed their confidence in him and in him alone, and not in you, at the last Presidential Election. Therefore, my assessment is that this speech has in fact not dealt with any of the major problems with which the people are genuinely concerned. The major part of His Excellency's speech, he devoted, I think quite correctly, to the ethnic problem. He gave us a long history of the problem starting from the days of Sir Ponnambalam Ramanathan—(Interruption.). I said, he correctly spoke a great deal about the ethnic problem.—(Interruption.).

I am coming to it. Do not jump on one word and develop an argument. Sir, the Hon. Minister has now recovered from his illness and is back to his youth. He is like a fighting lion now, not a tiger.

Now, Sir, His Excellency correctly emphasized on that. He gave us a long history of the ethnic problem. Now, what is the relevance of this long history of this problem to the major problem we are facing today, which is terrorism?—(Interruption.). We know it. You all do not know it.

ඒ. ඩී. පුච්චිලමේ මහතා
(திரு. ஜி. வி. புஞ்சிநிலமே)
(Mr. G. V. Puchinilame)

Your mother is the one who started it. The father ! I am sorry to tell you that.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Now, Sir, the less we talk about mothers the better I hope the hon. Member for Ratnapura does not provoke me any more.

ඒ. ඩී. පුච්චිලමේ මහතා
(திரு. ஜி. வி. புஞ்சிநிலமே)
(Mr. G. V. Puchinilame)

No, I am sorry. I did not want to provoke you at all but we want to tell you the history of how this terrorism started. It was your father who started it. I am sorry. I told the truth. Do not get annoyed.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

The hon. Member for Ratnapura is really provoking me too much.

பி. பி. பூபிசிலமே மஹா
(திரு. ஜி. வி. பஞ்சநிலமே)
(Mr. G. V. PUNCHILAME)

I like to provoke you a little.

ஈனூர் வசீஹர்நாயக மஹா
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

May I tell you what your son said about his father ?

கிஷோர்நாயகர் கப்பலாயகர்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please !

பி. பி. பூபிசிலமே மஹா
(திரு. ஜி. வி. பஞ்சநிலமே)
(Mr. G. V. PUNCHILAME)
About my father?

ஈனூர் வசீஹர்நாயக மஹா
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Your son is seeking SLFP nomination.

பி. பி. பூபிசிலமே மஹா
(திரு. ஜி. வி. பஞ்சநிலமே)
(Mr. G. V. PUNCHILAME)

Well, Sir, my son is here in the Gallery.

கிஷோர்நாயகர் கப்பலாயகர்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please !

ஈனூர் வசீஹர்நாயக மஹா
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Of course, the son of the hon. Member for Ratnapura came and met me. He said he is disgusted with your Government and with you and he wanted SLFP nomination.

பி. பி. பூபிசிலமே மஹா
(திரு. ஜி. வி. பஞ்சநிலமே)
(Mr. G. V. PUNCHILAME)

Very good.

கிஷோர்நாயகர் கப்பலாயகர்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! I think this House is not interested.

பி. பி. பூபிசிலமே மஹா
(திரு. ஜி. வி. பஞ்சநிலமே)
(Mr. G. V. PUNCHILAME)

If you can give him nomination, very good.

ஈனூர் வசீஹர்நாயக மஹா
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Now, Sir, the ethnic problem -

மன்றத்தினர்
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)
ஈன் 'ஈன்'

ஈனூர் வசீஹர்நாயக மஹா
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I will not deal with it, Sir. What is in fact the major problem we are facing today ? It is the breakdown of law and order. It is the complete collapse of law and order in Sri Lanka today. There is a breakdown of law and order in the South, judges have been intimidated, innocent doctors have been intimidated for matrimonial connections over which they have no control, students are being thrashed, Buddhist temples are being barricaded, workers are being sacked. There is a long list which I can give this House, but I think it will suffice to say that there is a complete lack of confidence in the machinery of the State to provide the ordinary citizen, be he Sinhala, Muslim or Tamil, with the basic protection he should get from the Government in office.—(Interruption.) Getambe ? Why not ? It was surrounded by barbed wire—(Interruption). Yes, but before it was gifted you made it impossible to do anything else. There were students who were boycotting there.—(Interruption.)

Now, Sir, the other breakdown of confidence of not only the Tamils but even the Sinhalese is in regard to the manner in which 52 prisoners were brutally murdered in the prisons when none of them—except a few—were convicted of any offence and the inquiry has revealed nothing. Who has been punished ? Who was responsible for the murder of 52 Tamil prisoners who were in the custody of the Government ? If you have found out who it is, why have you not punished them ? The District Minister for Colombo (Mr. Weerasinghe Mallimarachchi) has invited various people who are outlawed today to be handed over to the Government. Does he honestly believe that Mr. Rohana Wijeweera and Mr. Vasudeva Nanayakkara are going to be handed over to a Government which cannot protect the very prisoners who are in their custody and who cannot even secure the people who want to escape ? Over hundred prisoners escaped from Batticaloa.

Now, Sir, the President very rightly referred to his party men and said—and I think he had you at the back of his mind—because of such men he was ashamed to lead the UNP. The President made this categorical statement at the Ramakrishna Mission Hall in 1981, due to a number of incidents. My Hon. Friend the Minister of Rural Industrial Development

[சுற்று வசூலாக்கை மறை]

knows that innocent Indian Tamils were butchered in the Ratnapura District. The President said he is ashamed to lead a party of men who indulged in acts like this. What action was taken against them? Nothing! So do you blame the people for losing confidence in your inability to maintain law and order?

That is in the South, Sir. Take the North. Today there is a virtual de facto state of Eelam there. But, unfortunately, the head of the state of Eelam is not Mr. Amirthalingam or Mr. Sivasithamparam. It is none other than some nameless, faceless, handful of terrorists who are determined to kill and plunder! Those are the kings of Eelam today. There is a de facto state of Eelam there. The Lion flag flies only south of Anuradhapura. Look what has happened in the North. I have brought this list, Sir, I would like to table it.* I have no time to read it. It refers to the police officers and the service personnel who have been killed in the North since 1977 by Tamil terrorists. There are fifty names here - Seventeen Tamils, thirty one Sinhalese and two Muslims brutally murdered by the terrorists in the North. I have also brought with me a list of politicians murdered in the North by Tamil terrorists. There are eleven starting with Alfred Duraiyappah, R. Balasubramaniam, A. Thyagarajah, V. Thambipillai and down to A. J. Rajasoriyer, the most recent victim, who was murdered in broad daylight in Jaffna. These are politicians and police informants murdered by Tamil terrorists. There are thirteen police informants murdered. Sixteen innocent Tamil civilians have been murdered in the North by the terrorists. There are three attempted murders of politicians which did not succeed. Mr. A. Arulampalam M.P. for Nallur, Mr. M. Canagaratnam. M.P. for Pottuvil, who subsequently succumbed to his injuries and died, and Mr. Alalásundaram, former M.P. for Kopay. That is the way in which the terrorists are operating—murder and assassination. Take for example the banks that are robbed. I have brought with me a long list supplied by the Government. Each time you come here to extend the Emergency you come with a long list of problems. This was read by the Minister of Parliamentary Affairs and Sports. I will read three examples.

"On 15th October 1983 at Kankesanthurai about 10 youths, some of whom were armed with revolvers, broke into Jaffna College, Vaddukodai, and robbed a duplicating machine and chemicals to the value of Rs. 15,400."

There is another robbery of Rs. 78,400; another of Rs. 37,000; another of Rs. 17,000; another of Rs. 30,000, another of Rs. 600,000; and another of Rs.

* பட்டியலைக் கீழே வைத்து.

நூலகலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Placed in the Library.

144,000. There are more than seventeen examples. In the last four months, even with the Emergency on, there have been massive robberies in the North and East. It is completely uncontrolled.

I heard the Hon. Minister of Health say that the Jaffna Hospital was robbed last night. More than that, there was a MPCS petrol shed at point Pedro which was robbed 48 hours ago and Rs. 25,000 in cash removed. The police said that the men had first trussed up a worker in the shed and escaped with the money in a hijacked vehicle. This is a normal occurrence. Just like we get up in the morning and come to Parliament or go to work, these people rob banks. It has become a hobby. That is the way law and order is maintained in the North and East!

The terrorists smashed up the elections. Just look at the election results and see how they terrorized the TULF at the May local government elections. Of the 66,921 registered voters in the Jaffna Municipal Council, only 8,594 or 14.6 per cent voted at the elections. Only 14.6 per cent were allowed to go to the polls. It is not that they did not want to vote but they were scared. All the TULF candidates withdrew. Even those who were returned to the Jaffna Municipal Council, resigned after a few weeks. That was not because they wanted to, but because they were scared.

In the Chavakachcheri Urban Council, of the 12,000 voters only 1,000 went to the polls. In the Velvettiturai Urban Council, only 2 per cent went to the polls and in the Point Pedro Urban Council only 1.1 per cent went to the polls. I am trying to give these figures to prove a point, which is that the terrorists have taken complete control of the north and the east. The TULF has been set aside. In fact, when the TULF sat down to talk at the All-party Conference, there were posters in Jaffna saying "You are talking to the wrong Tamils, talk to us. we control Jaffna, not Amirthalingam". What I am saying is that you, as custodian of the rights of the people of the country, who have been elected to office with an unprecedented majority and having 142 Members of Parliament, with an Executive President. . . .

சிறைத் தலைவரின்

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order please. It is now 7 o'clock. The Adjournment will have to be moved again.

சுற்று வசூலாக்கை மறை

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

I will take only three minutes more.

நியோகக் கமிட்டியை
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

You can continue but the Adjournment has to be moved.

புறக்கி லீலாபதி ச. 7 பி. 7 மணிக்கு, பின்னர் தோல்பெயர்ந்த பின்னர் சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

"சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்" - [சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்]

அப்போது பி. பி. 7 மணிக்கு விடவே, பாராளுமன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. வினா விடுக்கப்படாமல் காலவழியாகியது.

பாராளுமன்றம் விடுக்கப்பட்டது, எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை.

"பாராளுமன்றம் இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்படுமா?" - [வைத்தியக்கலை நிதி ரஞ்சித் அத்தபத்து]

It being 7 p.m. the Motion for the Adjournment of the Parliament lapsed without Question put.

Motion made and Question proposed.

"That the Parliament do now adjourn." - [Dr. Ranjith Atapattu].

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Use all the power you have got. There are a lot of laws you have passed in this House and armed yourselves with all the laws necessary to fight the terrorists. You have got the most modern equipment for the army, navy and the police. Yet, if you cannot control the terrorists, even if we co-operate with you, what can you do? - (Interruption). Of course! The people have lost confidence in the whole system that you can control the terrorists in the north and the south.

His Excellency the President said recently at a meeting, I believe in Beliatta, that he believed that even if the All-party Conference is successful terrorism will not cease in the North. that is the fear that all of us have got. Even if we find a solution to the Tamil problem, even if all of us sit down and find a solution, if you still cannot contain terrorism and if any one Sinhalese is killed in the North, there will be a repetition of the events of July. Let us be realistic about it. The cancer is the terrorism. Treat that first of all. You have got the mandate of the people to deal with it.

உறுப்பினர்
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

What would be your steps?

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

You must decide. How can we decide? If you make available to us all the secret and classified information. Then we will give you a solution.

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும் (சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும், சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும், சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்)

(திரு. ஆர். பிரேமதாசு - பிரதம அமைச்சரும் உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)

(Mr. R. Premadasa - Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways, and Leader of the House of Parliament)

May I invite the hon. Leader of the Opposition to a discussion with His Excellency the President and the security chiefs? We will make available to him all the material in our possession. May I invite you across the Floor of this House? I am extending to you an official invitation. We are prepared to take you into our confidence.

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, it is not a matter of levity.

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்

(திரு. ஆர். பிரேமதாசு)
(Mr. R. Premadasa)

No, no. I am very serious about it. Please -

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, it is not the job of the Opposition to make suggestions as to how problems are to be solved. We were rejected and you were elected because you are the people in whom the people have confidence. People do not have confidence in us.

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்

(திரு. ஆர். பிரேமதாசு)
(Mr. R. Premadasa)

But it is a natural process.

சபைத் திறப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும்

(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

But we have all been rejected. It is you who must find a solution, and once you find a solution if you want our co-operation to implement it, certainly, we will consider your request. But what is the co-operation we can give you? Do we have arms? Do we have votes in the North? Do we have support in the North? Do we have informants in the North? No. Already, by closing down the banks - I told the Minister of Finance not to do this - you have already surrendered your right to rule Jaffna to the terrorists. That is exactly what they wanted you to do. You closed down the banks.

Now, Sir I am just winding up. If the terrorists can kill at will, if they can rob at random, if they can break up the normal process of elections, if Mr.

[අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා]

Amirthalingam has come to the stage - I feel very sorry for him - that he cannot even go back to Jaffna, and where Mr. Sampanthan, who was the Member for Trincomalee, cannot go back to Trincomalee, and that they have to live like refugees in Madras, in South India - I am not condemning them, for they are having a genuine problem - then, Sir, we have in fact already given the right of Eelam. Already the terrorists have taken over and the government has abdicated in the North and the East. Tha is all I wish to say. And these are two major problems on which we expected some suggestion by the President or some guidance and this we did not receive. Therefore, I wind up my speech with the remark that it was all, in Shakespearian jargon, much ado about nothing.

ආර. ප්‍රේමදාස මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(திரு. ஆர். பிரமதாசு - பிரதம அமைச்சரும் உள்நாட்டி, வீடமைப்பு, திட்டமிடல் அமைச்சரும் நெடுஞ்சாலையார் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதவரும்)

(Mr. R. Premadasa-Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways, and Leader of the House of Parliament)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා බොහෝම සංකීර්ණ වෙනවා විපක්ෂ නායකතුමාගේ කථාව අවසාන කළ ආකාරය ගැන. මගේ හිතේ කථාවේ ආරම්භයට වඩා අවසානය හොඳයි. එතුමා කථාව ආරම්භ කළේ දේශපාලන ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමටයි ; කථාව අවසාන කළේ රට ගැන ආදරයක් ඇතිවයි. විජය කුමාරණතුංගගේ, අනුර බණ්ඩාරනායකගේ අතර තරඟයක් තිබී, "කාටද ජන්දය දෙන්නේ" කියා මගෙන් ඇසුවා. "අනුර බණ්ඩාරනායකට" කියා ගිය වාරයේදී මා කීවා. මා එතෙම කීවේ මේ දෙන්නා තවදුරටත් අමතර කරවන්නට නොවෙයි. මා අවංකවයි එය කීවේ. ඇයි මම එතෙම කීවේ? එතෙම කීවේ ඒ දෙන්නාගේම දේශපාලන ඉතිහාසය, දෙන්නාගේම අදහස් උදහස් දන්නා නිසා. විපක්ෂ නායකතුමා විජය කුමාරණතුංග මහතාට වැඩිය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී බව මා දන්නවා. ඉදිරියට විජය කුමාරණතුංග ඊට වඩා හොඳ වෙයිදැයි කියන්න මා දන්නේ නැහැ. නමුත් දැන් තිබෙන තත්ත්වය එයයි. ජනාධිපතිවරණයෙන් පසු මේ සභාවේදී මා කථා කරන විට විජය කුමාරණතුංග මහතාගේ දේශපාලන ප්‍රතිපත්තිය ගැන මා කී අදහස් විපක්ෂ නායකතුමා පිළිගනී. ඒ අනුවයි, මා අර කාරණය කීවේ.

එපමණක් නොවෙයි, අපේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉන්න කවුරුන් අපේ ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය පිළිගෙන ඉන්න අය. ඇයි අපි ඒ නායකත්වය පිළිගෙන තිබෙන්නේ? එතුමාගේ දේශපාලන දර්ශණයත්, ක්‍රියාමාර්ගයත් අපි පිළිගන්න නිසයි. ඒ අතින් කල්පනා කර බැලුවත් අපේ ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය ගැන විජය කුමාරණතුංග මහතාට වැඩියෙන් අපි වගේම විපක්ෂ නායකතුමාගේ පැහැදීමක් තිබෙනවා. එය දැන් එතුමා කීප විටක් පුන පුනා කියා තිබෙනවා. ඒ නිසාත් මා එතුමාට ජන්දය දෙන්නවා, විජය කුමාරණතුංග මහතාට ජන්දය දෙන්නේ නැහැ.

I am very serious about this. I am actually speaking out my mind. I am telling my own views about the truth.

මා තවත් එක කාරණයක් කියන්න කැමතියි. අද "දිනමිණ" පුවත්පතේ විපක්ෂ නායකතුමා ගලිගමුවේදී කළ කථාවක් තිබෙනවා. එහි මෙහෙම සඳහන් වෙනවා.

කියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇති රටක ශ්‍රී ලංකාව, විපක්ෂ නායක ගලිගමුවේදී කියයි.

'ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නියම අන්දමට ක්‍රියාත්මක වන ලෝකයේ රටවල් දෙකක් එකක් ශ්‍රී ලංකාවයි. අනෙක් රට ඉන්දියාවයි. මේ රටවල් දෙකම බුදු දහමෙහි ඉගැන්වීම් අනුව හැඩ ගැසුණු ජනතාවක් සිටින රටවල් දෙකකදී විපක්ෂ නායක අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා පැවසීය.

ඒ පුවත්තියේ " විපක්ෂ නායක අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා " කියන තැනට " සොබා ඇමති දොස්තර රංජිත් අපතේතු මහතා " කීවත් හරි. එතෙම තැනට අපේ පක්ෂයේ වෙනත් කෙනෙකුගේ නම දැමීමත් හරි. විපක්ෂ නායකතුමා පළ කර ඇති ඒ අදහස ඒ තරමටම අප පිළිගන්නා අදහසක් නිසයි. මා එසේ කියන්නේ. ඒ කාරණා පිළිබඳව කල්පනා කොට තමයි මා කීවේ. " විජය කුමාරණතුංග මහතාට වඩා විපක්ෂ නායකතුමා ජනසම්මතවාදයට කීට්ටුය " කියා. මා මේ කාරණය මේ වෙලාවේ මුලින්ම මතු කළේ ඇයි? එතුමාගේ කථාවේ අවසාන කොටසේදී ත්‍රස්තවාදය මුලිකුපුටා දැමීම සම්බන්ධයෙන් " What are your suggestions and what are the steps that you are recommending ? " කියා රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමා එතුමාගෙන් ඇහුවාම එතුමා මොකක්ද කීවේ? " How can we suggest any steps when we do not have the information which is available to the Government " කියලයි, එතුමා-විපක්ෂ නායකතුමා-පිළිතුරු දුන්නේ. ඒ අවස්ථාවේදී මා තැනිට මොකක්ද කීවේ? " අපට ලැබී තිබෙන ඒ ඕනෑම තොරතුරක් පමණක් නොවෙයි, මෙහිලා අප අනුගමනය කරන ක්‍රියා මාර්ග පවා විපක්ෂ නායකතුමා ඉදිරියේ තබන්න අපි ලැස්තියි " කියලයි.

එපමණක් නොවෙයි. සර්ව පාක්ෂික සම්මේලනයේදී අපේ ජනාධිපතිතුමා වැයම් කරන්නේ, උත්සාහ කරන්නේ ඒ සියලු තොරතුරු සියලුම පක්ෂ නායකයන් ඉදිරියේ තබා මේ ත්‍රස්තවාදය මුලිකුපුටා දැමීම පිණිස ඔවුන්ගේ අදහස්-උදහසුන් ලබා ගන්නයි. ඒ මන්ද කීවොත්, මේ ත්‍රස්තවාදයෙන් හානියක් වන්නේ එක දේශපාලන පක්ෂයකට පමණක් නොව සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලට නිසයි. අද මේ ආණ්ඩුව විසුරුවා හැර ගෙට වෙන ආණ්ඩුවක් පත් කර ගන්නත්, ත්‍රස්තවාදය තතර වේ යයි සිහි-බුද්ධිය ඇති කිසි කෙනෙක් කියාට යයි මා හිතන්නේ නැහැ.

යම්කිසි කෙනෙක් මේ ත්‍රස්තවාදය 1971 ඇති වුණු කැරැල්ලට සමාන කරනවා නම් එය මහා අමන ක්‍රියාවක්, මෝඩ ක්‍රියාවක්, මේ ත්‍රස්තවාදයේ, අර කැරැල්ලට වඩා වෙනස් තේරුමක් තිබෙනවා. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බණ්ඩාරනායක මහත්මියගේ උපදෙස් තැනිට විපක්ෂ නායකතුමාට තමාගේම සිතූහි පරිදි තීරණයක් ගන්න හිදහසක් තිබෙනවා නම් එතුමාට මට වඩා ප්‍රායෝගික ක්‍රියා දැමියක් අනුගමනය කරාට යයි මට හිතෙනවා. ඒ ගැන මගේ විශ්වාසයක් තිබෙනවා. අප එකක් පිළිගන්න ඕනෑ. අද ඇති වි තිබෙන තත්ත්වය එක පක්ෂයකට, එක කණ්ඩායමකට සීමා වුණු එකක් නොවෙයි. මම එතැනට එන්නම්, ඊලඟට, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ප්‍රාරම්භ වශයෙන් ඒ වචන වික කීවේ විපක්ෂ නායකතුමා එතුමාගේ කථාවේ අවසාන කොටසේදී ඒ ගැන සඳහන් කළ නිසයි.

ජනාධිපතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් කළ කථාව ගැනත් සඳහන් වුණා. විවිධ උදවිය කීවා, " ඒ කථාව කළ යුතුව තිබුණේ මෙන්න මෙහෙමයි. මෙන්න මේ කාරණය ඇතුළත් වියයුතුව තිබුණා. මේ මේ විධියට මේවා කළ යුතුව තිබුණා. කීට්ටු අසුල් දේ කීවේ නැහැ. අපි බලාපොරොත්තු වුණා මෙහෙම දේවල් ප්‍රධානිති පත්‍රවල අරක මේක කියලා තිබුණා. ඒවා කෙරෙයි කියලා අපි හිතුවා. අයියෝ! ඒ අතින් අපේ බලාපොරොත්තු කඩ වුණාය කියලා හිතනවා " කියා. ඉතින් පුදුමයක් නොවෙයි නේ? මේ රටේ ජනතාව ඔය විධියට හිතු අයගෙන් එක්කෙනෙකුටත් ජනාධිපති බවට පත් කරලා නැහැනේ? මේ රටේ ජනතාව ස්වකීය ජන්ද බලයෙන් ජනාධිපති හැටියට පත් කර තිබෙන්නේ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතායි. උන්නැහේයි, මේ කථාව කරන්නේ. දැන් බැරිවෙලාවත් මේ එක එකකනා හිතන විධියට-කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හිතන විධියට, මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා හිතන විධියට, මතුගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා හිතන විධියට, විපක්ෂ නායකතුමා හිතන විධියට-කථාව හදන්නට උන්නැහේ කල්පනා කළොත් ඒ සඳහාත් සර්ව පාක්ෂික සම්මේලනයක් තියන්න වෙනවා. ඉතින් ඕකට වාඩිවෙලා දැන් ජනාධිපතිතුමා කථාව ලියනවාය කියලා හිතමු. " අතිල් මොකක්ද කියන්නේ? " කියලා අහනවා. එතකොට " දන්න මේක " කියලා අතිල් කියනවා. ඉතින් ඒක ලියනවා. ඕක ලියාගෙන යනකොට, සරත් කියනවා, " ඒක හරි නැහැ. ඒක අපේ ප්‍රතිපත්තියට එකඟ නැහැ. ඒක කපන්න " කියලා. අන්න එවිට ඒකත් කැපුවා. එවිට සරත් කියනවා තව එකක්. ඒකත් ලියනවා. ඕක ලියන කොට දිනේෂ් කියනවා, " නැහැ. ඒක හරි නැහැ. ඒක කපන්න " කියලා. ඔය විධියට හැරේගෙන්නම අහලා මේ කථාව සකස් කරන්න ගියා නම් මම හිතන්නේ නැහැ කථාවක් ඉතිරි වෙයි කියලා.

උන්කුණේ අවුරුදු හතළිහක් පමණ දේශපාලන පළපුරුද්දක්, අත් දැකීමක් ඇති බුද්ධිමත් නායකයෙක්, විපක්ෂ නායකතුමා කියන විධියට, එතුමා අපි කාටත් වඩා දැනීමක්, පළපුරුද්දක්, අත්දැකීමක් තිබෙන දේශපාලන නායකයෙක්. නමුත් තාත්සේලා හි නැම දෙසම කියනට වුවමනා දේවල් නම් උන්කුණේ ඇවිල්ලා ඒවා කියා වි. යම් දවසක කලාවතේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා) ජනාධිපති වුණු දට එතුමාගේ කථාව කරන්න පුළුවන්.

ජනාධිපතිතුමා මෙම ගරු සභාවට ඇවිත් මොකක්ද කිව්වේ ? නමුත් තාත්සේලා සඳහන් කලා, අර්ථික තත්ත්වය ගැන සඳහන් කළේ නැහැ කියලා. කියවා බලන්න ඒ ගැනත් එහි තිබෙනවා. විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගැන කිව්වේ නැහැ කියලා කියනවා. ඒ ගැනත් එහි තිබෙනවා. ජීවන වියදම ගැන සඳහන් කළේ නැහැ කියලා කියනවා. ඒ ගැනත් එහි තිබෙනවා. රැකිරික්ෂා ගැන කිව්වේ නැහැ කියලා කියනවා. ඒ ගැනත් එහි තිබෙනවා. තාක්ෂණ ගැන කිව්වේ නැහැ කියලා කියනවා. ඒ ගැනත් එහි තිබෙනවා.

Let anyone challenge. I will point out, because I have read the speech. This is what happens when you do not read the speech and come here to debate. You make yourselves—what shall I say ?—I will not say asses, you become idiots. All what the Opposition was complaining are in this speech, but the only thing is that he has not used these words, their phrases, their sentences, but everything is there ; different form, different banner. That is according to one's intelligence. So you cannot interpolate somebody else' idiotic ideas into that intelligence.

එපමණක් නොවෙයි. මය කියන විධියට මය කථාව කරන්නට ගියා නම්, මට මතක් වෙනවා, වයසක මව්පියේ දෙදෙනෙක්—අම්ම කෙනෙකුයි, තාත්තා කෙනෙකුයි— පුතෙකුයි එක්ක බුරුවෙකු ගෙන ගිය ගමනක් ගැන.

මන්න, අම්මයි, තාත්තයි පුතාට තිබෙන ආදරය තියා බුරුවෙකුගේ පිට උඩ පුතාට තබා ගෙන ගියා. මය විධියට යන කොට තරුණ කෙල්ලෝ වගයක් මේක දක්කා. මේක දකලා, කීව්වා, " අයිසෝ ! කොයි තරම් තරක වැඩක් ද ? අම්මයි, තාත්තයි පයිත් යනවා; මේ මෝඩයා බුරුවාගේ පිට උඩ යනවා " ය කියලා. එවිට, මිනිසා බුරුවාගේ පිටෙන් බැස්සා. බැහැලා අම්මයි, තාත්තයි දෙන්නාම බුරුවාගේ පිට උඩ තංවා ගන්නා. මය විධියට වික දුරක් යන විට, මිනිස්සු වගයක් කීව්වා, " මේ මොන අපරාධයක්ද, මේ බුරුවාගේ පිට උඩ දෙන්නෙක් නැගලා යනවා. මේ බුරුවා ගැන අනුකම්පාවක් නැහැ. " කියලා. ඒ තියා ඒ අය බුරුවාගේ පිටෙන් බැස්සා. මේ අය ඒට පස්සේ මොකද කළේ ? බුරුවාට තඩලා බැඳලා, කදක් වගේ හරි ගස්සාගෙන මේ බුරුවා දුස්. කරේ තියා ගෙන යනවා. මේ විධියට පාලමක් උඩින් යනවා. බුරුවා කලබල වෙලා දහලන විට මේ අයට බුරුවා අහ අරින්නට සිද්ධ වුණා. බුරුවා ගහට වැටුණා. දුන් බුරුවන් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, ඒ වගේ අමාරු තත්ත්වයකට අප වැටෙනවා. මය කියන කියන විධියට කරන්නට ගියොත්. මේ කට්ටිය මත්කොම කුඳලා බැඳගෙන යන්නයි සිද්ධ වෙන්නේ. අත්තිමේදී පාර්ලිමේන්තුව උඩට වැටෙන්නටත් පුළුවන්. විරුද්ධ පාර්ශ්වය අපෙන් විවෘතයක් ඉල්ලුවා. මොකක් ගැනද ? අපේ ජනාධිපතිතුමාගේ කතාව ගැන. එහෙම නම් එතුමන්ලාට කරන්නට තිබුණේ ඒ කතාව අරගෙන, කියවා බලා, විග්‍රහ කර, ඒ වෙනුවට තමන්ගේ යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වය එහෙම කළේ නැහැ. එතුමන්ලා සටන් පාඩ් විකක් ගෙනැවිත් මෙතැන කියවන්නට පටන් ගත්තා. කලවාගේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා) දුන් මෙතැන නැහැ. එතුමා මගේ හිතේ විහාරස්ථානයකට ගියා වෙන්න ඇති. මට එහෙම දුන ගන්නට ලැබුණා. බෝධි පුජාවකට ගිහිත්, සුප්‍රීම් උසාවිය දෙක තීරණයක් වෙනස් කරන්න පුළුවන්දැයි මම දන්නේ නැහැ.

කලවාගේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රොසාර් එකක්, යාඥවක් ගැන කරුණු කීව්වා. " පියාණෙහි " ආදී වගයෙන් සමහරුන් මය යාඥ කරන්නේ ! පියා ඇවිත් යාඥ කරන්න ගන්නායයි කලවාගේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව්වා. එතුමා ඒ අදහස

ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම බොහෝම සතුටින් වෙතවා. එතුමා වෙන්නට ගැඳවේ ප්‍රශ්නය විසඳිය යුතු මනුස්සයා ඇවිත් ප්‍රශ්නය විසඳන ආකාරය ඇසුවාය කියායි. එයින් නමා ජනාධිපතිතුමාට දඩි විවේචනයක් කලායයි කලවාගේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හිතන්නට ඇති. අපි " පියාණෙහි " යනුවෙන් කතා කරන්නේ ජනතාවට බව මම එතුමාට කියන්නට කැමතියි. ගරු ජනාධිපතිතුමා මය ආහසයට ඇවිත් වාඩි වුණේ දේව බලයකින් නොවෙයි, ජන බලය තියයි. මේ රටේ ජනතාව කියන විධියට මේ රටේ පාලනය ගෙන යෑමට එතුමා ලැස්තියි. ජනතාව තම අදහස් කියන්නේ ජන්දයෙන් තේරී පත්වුණු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ මාර්ගයෙන්. විපක්ෂයට අපි ආරාධනා කළේත් ඒ අය ජනතාවගේ නියෝජිතයන් හැටියට සලකා ගෙනයි.

ශ්‍රී ලංකා තිදහස් පක්ෂයන් මහජන එක්සත් පෙරමුණත් වට මේය සාකච්ඡාවෙන් ඉවත් විම ගැන මම දැන් රැස්වීම් කීපයකදීම චෝදනා කර තිබෙනවා යයි මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා) කීව්වා. මම මෙතැනදීත් ඒ චෝදනාව කරන්නට කැමතියි. ඒ ඉවත්වීම අතිශයින්ම කනගාටුදායක සිද්ධියක්. මන්ද ? මේ උද්ගත වී තිබෙන තත්ත්වය එක කණ්ඩායකට පමණක් සීමා වන එකක් නොවන නිසා. අද ආර්ථික තත්ත්වයට ඒ සිද්ධීන් බල පා තිබෙනවා. අපේ විදේශීය සබඳකම්වලට ඒ සිද්ධීන් බල පා තිබෙනවා. ජීවන වියදමට ඒ තත්ත්වය බල පා තිබෙනවා. එය අපි පිළිගන්න ඕනෑ. ඒ ඔක්කෝටමත් වඩා මේ රටේත් ස්වෛරීත්වයට, ස්වාධීනත්වයට ඒ තත්ත්වය බල පා තිබෙනවා.

ත්‍රස්තවාදී වැඩ පිළිවෙල අද මේ තත්ත්වයට පත් වී තිබෙන්නේ අපේ රජයේ අදක්ෂකම් තියාදැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාගෙන් මම අහන්නට කැමතියි.

Are you trying to tell us that we are inefficient to that extent and that we have not been able to contain terrorism or eradicate terrorism because of our inefficiency? Are you making that complaint? You are making that complaint; all right do you believe that the Government of Mrs. Indira Gandhi is also inefficient? Now, I am asking that question from him. I asked him a question about the efficiency of our Government. He said, "Yes, it is because of your inefficiency." So, I am asking him, do you believe whether Mrs. Gandhi's Government is inefficient or efficient?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ල. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Before I answer that question, I would like to remind the Hon. Prime Minister that he thought she was inefficient long before—

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.ල. ආර්. ඩී.ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

My views do not count in this instance. You are a great admirer of Mrs. Gandhi.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ල. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

We have always been.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.ල. ආර්. ඩී.ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

Yes; I have not admired her always. I admire her only on her merits. That is the difference between the

[ආර්. ජයමෙද ප්‍රශ්න]

two of us. You have an all-time admiration. It is very good. But, now tell us whether you believe that the Indian government is an efficient government ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. අනුර පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

You cannot compare the two situations, because Mrs. Gandhi has—

ආර්. ජයමෙද ප්‍රශ්න
(ති. ජය. පීරෙමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

I am not comparing, Sir. I am asking a very straight question.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. අනුර පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I am giving you a straight answer.

ආර්. ජයමෙද ප්‍රශ්න
(ති. ජය. පීරෙමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

Is Mrs. Gandhi's Government an inefficient government ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. අනුර පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

What is our problem compared to hers ? She has problems with regard to Sikkim, Punjab—(Interruption)—

ආර්. ජයමෙද ප්‍රශ්න
(ති. ජය. පීරෙමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

All right, you say "Yes, it is a more efficient Government than the Sri Lankan Government." That is all I wanted to know, you need not get excited about it.

මොකක්ද ඊද පනත්වලට වෙන්කෙ ? මොකක්ද ඉන්දියාවේ වෙන්කෙ ? මොකක්ද ගත්ති මැතිකිය කියන්නෙ ? ඊය කියනවාද ඊයට නතිවම terrorism eradicate කරන්න පුළුවන කියල ?

What is Mrs. Gandhi saying and doing day in and day out ? What is she saying every minute ? She is appealing to every section of the people in India to get together and co-operate with her to eradicate terrorism. But when we make the appeal you say we are inefficient. Now, that is the difference. You are not logical, your arguments are not logical.—(Interruption.). Wait, I have not finished. I will tell you why I am saying that. If Mrs. Gandhi is running an efficient government, why cannot she on her own eradicate terrorism in India ? Are they not making the same demand as the Eelamists are making ? I will go beyond that. They are not

demanding only separatism today. What are they demanding ? They want to invade Sri Lanka. You take it from me. These terrorists, do not think they are now asking only for separatism. If you give them today a separate state or Eelam, do you think they are going to stop their terrorism ? No. They have gone beyond that. You know that. But you are not co-operating with us. That is why we are condemning you.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
(ති. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

We are co-operating with you one hundred per cent.

ආර්. ජයමෙද ප්‍රශ්න
(ති. ජය. පීරෙමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

I am only answering your question.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
(ති. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

There was terrorism in India before Mrs. Gandhi was born.

ආර්. ජයමෙද ප්‍රශ්න
(ති. ජය. පීරෙමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

The hon. Member for Maharagama was blaming me for denouncing their attitude. Is my denunciation unfair ? They say that they know that the terrorists had gone beyond their limits of separatism. Now he said, "Yes, we know." That is my contention. That is what I am saying all over the country. This is not merely an ethnic problem. This is not a fight between the Sinhalese and the Tamils. This is the sovereignty of Sri Lanka or the slavery of the people of Sri Lanka again. That is the challenge we are facing today and you are running away. Mrs. Bandaranaike says—(Interruption.). You ran away.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
(ති. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

You give the power to us and we will show you how to run it.

ආර්. ජයමෙද ප්‍රශ්න
(ති. ජය. පීරෙමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

Give the power to you ? I know what you will do. I told you last time how you behaved at Dematagoda.

එක වෙඩිලිය පත්තු වුණේ. ඊර අසාසක කන්දසාමි ඉදිරියට දමල පැනල දිව්වා.

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

අවි ආයුධද ? විදේශීය අවි ආයුධද ? සොයා බලන්න. මේක සමාන කරනවාද 1971 කැරැල්ලට ? අර කුඹුරුවල හිටපු ගොවිතේන් තුවක්කු වික උස්සගෙන ගිහිත් පොලීසිවලට වෙඩි තැබීම වැනි වැඩ පිලිවෙලට සමාන කරනවාද මේකත් ? සොයාගෙන තිබෙන තොරතුරු බලන්න. කොතෙක්ද ත්‍රස්තවාදීන්ට මුදල් එන්නේ ? කෙහේ සිටද ? මේ ගැන අපේ විදේශ ඇමතිතුමා දැනුම් දී තිබෙනවා යම් යම් උදවියට. "තමුත්තාත්සේලාගේ රටේ ත්‍රස්තවාදීන් පුහුණු කිරීම කරගෙන යනවා" ය කියා දැනුම් දී තිබෙනවා. මා ළග තිබෙනවා ඒ තොරතුරු. ඉන්දියාවට එතෙම දැනුම් දී තිබෙනවා. මදුරාසියේ කීප පොළකම මේ පුහුණු කිරීම් කරගෙන යනවා. ඒ ගැන අපේ විදේශ ඇමතිතුමා ඒයේ පෙරේදත් ඉන්දියාවේ විදේශ ඇමතිතුමාට දැනුම් දුන්නා. ඉතින් ඒක කිව්වාම ඇති වරද මොකක්ද ? විදේශ සම්බන්ධයක් නැතිව මේක කරන්නට පුළුවන්ද ? ඉන්දියාවේ තත්ත්වයට වඩා අපේ තත්ත්වය හයාතක බව මම කිව්වේ ඒ නිසයි.

මම අහන්නට කැමතියි විපක්ෂ නායකතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක්. පන්ජාබයේ ශික්ෂලා අපේ රටට ඇවිත් අපේ රටේ කොතැනක හරි පුහුණු වෙතවා නම් මොකක්ද තත්ත්වය ? මට ඒකට දෙන්න උත්තරයක්. මදුරාසියේ සමහර ප්‍රදේශවල මේ පුහුණු කිරීම් කරගෙන යන්නේ නැගැ කියල මේ සඟවේ කවුරුවත් කියනවාද ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.රු. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)
ඉන්දියාවේ ආණ්ඩුව මොකක්ද කියන්නේ ?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.රු. ආර්. ප්‍රිමාදාස)
(Mr. R. Premadasa)
ඒක තමයි මම කියන්නේ. ඉන්දියාවේ ආණ්ඩුවත් මේක පිලිගත්තේ නැගැ.

You ask the Hon. Minister of Foreign Affairs. I am telling you because I asked that pointed question from the Hon. Minister of Foreign Affairs. That is why I am telling you.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.රු. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Have you informed the Indian Government ?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.රු. ආර්. ප්‍රිමාදාස)
(Mr. R. Premadasa)

Of course ! And not only once.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.රු. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

What do they say ?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.රු. ආර්. ප්‍රිමාදාස)
(Mr. R. Premadasa)

They do not accept the contention. This is what I am saying.

ඉතින් මම රැස්වීමකට ගිහිත් එතෙම කිව්වාම මොකද ? ඇත්ත තත්ත්වය ඒක නම්, පුරුදු පුහුණු කරනවා නම්, අවි ආයුධ හම්බ වෙනවා නම්, මුදල් ලැබෙනවා නම් ඒක කිව්වාම ඇති වැරද්ද මොකක්ද ? ඉන්දියාවේ විතරක් නොවෙයි තවත් තොයෙක් රටවල, තොයෙක් තැන්වල පුරුදු පුහුණු වෙතවා. අවි ඒවා ගැන සොයාගෙන යනවා. ලෝකයේ වෙනත් රටවල ඉන්න උදවිය මේවාට සල්ලි දෙනවා. ඒක තමුත්තාත්සේලාත් දන්නා දෙයක්. ඉතින් අපි මේක කිව්වාම "හා ! හා ! නම් කෙරුවේ නැගැ. වාසගම කිව්වේ නැගැ, ඇවුස්

එක කිව්වේ නැගැ" යනාදී දේවල් කියනවා. ඇත්ත තත්ත්වය අපි කියන්න ඕනෑ. ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි ඉන්දිරා ගාන්ධි අගමැතිනිය කියන දේ බලන්න.

I am reading from a PTI/AFP news item published in the "Daily New" of Thursday, 1st March 1984 :

"Continuing violence in Punjab condemned-Indira seeks opposition help to fight communalism-New Delhi, Wednesday. The Indian Prime Minister, Mrs. Indira Gandhi yesterday sought opposition's co-operation in fighting divisive tendencies, including the virus of Communalism, and said it was unfortunate that even in 'this moment of grave crisis and emergency' it was concerned with blaming rather than helping to find a way out of the troubled Punjab situation, in northern India."

මේකම තේද, අපටත් කියන්නට තිබෙන්නේ ?
"The Indian Prime Minister, Mrs. Indira Gandhi yesterday sought opposition's co-operation in fighting divisive tendencies, including the virus of Communalism, and said it was unfortunate that even in 'this moment of grave crisis and emergency' it was concerned with blaming rather than helping"

The Opposition was concerned with blaming rather than helping.

"-to find a way out of the troubled Punjab situation, in northern India."

පන්ජාබ් ප්‍රදේශයේ තිබෙන ප්‍රශ්නය ගැන විසඳුමක් හොයන්නට මේ grove crisis එකක් තිබෙන මොහොතේ විපක්ෂය සහයෝගය දෙන්නේ නැති එක ගැන බොහොම කණ්ගාටුයි කියනවා. මට කියන්නට තිබෙන්නේ මොකක්ද ? පන්ජාබ් ප්‍රදේශයේ වගේ මන්තාරම, වවුකියාව, යාපනය වගේ එක තැනක නොවෙයි, මුළු ලංකාවේම නිදහස පිලිබඳ අවදානම් අවස්ථාවකදී මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් එවැනි සහයෝගයක් නොදීම අපි හෙලා දකිනවා කියන එකයි මට මේ ගරු සඟවේදී කියන්නට තිබෙන්නේ. එකකොට ඉන්දිරා ගාන්ධි අගමැතිණිය මේ විධියට ඉදිරිපත් කලාම ඒක "එජිප්ත" අපි ඉදිරිපත් කලාම ඒක "ඉන්ජිප්ත" වගේ හිතේ නැවියට නම් මේ වචනවල මොකක් හරි වරදක් තිබෙන්නට ඕනෑ.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අමෙරිකාව මොන විධියේ ප්‍රබල රටක්ද ? අමෙරිකාව මුළු ලෝකයේම අතිකුත් රටවල් අභිබවා හදටත් හිය රටක් බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා. ලෝකයේ වෙන මොනම රටකටවත් හදට යන්නට බැර වුණා. එවැනි අමෙරිකාවත් මේ "ටෙරරිසම්" ගැන මොකක්ද කියන්නේ.

It is very interesting. You must read the American News Feature. "The most dramatic incidents of international terrorism in 1983 were the attacks on the US Marine Base at Beirut Airport, the assassination attempt in Burma against the President of South Korea and the bombings of US Embassies in Beirut and Kuwait."

අමෙරිකාවේ තිබෙන්නේ "ඉන්ජිප්ත" ආණ්ඩුවක්ය කියා කවුරු හරි කියනවාද ? දේශපාලන ප්‍රශ්නය ගැන නොවෙයි මම අහන්නේ, ආණ්ඩු යන්ත්‍රය ගැන. තාක්ෂණික දැනුම, යුද්ධෝපකරණ, නොයෙක් විධියේ ශක්තිය විද්‍යාත්මක නවීන යුද්ධ සහ තාක්ෂණික බලවේග නොයෙක් ආකාරයෙන් තිබෙන අමෙරිකාව "ඉන්ජිප්ත" ය කියනවාද ? අමෙරිකාවට මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ ? බිරුට සහ ක්වේට් 'එම්බයි' දෙකවත් ආරක්ෂා කර ගන්නට අමෙරිකාවට බැරීම් තිබෙනවා. අපි තමයි 'එන්ජිප්ත'ට, මේ වෝදනාවේ හරයක් තිබෙනවාද ? නිකම් මේ ගලක් අහුදුණ පලියට ගතනවා. තර්කානුකූලව මේ වෝදනා ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑ නේ. ජනාධිපතිතුමා එතුමාගේ කථාවේදී ප්‍රමුඛත්වය දුන්නේ මේ සිද්ධියටයි. මන්ද ? මේ අවස්ථාවේ අවශ්‍යතාවය එය නිසයි. අවස්ථාවේ අවශ්‍යතාවය ගැනයි එතුමා කථා කළේ. බෙන්ස් කාර් එක ගැන කිව්වේ නැතිලු. එතෙකොට මොකක්ද බිල්ඩ්මන් හදපු එක ගැන කිව්වේ නැතිලු. 'රිෂ්පල්' එක ගැන කිව්වේ නැතිලු, මොනවාද මේ තර්ක ? විවාදයක් ඉල්ලුවේ මේ වගේ තර්ක ඉදිරිපත් කරන්නද ? මම දැනුත්

විපක්ෂනායකතුමාට කියන්න කැමතියි. මේ පාරාජිකා වුණ අයගේ කියමන් අහගෙන කටයුතු කරන්න එපාය කියා. තමුන්තාත්සේට මේ රටේ අනාගතය ගැන බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා නම් ඔය අදහස්වලින් වකක් දැන් වෙන්න. මටට තිබෙන ගොරවය-මාතා ගොරවය-නිසා ගන්න. තමුන් ගොපාලන වශයෙන් දැය කියන දේවල් කරන්න යන්න එපා

She is now outdated. She is not in touch. Why do you want to go and touch her politically? You must not. You must stand on your own feet.

එක කාරණයක් මම කියන්න කැමතියි. විපක්ෂ නායකතුමා දුන් මට කියාටි. මම විජය කුමාරණතුංගට වර්ණනා කරනවයි කියා. තමුන් ඇත්ත කියන්න එපාය. හතුරෙකු ගැන වුණේ ඇත්ත කියන්න ඕනෑ. ඔහු තමුන්තාත්සේට වඩා අනාගතය ගැන කල්පනා කර ක්‍රියා කරනවා. මේ ලිහිල් මම ඔහුගේ කථාවක් කියව්වා. බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරන්න ඔහු ලැගුණි නැතිලෑ. එක ඇත්ත. ඒව පරණයි නේ. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ඒවත්ව සිටියා නම් මේ කාලය වන විට ඒ 1956 ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කර අවසානයයි.

Mr. Vijaya Kumaranatunga is very realistic. He says that he is not going to follow Bandaranaike policies and they are outdated. He says that he is not going to follow the Marxist policies ; they are also outdated.

මට පුදුම හිතුවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මම හිතුවේ මොහු නිකම් මේ සෙල්ලක්කාරයෙක්ය කියලයි. තමුන් දුන් මිනිසාටත් විකක් මොලේ පැදිගෙන එනවා. මොකද ? කීප දවසක් මේ ගැලරියට ඇවිත් අපේ කථා අහගෙන හිටියා මම දුක්කා. ඒ කථාවලින් ඔහු පාඩමක් ඉගෙන ගෙන තිබෙනවා. උත්තැහැ පාඩම් ඉගෙන ගන්නවා. තමුන්තාත්සේ පාඩම් ඉගෙන ගත්තේ නැහැ. ඔහු තරම්, තමුන්තාත්සේලා අපට බණින්නේ නැහැ. 'දිනකර' පත්‍රය අරගෙන බලන්න. මා ගැන කතු වැකියක් නැති දවසක් ඇත්තේ නැහැ.

අතුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ප. අනුර පණ්ඩරතරායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)
ඒ බොරුවට බණින්නේ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.ප. ආර්. ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

ඒ බව මිනිසුන් දන්නේ නැහැ නේ. එහෙම නම් කියන්න 'බොරුවට කියල' පල්ලෙහායින් දමන්නය කියා. මගේ තමට තමයි ලොකුම අකුරු සෙටි එක කපාගෙන තිබෙන්නේ.

තමුන් ඒවයින් අපට වැඩක් නැහැ. අරය මෙයා කියන දේ අනුව නොවෙයි වැඩ කරන්න ඕනෑ. තමන් කල්පනා කරන්න ඕනෑ. මේ රටට අපි ආදරෙයි. මේ අභියාචනා ජනතාව අපි කොහොම හරි මුදාගන්න ඕනෑ. අපි අනුගමනය කල යුතු ක්‍රියා මාර්ගය මොකක්ද ? අර පත්තරෙන් අරක කියනවාය. විජය කුමාරණතුංග මේක කියනවාය. රෝහණ විජේවර අරක කියනවාය. සරත් මේක කියනවාය. ලක්ෂ්මන් අතින් එක කියනවාය. අතිල් අහක බලාගෙන ඉන්නවාය කියන ඒවා ගැන කල්පනා කරන්න තරකයි. අපි බුද්ධිමත්ව කල්පනා කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ ජනතාව අපි දිනා බලාගෙන ඉන්නවා. යමක් නාවකාලිකව තරක් වෙන්න පුළුවන්. තමුන් පසුව ඒකේ හොඳ පෙනෙයි. බලන්න. ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා එදා ඔය ගොවිතැන් සංවර්ධන වැඩපිළිවෙල ගෙන යන විට මාක්ස්වාදීන් මොකද කීවේ ? කාක්කො වගේ මදුරුවො ඉන්න පළාත්වලට ජනතාව ගෙනියනවයි කීව්වා. තමුන් මේ රට හාල් වලින් ස්වයංපෝෂිත වෙනවයි කියා අද අපට ආධිමිඛරයෙන් කියන්න පුළුවන්කම ලැබිල තිබෙන්නේ ඒ උතුම් පුද්ගලයාගේ ඒ දර්ශනය නිසා නේද ? මේ මාක්ස්වාදී නායකයන් එදා එංගලන්තයේ සිට ඇවිත්, ප්‍රයිස්පාස් එකේ, ගෝල්ස්ට් එකේ ඉඳගෙන කැගහපු තරමට එතුමා එතුමාගේ ගමන වෙනස් කලා නම් අද තත්ත්වය මොකක්ද ? ඒ පළාත්වලට ගිහින් බලන්න. තමුන්තාත්සේ පොළොන්නරුවට ගිහින් තිබෙනවා. මිත්තේරිය, හිඟුරක්ගොඩ, කන්තලේ, අලුගැර ආදී ඔය කියන ගැම නැතකටම ගිහින් තිබෙනවා. බලන්න එතුමාගේ දර්ශනය. එතුමා ඒ වෙලාවේ ප්‍රයෝජනය ගැන හිතුවේ නැහැ. බොහොම දුර දිග කල්පනා කරමුණයි වැඩ කළේ.

තමුන්තාත්සේලා අද අපේ ජනාධිපතිතුමාට දොස් කියනවා. තමුන් තව අවුරුදු දහයකදී නැත්නම් පහලොවකදී ඒ දොස් කීවට කටවල්වලින්ම කියාටි. ඒ වගේම දර්ශනයක් ඇති පුද්ගලයෙක් ලංකාවේ පහළ වුණේ නැහැයි කියා. එහෙමයි වැඩ කරන්න ඕනෑ. නාවකාලිකව වැඩ කරන්න ගිහින් බණ්ඩාරනායක මැතිණියට වුණේ මොකක්ද කියල මම කියන්නම්. අයිසේ ! එයා එක් එක්කො කියන විටියටයි, වැඩ කළේ. එක්. එම්. කියන කොට එහාට හැරෙනවා. කොල්ලීන් කියන කොට මොහොට හැරෙනවා. පීටර් කියන කොට එක පැත්තකට හැරෙනවා. තවත් කෙනෙක් කියන කොට අතින් පැත්තට හැරෙනවා. ඉලංගරත්ත කියන කොට එහාට දුටුවවා. පිලික්ස් කියන කොට මොහොට දුටුවවා. එහෙම කරලා අත්තීමේදී ඔක්කොටම පයින් ගැහැව්වා. ඒ පාර ඔක්කොම එක්කහු වෙලා එයාට පයින් ගැහැව්වා. දන් එයා අපට පයින් ගහන්න එනවා. බෙහෙත් අරගෙන ඇවිත්, වෙද ප්‍රතිකාර අරගෙන ඇවිත් දන් කියනවාලෑ. ඔනෑම අලියෙකුට පයින් ගහන්න පුළුවන්ය කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, බොහොම ආධිමිඛරයෙන් කියන එකක් තමයි. මැතිණිය එක සුමානයකින් 1971 කැරැල්ල මර්දනය කලාය කියන කාරණය. ඒක කියන්න යන්න එපා. මේවා කීවට මිනිස්සු පිලිගන්නේ නැහැ. ඒ කැරැල්ල මර්දනය කල නාලය අත්තන ඕනෑ හමුදාවලින්. එදා ඒ තරුණ පිරිසට තිබුණු අවි ආයුධ විකයි, මුනිස්සන් විකයි ඉවර වුණා. ඒකයි සිදු වුණේ. තැනිතම් පොලීසියත් උස්සගෙන දුටුවයිද ? පළමුවැනි දවසේ ගහපු පාරට පොලීසියත් උස්සගෙන දීව්වනේ. මොක අවි ආයුධ ඒ අය ලඟ තිබුණේ ? ලංකාවේ තිබුණු ආයුධ අරගෙනයි. ඔය තේන්වලින් අරගෙන් මෙහෙත් සොයා ගත් තුවක්කු උස්සගෙනයි. එහෙත් මෙහෙත් ලබා ගත් ධයිනමයිට් අරව මේව අරගෙනයි මේක පටන් ගත්තේ. අත්තීමේදී තිබුණු ස්වයං ඒක ඉවර වුණා. තමුන් මේ අය කියනවා. ඒක මර්දනය කලා ලෑ. ඒක මර්දනය කරන්න ගිහින් අභියාචනායින් විසි පත් දහසක් විතර පරලොව යැව්වා නේ. වැරදි කල අය නම් කමක් නැහැ. ඒ ගෙවල් දොරවල්වල සිටි අභියාචනා දු දරුවොයි. එම නිසා ඔය ගැන තවන තවතත් මතක් කරන්න එපා. ඕක ගැන කියන්න කියන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව 1971 ඒ කැරැල්ල මර්දනය කල හැටි මතක් වෙනවා. දන් අපිට දොස් කියනවා මේ හුස්තවාදීන් අපි තවත්තු කලාය කියා. මම ඒ ඉතිහාසය විකක් සොයා බැලුවා. මේ ගැන විකක් සොයා බලන්න වටහවා.

I have got a note from the police. I asked them to give me the history of how these things happened. It will be very useful information to both sides of this House.

Terrorism in the North from 1970 to 1977.

A militant group under Sivakumaran and Satyaseelan sprang up in Jaffna during the caste violence from 1968 to 1970 to fight against the caste discrimination. This developed into an extremist Tamil militant group in 1970. The growth of the extremist group from 1970 to 1977 could be attributed to several reasons."

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, තමුන්තාත්සේටත් මතක ඇති ලෝක ද්‍රව්ඩ සංස්කෘතික සම්මේලනය 1974 දී යාපනයේ තිබුණු බව. You know on that occasion there was a police-public clash. එදා පොලීසියත් මහජනතාවත් හැප්පුණා. විදුලි සැර වැදී දහ දෙනෙක් මරණයට පත් වුණා. ඒකෙන් රජයට විරුද්ධව උතුරේ බලවත් වූ අමතාපයක් ඇති වුණා. ජූලි 1970 දී පටන් ගත් මේ හුස්තවාදී වැඩ පිලිවෙල නිසා, 1970 සිට 1977 කාලය තුළදී සිද්ධ ගණනාවක්ම ඇති වුණා.

During the period 1970 to 1977 July there were several incidents in the North including murders, attempted murders, mischief by bomb throwings, armed robberies, highway robberies, acts of sabotage, burning of buses and train carriages and attacks on Government vehicles etc.

මේවා ඔක්කොම මතක තැනි වෙලයි තිබෙන්නේ.

[ආර්. ජ්‍යෙෂ්ඨ මහතා]

Hartals, satyagraha and demonstrations were also organized by TULF and Tamil youth groups against the Government.

But I have listed nearly 60 serious incidents which were politically motivated, including-

- (a) Murder of 3 Police Officers

I have their numbers also.

- (b) Murder of 2 politicians, Mr. Duraiappah and Kumarakulasingham
- (c) Murder of 3 informants.

I will give the whole list so that you can include it in HANSARD.

- (d) Attempted murder of 10 Government politicians (1970-76)
- (e) Armed and highway robberies - 20.
- (f) Bank and MPCS robberies - 06.

A CID team investigated into all these serious incidents during the period 1973 to 1976, arrested nearly 40 persons which included Yogachandran alias Kuttumany and Sathyaseelan and several other hard core militant youths. Nearly fifty cases were investigated and several cases were solved.

In November 1974, Mrs. Bandaranaike, Prime minister visited Jaffna for the first time after the government took over in 1970. She gave an underking at the public meeting that she would release the youths in custody and hold the KKS by-elections. This was a political gamble to gain support for the United Front candidate Mr. V. Ponnambalam who was contesting Mr. S. J. V. Chelvanayakam the TULF leader.

Mr. Felix Dias Bandaranaike on the 21st November 1974, in consultation with Mr. Ian Wickramanayake, decided to release 20 suspects and were virtually pardoned without any court action.

Just before the General Elections in 1977, again as a political gamble, Mrs. Bandaranaike, (Prime Minister) and Mr. Felix Dias Bandaranaike, (Minister of Justice) released the balance hard core suspects, including Yogachandran alias Kuttimany and Sathayaseelam, the persons responsible for several serious crimes in the north. The persons were released as the Emergency lapsed. There were evidence in some of the cases against quite a number of them, but action was not pursued. In respect of Kuttumany, there were evidence against him in two cases of Jaffna :

- (a) Conspiracy to throw hand bombs at the meeting of Mr. Kumarasuriyar, SLFP Minister on 28.5.72 in Jaffna.
- (b) Smuggling of 20,000 detonators from India to Sri Lanka in March 1973.

He was subsequently arrested in India by Indian Police and the CID brought him over to Colombo. But no action was filed against him, and he was released in 1977 when the Emergency lapsed.

Had Mrs. Bandaranaike (Prime Minister) and Mr. Felix Dias Bandaranaike (Minister of Justice) initiated Terrorist Act or filed action under the Emergency Laws against the 40 Tamil militant youths during the period 1973 to 1977, terrorism in the North could have been contained. In other words, there were no positive Government action against terrorism in the North when the Tamil militant activity became rampant after 1973.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ ගැන මොකක් කියන්නේ? "මැතිණියට බලය තිබුණ නම් දට්ටු දෙකේ වැඩේ දෙතවා" යයි කියනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මොනවද මේ කථා? මහජනතාව මේවා

විශ්වාස කරයිද? කොහොමද වැඩේ දෙන්නේ? මොකක්ද බණ්ඩාරනායක මැතිණියට කරන්න පුළුවන් වුනේ? තමන්ගේ කාර්යාලයටත් බේරා ගන්නට බැරි වුනානේ? කාර්යාලයටත් බේරා ගන්නට බැරි වුන නම් ඊට බේරා ගන්නේ කොහොමද? (බාධාකීර්මක) කාර්යාලය බේරා ගන්න බැරි වුනේ මා තියායි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තායකතාමාගෙන් අගන්න. එතුමාගේ ඒක අයිති කර ගන්නේ? ඊට සම්බන්ධ ඔක්කොම විස්තර මා ලග තිබෙනවා. ඇයි එහෙ නම් කිව්වේ තැන්ගේ ඒක අයිති කර ගන්නේ මමයි කියා? මම අයිති කර ගන්නා නම් ආපසු දෙන්නේ නැහැ.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க - கொத்தமலை)
(Mr. Ananda Dassanayake - Kotmale)
උත්සාහයක් ගන්නා.

ආර්. ජ්‍යෙෂ්ඨ මහතා
(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr R. Premadasa)

මොන උත්සාහයක්ද? මම ශ්‍රී ලංකා තීරණය පක්ෂයේ සාමාජිකයෙක් නොවෙයි. ඉතින් මම ගන්නෙ කොහොමද? අගන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තායකතාමාගෙන්. එතුමා පොලීසියට ගොස් කල පැමිණිලි, එතුමා ඉදිරිපත් කල දිවුරුම් පෙත්සම් ආදී ඔක්කොම මා ලග තිබෙනවා. මම ඒ ඔක්කොම ගෙනැවිත් තිබෙනවා. එතුමා කවදටත් නැහැයි කියන්නෙන් නැහැ. බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ අදක්ෂතාවය ගැන සහතිකයක් ඔතැනම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තායකතාමාගෙනුයි ගන්නට ඔතැ. ඒ ගැන එතුමා මට වඩා දන්නවා : දැන්වත් තමන්ගේ ශක්තියෙන් තැහි සිටින්නට උත්සාහ කරන්නැයි මම එතුමාට කියන්නේ ඒ තියයි.

අර විජය කුමාරණතුංග වැනි කෙනෙකුට තැහි සිටින්නට පුළුවන් නම් ඇයි එතුමාට බැරි? ඔහු නම් සමහරවිට ගොරගොල්ලේ පොල් කාලා වෙන්න ඇති. ඒ හාල්වල හයියවෙන්න ඇති. ඒ බගේ හයිය වෙන්න ඇති. තවුත් අපේ මිත්‍රයාට ඊට වඩා හයියක් තිබෙනවානේ. උරුමයකුත් තිබෙනවා. උරුමකාරයා පමණක් නොවෙයි, පොල්මාකාරයා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අදත් අන්තහල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) කියන්න උත්සාහ කලා, ඇමරිකාව සමග අපේ සම්බන්ධයක් තිබෙනවාය කියා ත්‍රිකුණාමලය දෙන්න. මගේ හිතේ එහෙම කිව්වා නෙ. මම ප්‍රසිද්ධියේම කිව්වා. ත්‍රිකුණාමලේට ගිහිල්ලම කිව්වා, ත්‍රිකුණාමලේ නොවෙයි රටේ වෙත කොහේම කොටසක්වත් විදේශීය බලවතෙකුට හෝ ස්වදේශීය ට්‍රෝහිත්ට හෝ ලබාගැනීමට මේ රජය ඉන්න තාක් කල් ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ කියා. එතකොට බලන්න : ඇමරිකාව මොකද කියන්නේ?

"U.S. doesn't want Trionco as base"

දුන්නත් එපාලු, මේ ගොල්ලො දෙන්න හදනවා. මම කියනවා අන්තහල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාට තවුත්තාත්සේලා කොපමණ උත්සාහ කළත් ත්‍රිකුණාමලේ කාට හෝ දෙන්න අපි ඒකට ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ කියා. මේ කියන්නෙ.

"A visiting U.S. official has said that his country is not seeking military bases in the South Asian region".

"I want to restate this with full authority, that the United States does not seek such bases, neither at Trincomalee in Sri Lanka, in Bangaldesh, in Pakistan or anywhere else in the region".

He said it in New Delhi

තවුත් තවුත්තාත්සේලා බොහොම ලොකුවට වර්ණනා කරනවා ඉන්දියාවේ පාලනය ගැන, ඉන්දියාවේ අගමැතිණිය ගැන. අද තවුත්තාත්සේලා පත්‍රවල කියවන්න ඇති ඉන්දියාව යුද අවි නිෂ්පාදනය කරනවාය ඒකට තාක්ෂණික දැනුම, ආධාර ලබාගන්නවාය යෝච්චියට දේශයෙන් කියා. අපි එහෙම එකක් කලොත්? අද පුවත්පත්වල තිබෙනවා. මම දන්නෙ නැහැ කියෙව්වද කියලා. කියවලා බලන්න. ඉන්දියාවේ යුද අවි නිෂ්පාදනය කරනවා. ඒකට උදව් කරනවා, ඒ සඳහා තාක්ෂණික දැනුම දෙන්නවා, යෝච්චියට දේශය අපි එහෙම කලොත් මොකද තත්වය? අපි එහෙම යෝච්චියට දේශයේ

ආධාර ගත්තොත් අපි සෝවියට් දේශයේ ගැත්තෝය කියා වි. මහ බ්‍රිතාන්‍යයෙන් ආධාර ගත්තොත් ඒ ගොල්ලකරු ගැත්තෝ කියා වි. එතෙම තුන්තම අදාලවීමට රට වික්කය කියා වි. මේ ගැන මොකද කියන්නේ ? කලාවතෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේට්ටුවෙගම මහතා) මේ අවස්ථාවේ තොසිටීම ගැන මම කතාහදු වෙනවා. මම අහනවා නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මොකක්ද ඒකට කියන්නේ කියා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අවසාන කරන්නට පෙර මම කියන්න ඕනෑ එද කී කාරණයක්. ජනසම්මතවාදී රටවල ඇති වන තුස්තවාදයත් ඒවා මර්දනය කරන්න ගන්න ක්‍රියා මාර්ගත් පමණයි එළිවෙන්නේ. අතින් රටවල කෙරෙන දේවල් කිසි දෙයක් අපි දන්නේ නෑහැ. ඒකයි මහ පුරාණේටට කථා කෙලේ, කලාවතෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා. එළිවුණ මෑතකදී, වෙකොස්ලොවේකියා, හන්ගේරියාව, පෝලන්තය එළිබද තත්ත්වයන්. පෝලන්තය තමයි මෑතම සිද්ධිය. මොකක්ද ඇති වුණ තත්ත්වය ? සමාරවාදී පාලනයක් තුළ ඇති වුණ තත්ත්වය මොකක්ද ?

මානුෂික අයිතිවාසිකම් ගැන කථා කරනවා. අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය ගැන කථා කරනවා. හමුදාවල අසාධාරණය ගැන කථා කරනවා. වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් ගැන කථා කරනවා. පෝලන්තය ගැන මොකද කියන්නේ ? මේ වැරදි ඔක්කොම කෙරෙන්නේ මේ ඊතියා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තිබෙන රටවලය කියා පෙන්වන්න උත්සාහ කරනවා. මේ ඔක්කොටම වැරදිකාරය එක්සත් ජනපද රාජ්‍යය කියා පෙන්වන්න වෑයම් කරනවා. මම අහන්න කැමතියි හිතට එකඟවද මය කථා කරන්නේ කියා.

කථානායකතුමා මේ විවාදයේදී අගුවලට ප්‍රශ්නයක්.

"Has the government lost the will to govern ?"
 කියා. කාගෙන්ද මේක අහන්නේ ? අපට මේ රට පාලනය කිරීමට හයිසන් හන්තියන් තුද්ද කියලද අහන්නේ ? හයි හන්තිය පෙන්නපුදට කියනවා, " මේ මොකක්ද මේ කළ අපරාධය ? " කියා. එක ස්ට්‍රයික් එකයි කලේ. (බාවා කිරීමක්)

Do you want us to exhibit our will. Then do not blame

එක ස්ට්‍රයික් එකයි කලේ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. அனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)
 ඒක අපක්ෂපාතී එකක්.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
 (திரு. ஆர். பிரேமதாச)
 (Mr. R. Premadasa)
 ඒක තමයි කියන්නේ, ඒක දුර්වලකමක් කියා අපට බණිනවා.

This government is ineffective, inefficient has not the will to govern. What are you telling us to do Supposing that strike was a success, you would have said the same thing the very next day, that the government failed to run the government. We showed

you that we can run the government. What did we do ? We gave instructions to all the Government Agents. This is why you are blaming us, blaming me especially that I am the person who is obstructing in taking back all these strikers. No. I am not obstructing. What happened, I will tell you. On the second day I telephoned all the District Ministers and told them you must ensure the administration in your area. They said "what are we to do, we want people". I told take people from your area, take them according to their qualifications, fix them up. His Excellency the President approved the whole scheme and we continued our government and showed the will that we can run the administration. If you want us to do it, please tell us. Tell us now, "Somehow or other eradicate terrorism". We will not question you. That day also I asked this question. You are running away from it. You are playing a dirty political trick on the people of this country. You think that the people do not understand you. They are all questioning all over.

මේක මේ පොඩි ප්‍රශ්නයක් නම් කමක් නෑහැ. ඒ ස්ට්‍රයික් එක වෙලාවේ අපි ඇවිල්ලා කීව්වාද තමුත්තාත්සේලාට. අපට ආධාර කරන්න කියා ? ඒක හිකම් නියපොත්තෙන් කඩා දමන එකක් ; බොහොම සුළු වැඩක්. අභ්‍යන්තරික ආරාධුලක් නම් වුවමනා නෑහැ. ඒ නියා මට ඒකට උත්තර දෙන්නට තිබෙන්නේ එතෙමයි.

මතක තබාගන්න, මේක ජාති හේද වාදී, ප්‍රාදේශීය වාදී, ප්‍රශ්නයක් නොව, මේ රටේ ස්වාධීනත්වය එළිබද අවදානම් අවස්ථාවක් බව. අර, ගාත්ටි මැතිණිය කියනවා වාගේ, මේ වෙලාවේ සභාය හොඳෙන අය ඔක්කොම ද්‍රෝහියන් බව තැවන වරක් ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8 පසුකර තිබුණේ නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවීමක පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව අ. හා. 8.01 ට 1984 මාර්තු 8 වන මුහුණපතින්ද අ. හා. 3 වන තෙක් කල් ගියේය.

அப்பொழுது பி. ப. 8 க்குப் பிந்திவிட்டமையால் பிந்திச் சபாநாயகர் அவர்கள் வினாவின்றி பதிலளிப்பதை ஒத்திவைத்தார்கள்.

இதன்படி பி. ப. 8.1 க்கு பதிலளிப்பதற்கு 1984 மார்ச் 8, வியாழக்கிழமை பி. ப. 3 மணிவளர ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

And it being past 8 p.m. MR. DEPUTY SPEAKER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly at 8.01 p.m. until 3 p.m. on Thursday 8th March 1984.

௩. ௨

மேல வாவே டிவகை மூடகை டடகா டடகை கலவர கிவரடி கல டுது துந டகவது ரீகி மகதிந் மீந் சிபககை கை சகி சிப
சுதாடிசிப டகவா சிப சிபககை துநகாடி டககாரகை வகை

1984 மார்சு 21 வகை டடக

தகைகவகவா டுடகை டக சிபக டுதுகி.

குறிப்பு

அங்கத்தினர் இடதுதிபு பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் டிவழை திருத்தங்களை அறிக்கையிற் டுறவிவாககக் குறித்து
டிவழை திருத்தங்களைக் கோண்ட பிரதிவகை டுறன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு

1984 மார்சு 21, புதன்கிழமைக்குப் டிந்தாமற்

கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the copy containing
the corrections must reach the Editor of HANSARD,

not later than

Wednesday, 21st March 1984

Contents of Proceedings : From 3.00 p.m. to 8.01 p.m.
on 07.03.1984

**Final set of manuscripts
received from Parliament** : 6.25 p.m. on 08.03.1984

Printed copies despatched : 09.03.1984 morning

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව ගත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දාට ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா : ஹன்சாட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 2.50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்கியட்சர், அரசாங்க வெளியிட்டலுவலகம், த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரண்டும் நவம்பர் 30 ந் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.

Printed copies despatched : 02.03.1984 morning
received from Parliament : 02.25 p.m. on 08.03.1984
Final set of manuscripts
Contents of Proceedings : From 9.00 p.m. to 8.01 p.m. on 07.03.1984